PLAYBOY

TRĂIEȘTE-ȚI VIAȚA!

DECEMBRIE 1999 • 25 000 LEI

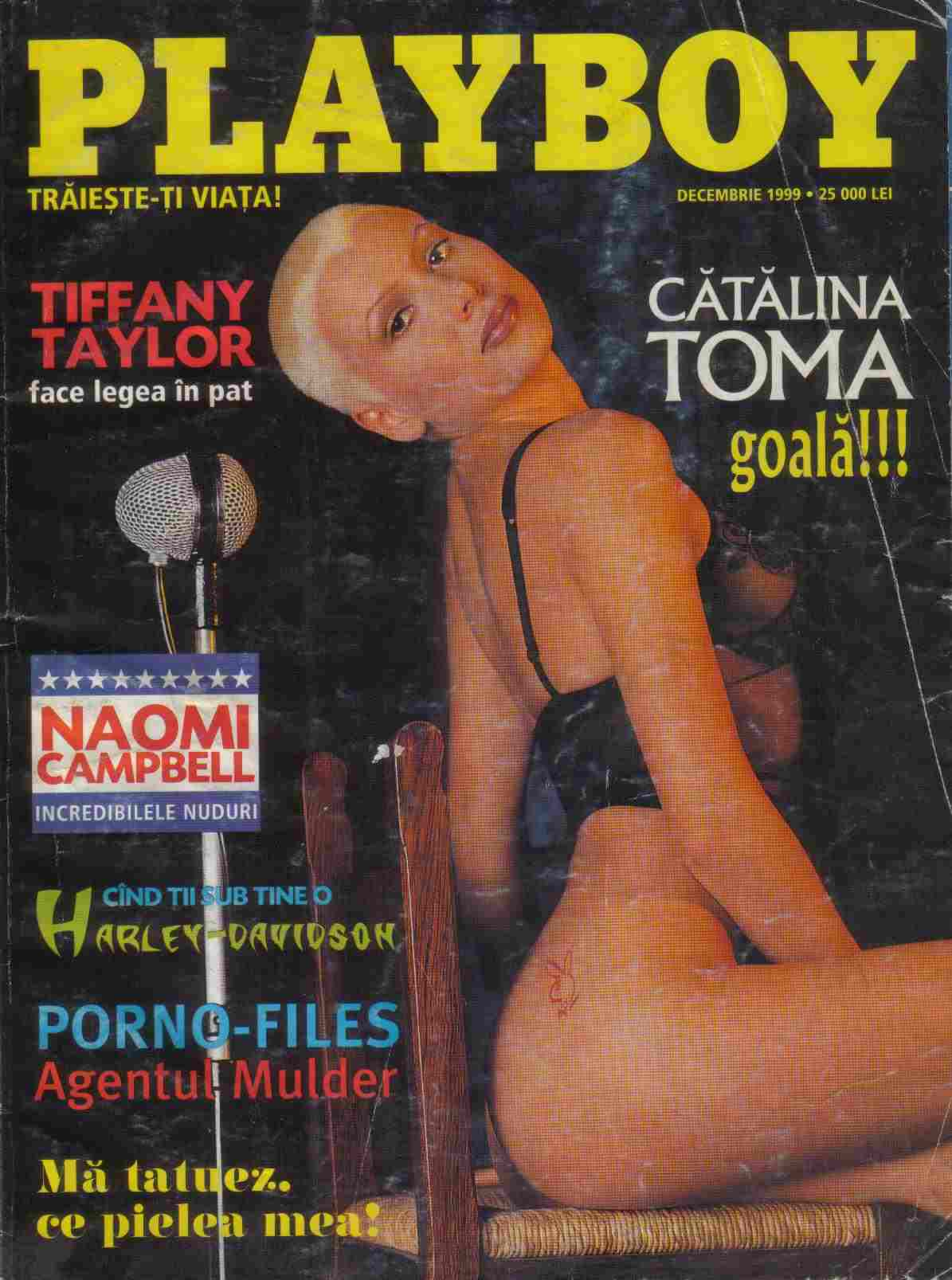

TIFFANY TAYLOR
face legea în pat

CĂTĂLINA TOMA
goală!!!

NAOMI CAMPBELL
INCREDIBILELE NUDURI

CÎND TII SUB TINE O HARLEY-DAVIDSON

PORNO-FILES
Agentul Mulder

Mă tatuez. ce pielea mea!

După un prim număr în care s-a epuizat în cîteva ore, numărul acesta are toate șansele de a deveni „numărul cu Agentul Mulder". La popularul și atît de francul interviu al revistei, **DAVID DUCHOVNY** vă va deconspira ritmul cu care obișnuiește să își controleze de unul singur orgasmul atunci cînd se uită la indivizii care își trăiesc viața pe peliculă. Interviul a fost realizat de ziaristul american **LAWRENCE GROBEL**.

O frumusețe de gradul zero, **CĂTĂLINA TOMA**, se etalează cititorilor PLAYBOY, într-un pictorial realizat în premieră în România de fotograful **DORU AMĂRIUCĂI**.

Noua ediție a ***Forumului*** va pune pe tapet o dezbatere despre cenzură și libertatea de expresie, cu aplicație la ultimul scandal dintre **Consiliul Național al Audiovizualului**, **TV ATOMIC** și trupa **PARAZIȚII**. Semnează, printre alții, **BOGDAN GHIU** și **MARIUS IANUȘ**.

Primul reportaj special din istoria ediției autohtone a revistei deschide o serie care va sparge multe tabuuri. ***Bărbații care se bat pe bani***, ***Mitul mardeiașului de cartier***, ***Glorie și pumni*** sînt tot atîtea titluri posibile pentru povestea acelor „macho" autohton care-și sparg mutrele pentru cîteva mii de dolari, la bursa pariurilor clandestine. Trei povești deosebite și scrise diferit pe această temă de către **MIHAIL GĂLĂȚANU**, **ȘTEFAN ION** și **ANDREI DIMULESCU**.

După acest moment de suspans, PLAYBOY te va invita să încerci „ruleta rusească" pe propriul tău portofel, jucîndu-ți șansele la cazinourile on-line. Articolul poartă un avertisment pentru cei slabi... de inimă: după sex, e cea mai tare chestie care poate fi întîlnită pe rețea. Și cea mai controversată! Ca să nu vă dea răgazul de a ieși din priză, vi se va oferi o variantă de „echitație modernă": ***Să ai sub tine o Harley-Davidson***. Asta numai după ce veți contempla sînii **SOPHIEI LOREN**, în cadrul rubricii ***Galeria PLAYBOY***. Vă vom smulge din brațele Sophiei (și cine nu s-a îndrăgostit măcar o dată de înțelepciune?), doar pentru a dezvălui care sînt cele ***15 lucruri pe care le fac bărbații bine în pat***, așa cum au fost ele consemnate de **CHIP ROWE**. Cafea cu lapte sau cu puțină ciocolată - și o țigară de foi după: cam ăsta e gustul pe care ți-l lasă în gură (unde altundeva?) **TIFFANY TAYLOR**, o playmate care a studiat „criminologia", tocmai, poate, pentru ca să facă legea în pat. Remarcabilul pictorial a fost realizat de super-fotograful **RICHARD FEGLEY**. După rubrica de ***Auto***, propusă de **CORNEL GOLOGAN** și care s-ar fi putut foarte bine intitula ***„La mașini tari, sîni pe măsură"***, veți trăi aventura primului fiction românesc în PLAYBOY. Deschizătorul de drum este unul din cei mai buni scriitori ai generației '90, **RĂZVAN PETRESCU**, care s-a hotărît să ia fecioria personajului său, o ***fetiță cu chibrituri*** rătăcită pe meleaguri dîmbovițene, în chiar fragmentul prezentat, „hot-hot-hot"!

Politicianul **ALEXANDRU SASSU** este cel care vă va răspunde la ***20 de întrebări***, amintindu-și cum a fost prima noapte de dragoste pe care a petrecut-o. Rubrica de gastronomie ne va fi prezentată de **RADU ANTON ROMAN**, care a aflat că și ***pieptul devine friptură***. După ce vă vom mai purta prin voluptățile celor mai tari vinuri (ghid ne va fi **CĂTĂLIN PĂDURARU**), ceasuri (biologice) și delicate membrane (muzicale, de această dată), veți intra în plină **NAOMI CAMPBELL**, care vă așteaptă legată fedeleș - și totalmente la dispoziția dumneavoastră. După o asemenea aventură nu vă mai rămîne decît să evadați în Scoția, pentru a gusta, la finalul rubricii de călătorie, un strop mai mare și mai întins de ***Chivas Regal***, împreună cu paharnicul și degustătorul nostru, **JEAN-LORIN STERIAN** (căruia, după voiaj, în redacție i se spune"Highlander"). Apoi așezați-vă pe patul (masa?) de tatuaj și abandonați-vă unor mîini pricepute (la toate). Cum s-a lansat PLAYBOY, veți vedea direct prin ochiul fotoreporterilor noștri, **ANDREEA PAȘCA**, **LUANA MITRAN** și **DRAGOȘ CRISTESCU**.

PETRESCU

GROBEL

DUCHOVNY

ROMAN

IANUS

FEGLEY

AMĂRIUCĂI

ROWE

GHIU

PĂDURARU

SASSU

LA CHAPELLE

CHIVAS

MITRAN

PLAYBOY

anul 1, numărul 2 decembrie 1999

EDITIA ROMÂNĂ

CAP DE AFIȘ....3
EDITORIAL: La română, elevii vor comenta PLAYBOY....6
CADOURI PLAYBOY....8
FOTOGRAFIA MEA ÎN PLAYBOY....10
PLAYBOY DUPĂ PROGRAM....12
ALTERNATIVA PLAYBOY....13
FORUM: CNA lansează bomba ATOMICĂ....17
CĂTĂLINA TOMA SE ARUNCĂ LA MTV....26
INTERVIU PLAYBOY: David Duchovny....35
BĂRBAȚI CARE SE BAT PE BANI....40
RULETA RUSEASCĂ PE PORTOFELUL TĂU: Gambling on-line....44
SĂ AI SUB TINE O HARLEY-DAVIDSON....48
GALERIA PLAYBOY: Sophia Loren....53
15 LUCRURI PE CARE LE FAC BINE BĂRBAȚII....54
MĂ TATUEZ, CE PIELEA MEA!....56
TIFFANY TAYLOR FACE LEGEA ÎN PAT....58
AUTO: A lu' Nelu e mai mare....72
RĂZVAN PETRESCU: Fetița cu chibrituri....78
O NOAPTE LA CASINO....86
20 DE ÎNTREBĂRI: Alexandru Sassu....94
VICII ȘI SERVICII....98
NU VĂ SUIȚI BEAT LA MOLAN....98
CÎND UN PIEPT AJUNGE FRIPTURĂ....100
TIMPUL MERGE CEAS....101
DIN BOXĂ VINE MUZICA....102
NAOMI CAMPBELL: Merită fiecare cent cîștigat....104
SCOȚIA LA STICLĂ....114
ZOOM: Petrecerea de lansare....118
KURT VONNEGUT: Unde naiba am ajuns?....122
7 MEGAPROBLEME COMPORTAMENTALE: Fiara din pat....124

Negritudine și beatitudine P.102

Vă plac focoasele? P.76

Piesă de colecție P.53

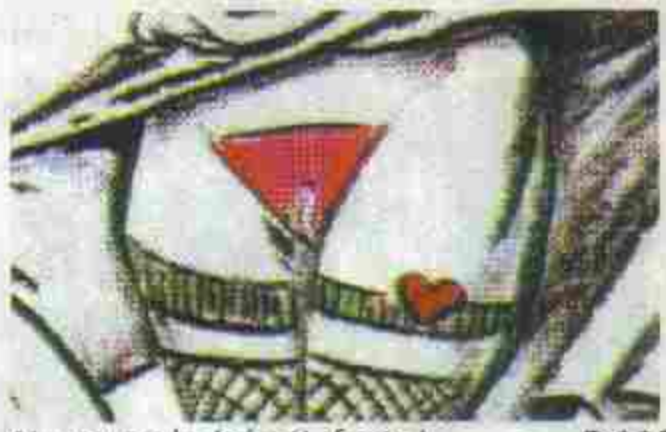

Nu pune la inimă, frate! P.116

IEPURASUL ASCUNS PE COPERTĂ

În al doilea episod al serialului nostru, iepurasului i s-a făcut îngrozitor de foame și s-a dus la cules de morcovi. Cum morcovii nu puteau fi găsiți decît chiar în locul unde intră ei de obicei, iepurasul a ajuns pe copertă. Și, deodată, s-a trezit meloman, cu fața îndreptată spre microfon și răsfățat pe o curbură foarte moale și apetisantă. Nu i-a mai rămas decît să creadă că acolo și-a găsit definitiv locul.

PLAYBOY (ISSN 1454 - 7538). Decembrie 1999, anul 1, numărul 2. Publicat lunar de PBR Publishing în ediție națională, PLAYBOY, Str. Luterană 11, Et. 6, Cam. 604, Sector 1, București. Abonamente la NDC - talonul de abonamente se trimite la SC NDC pe adresa O.P. 33 / C.P. 130 București, împreună cu copia chitanței prin care s-a făcut plata în contul 0124378914, deschis la Banca ING Barrings pentru NDC. Costul unui abonament pe 12 luni este de 200.000 de lei.

CADOURI PLAYBOY

Sculă de BASculă

Boxă pentru sunetele joase, JBL CT 250 este arma secretă a mașinii cu care poți să agăți. Indiferent de căruță și, mai ales, de proprietar, această sculă face impresie. Scoate 350 de wați, îți face masaj la caroserie, te face șmecher, dar și costă: 2.729.000 de lei. ¥

Viață cu parfum de femeie

După lansarea parfumului pentru femei Davidoff Good Life, a venit rîndul nostru să ne bucurăm de o viață mai bună. Bărbatul Davidoff Good Life se bucură de cîteva autentice plăceri. El își dorește lucruri de cea mai bună calitate, inclusiv parfumuri. Deși marca Davidoff s-a făcut mai întîi cunoscută prin produsele sale destinate fumătorilor, în ani, compania a reușit să impună aceleași standarde și în domeniul parfumurilor (Cool Water a fost cel mai bine vîndut parfum bărbătesc al ultimului deceniu). Good Life reprezintă o nouă viziune asupra vieții: după zbuciumul anilor '90, armonia dintre succesul material și mulțumirea interioară revine pe primul plan. Aveți ocazia să îi oferiți aceeași aromă cadou celei care merită, pentru a vă bucura împreună de o viață fericită. Nu numai de Sărbători. ¥

Bagă-ți și tu nasul

Whyte & Mackay este whisky-ul care te poate îmbăta cu mirosul. Îți umpli pe sfert paharul, te ștergi la robinet, și le îmbini pînă nu îți mai simți picioarele, amețești și cazi. Așa, ai ajuns în cea mai bună poziție pentru băut mult și cu plăcere. O dată trezit din mahmureală, te poți îmbăta din nou, cu un alt miros, mai greoi, mai cunoscut.
E mirosul tău. ¥

Crăciuniță din plin

Moș Crăciun are o cușmă roșie. Are și ea, Cristiana Răduță. O cușmă cu un mot alb. Mot alb și la Crăciunița noastră. Moșul are și o hăinuță roșie. Are și ea, e drept, doar o fărâmiță din ea, fiind mai zgîrcită cu hainele. Dar,oh, ah, vai, ea are ce n-are moșul. Ceea ce ei îi prisoseste puteți privi singuri. O adevărată „roată a norocului" este pe cale să se reverse asupra dumneavoastră. ¥

V-am promis, încă din numărul trecut, că frumusețile risipite pe tot cuprinsul țării vor intra într-o competiție pentru a încînta (dilata) ochiul cititorilor nostri. În contul împrumuturilor acordate de FMI, vă livrăm prima tranșă de fete.

Carmen

1,65 m,
90/60/85
Pasiuni: fotbal,
croitorie,
formula1,
soferie,

Simona

1,77 m, 90/63/92
Pasiuni: muzică, dans, sport, lectură, poezie

Andreea

1,68 m, 90/64/93
Pasiuni: muzică și dans

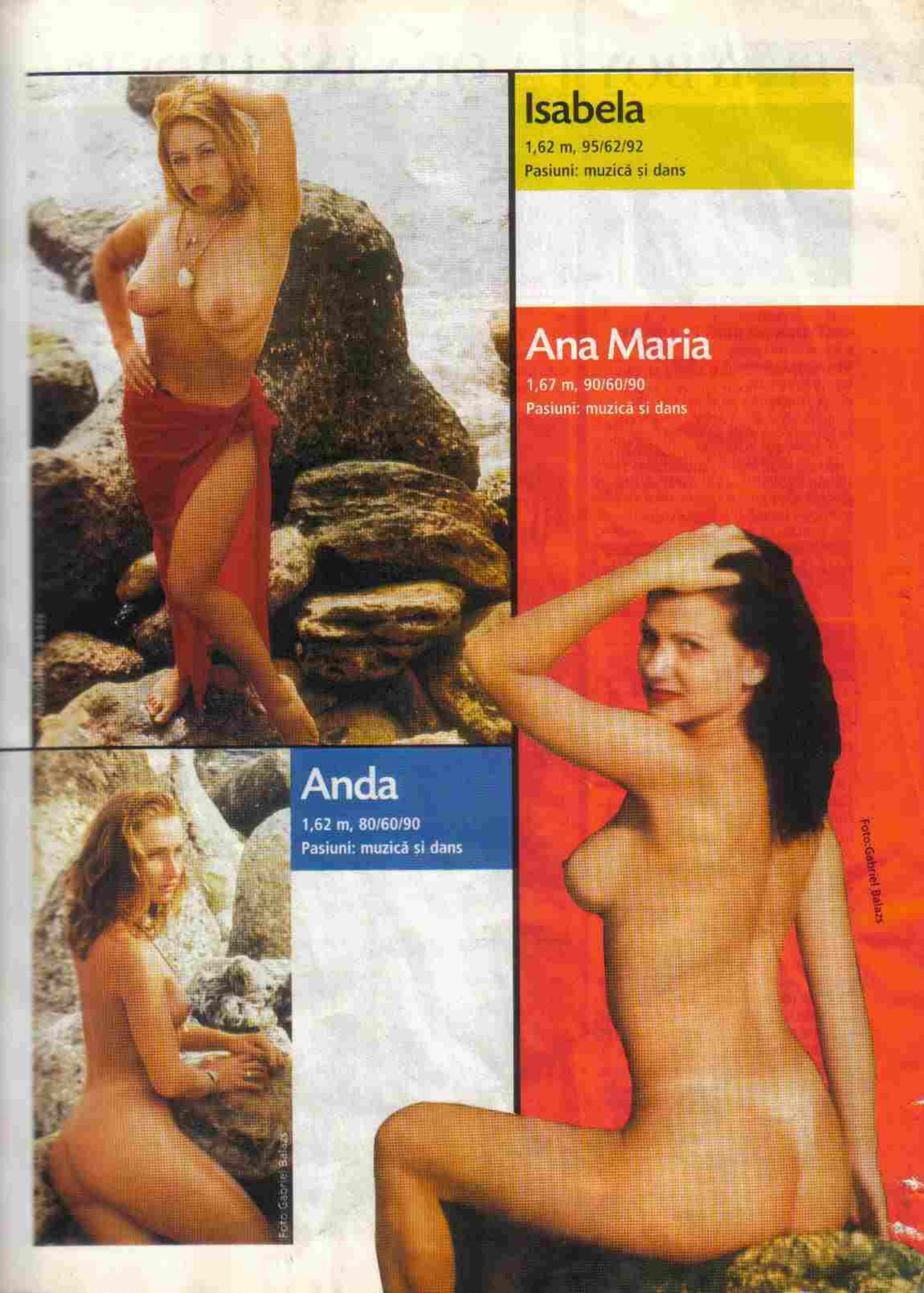
Isabela
1,62 m, 95/62/92
Pasiuni: muzică și dans
Ana Maria
1,67 m, 90/60/90
Pasiuni: muzică și dans
Anda
1,62 m, 80/60/90
Pasiuni: muzică și dans
Foto: Gabriel Balazs
Foto: Gabriel Balazs

PLAYBOY LA ORA ÎNCHIDERII

Prima plenară PLAYBOY

Deși a apărut de abia cîteva săptămîni, PLAYBOY își poate aniversa prima plenară la care a fost prezent. Este vorba de plenara Partidului Socialist al Muncii, care a avut loc la sfîrșitul lunii octombrie și la care proletarii și-au dat din mînă în mînă „Iepurașul". Publicația noastră a fost la concurență cu „Jurnalul socialist", tribuna a partidului. Entuziasmul socialist pentru PLAYBOY ne-a convins să distribuim cîteva zeci de exemplare cititorilor cărora abia li s-a deschis apetitul la nasturi.

Cu Alifie sau fără?

O agenție de detectivi din Osaka vinde o sculă care poate detecta lichidul seminal de pe haine timp de două săptămîni. Nu e ceva nemaipomenit, de-astea am mai auzit. Însă, revista americană "New Scientist" scrie despre - "crema de detectat infidelitatea", fabricată tot în Japonia. Crema poate fi aplicată discret pe spatele (fundul?) unui bărbat și se va transforma în pete dacă face duș în timpul zilei. Aceeași cremă aplicată pe ciorapi, le schimbă culoarea dacă sînt scoși peste 15 minute. Nu știu cum sînt alții, dar fără duș și cu ciorapii pe tine ce-are?

Cine-i mare-n PIB

În 1997, produsul național brut al Etiopiei a fost de 6,4miliarde de dolari. Al Congoului: 5,2 miliarde de dolari. Al Ruandei: 1,7 miliarde (vînzările firmei americane de automobile General Motors: 167 miliarde. Ale Fordului: 147 de miliarde). Nu rîdeți. Puteam să-l scriem și pe al nostru.

Gluma cu războiul rece

Cele mai mari vînzări de armament sînt în SUA. În 1997 au vîndut de 7,1 miliarde de dolari. Nemții vin din urmă cu 5,5 miliarde de dolari. Apoi, francezii cu 3 miliarde. E ca într-un banc, doar rușii mai lipsesc. Un banc prost, oricum.

Cu populația sculată

O nouă pilulă anti-impotență a pătruns în toată China, dîndu-i la cap Viagrei. Wei Gei este produsă de Feilang, un fabricant de medicamente din plante, de care au auzit doar ei. Pfizer, producătorul Viagrei, are la vînzare Wei Er Gang, varianta gălbejie a Viagrei. Potrivit ziarului China Daily, Viagra este, după Titanic, al doilea cuvînt englezesc popular în China.
Probabil, Titanic este poreclă unei părți a corpului care intră și iese dintre valuri.

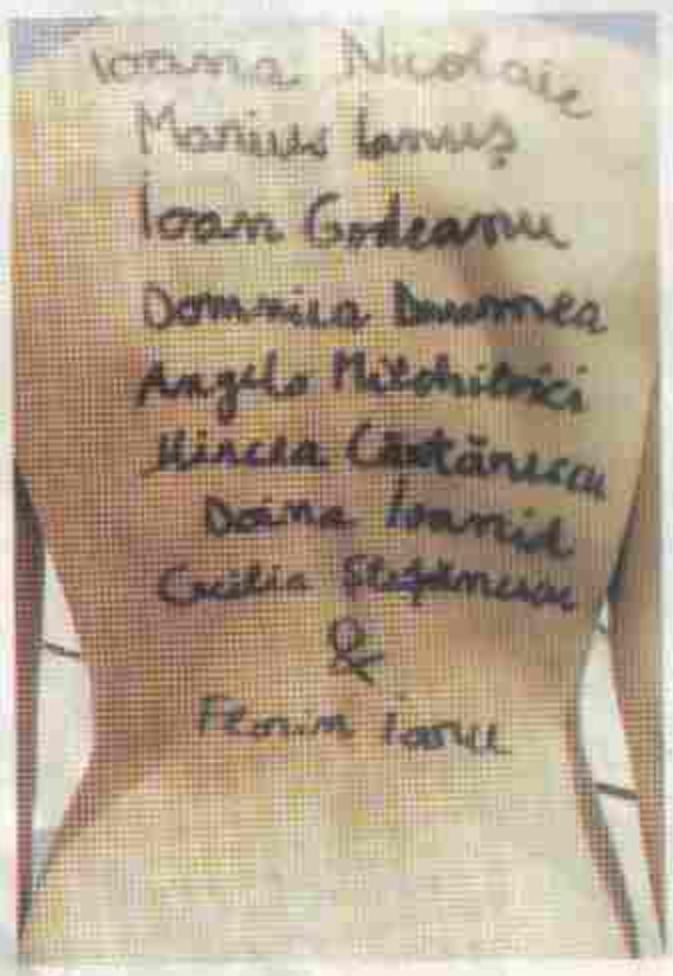

40238: Citește-mă, sînt fierbinte

Unii vor literatură de calitate, unii țîțe, alții o poveste cu droguri. Și toți bărbații sînt înnebuniți de lesbiene. Mircea Cărtărescu, Marius Ianuș, Domnica Drumea, Ioan Godeanu, Florin Iaru, Ioana Nicolaie, Cecilia Ștefănescu au ce și-au dorit: *40238 - Tescani*. E o carte.

Erecția de piatră a romanului

Pe 14 iunie, anul acesta, s-a dezvelit la Ploiești un monument falic. Această sexy operă de artă se află în vecinătatea falansterului de la Scăieni și a Republicii de la Ploiești (probabil, nu întîmplător). Deși, iunie nu este tocmai în vecinătatea lui 1 Decembrie, se prea poate ca să fi fost paznicul cimitirului cel amnezic. Spunem cimitir „al tinereții mele", pentru că monumentul falic nu este unul obișnuit, ci funerar. Cred că e legitimă dorința poporului român de a se scula și după moarte. Ca și întrebarile: „Există sex după moarte? Dar umor?"

6 mingi în pielea goală

Costinel Stan este o persoană cu imaginație. De exemplu, cu puțină imaginație, este antrenorul naționalei feminine de volei și a feroviarelor care practică acest sport. Restul de imaginație și l-a folosit într-o afirmație care a sunat ca un titlu de ziar popular: „Nu am antrenat niciodată jucătoare urîte". Continuarea este bună de scris sub titlu. Domnului Costinel i-ar plăcea să le vadă pe toate goale în revista noastră. Îi mulțumim pentru afirmații și îi rugăm și pe ceilalți antrenori, din alte sporturi, să și le însușească. Cum ar fi, tenis cu piciorul rotund.

Cinci români în Guinness Book

România intră și ea în rîndul lumii: apare versiunea în limba română a Cărții recordurilor Guinness 2000, ediția milenară, a 46-a în decursul vremii. Cartea a apărut prima dată în 1995, iar de atunci a fost reeditată anual și s-a vîndut în peste 80 de miloane de exemplare în toate colțurile lumii - un alt record mondial. Pe parcursul a două sute patruzeci de pagini, aflați cele mai năstrușnice recorduri. Cine e român, „fruncea sus": cinci compatrioți sînt prezenți la datorie în paginile cărții și toți sînt sportivi. Fericiții celebri recordmani, sînt după cum urmează: Iolanda Balaș (săritura în înălțime), Lia Manoliu (aruncarea discului), Ivan Patzaichin (dat la rame sau altfel spus canotaj), Daniela Silivaș și Aurelia Dobre (la disciplina noastră cea mai competitivă: gimnastica). Ne mirăm cum Nadia Comăneci nu este prezentă, nota 10 fiind dată numai profesorilor, iar în gimnastică nici măcar lor. Sau chiar un Ilie Năstase, este adevărat, în mare concurență cu Jimmy Connors la capitolul înjurături spuse pe terenul de joc. Și multe recorduri mai dețin românii, dar nu sînt omologate: aruncarea cu sava-ma și prinderea cu furculița, de exemplu... ¥

encyclopedia.ro

castrarea epistolară

Anamaria Beligan a absolvit secția de regie de film în 1981, iar în 1982 a emigrat în Germania, iar după șapte luni de lagăr a luat drumul Australiei. Romanul de față reprezintă transpunerea literară a poveștii unor est-europeni ajunși într-un lagăr de emigranți. Eroul principal, Matei, scrie niște scrisori unei femei pe care n-o cunoaște: scrisori către Monalisa. Vă oferim un citat concludent pentru această carte lipsită de orice prejudecăți: „Îl găsesc eu pă fututu' ăla! Am să-i fac coaiele terci, Verocica, drăguța mea!". ¥

Musafirii le admiră în bibliotecă...

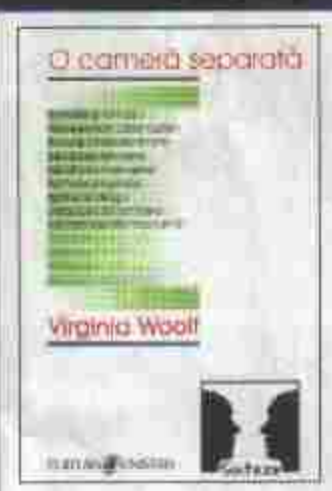

Fiecare femeie scriitor are nevoie de o cameră unde să-și poată defini o intimitate spirituală, așa cum are nevoie și de un tratat despre inimioară, lucrurile acestea dispărînd din concepția femeilor moderne, sau și mai rău - feministe, contemporanele noastre. ¥

ghid de toaletă

Cartea a fost citită de peste o sută de milioane de oameni. Veți simți ce au simțit și ceilalți: „Cartea m-a făcut să rîd, m-a făcut să gîndesc, m-a făcut să mă bucur mult mai mult de sex". ¥

Pentru cei care au în bibliotecă toate filmele cu bătălii navale de anvergură și care au timp de lectură, le recomandăm acest roman, unde, chiar dacă nu-l vor vedea pe Sean Connery, Gene Hackman sau Denzel Washington în luptă cu inamici invizibili sau reali, vor trăi aceleași sentimente înălțătoare generate de comuniunea om, navă și ocean. Personajul principal: crucișătorul greu german Prinz Luitpold, care a luptat în largul Oceanului Atlantic. ¥

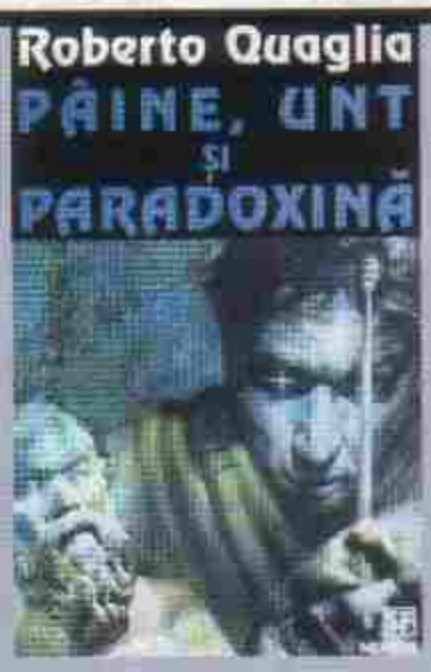

În acest roman SF, lucrurile sînt interesante: „muierile se regulează cu calculatoarele, iar bărbații - cu excepția cîtorva care-și pot permite vreun android sau a ultimilor norocoși care mai au încă o femeie adevărată - sînt nevoiți să se prostitueze cu pseudo-femeile. Moartea - un obiect de consum sexual, mașina timpului - folosită numai în scopuri pornografice. Unde o să ajungă lumea asta? Noroc cu Playboy. ¥

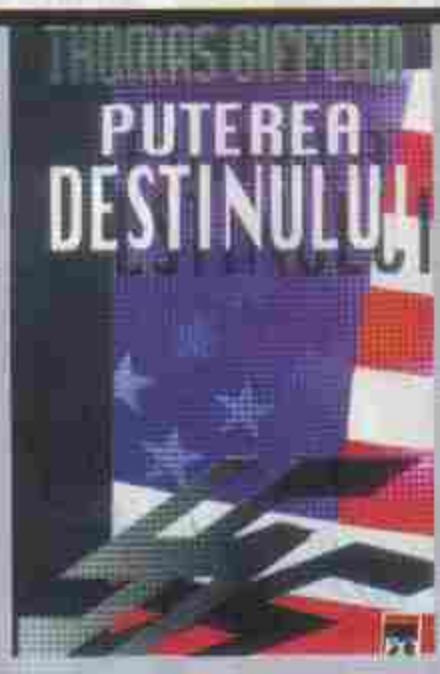

Hitler a murit, dar toată lumea știe că un grup de naziști au supraviețuit războiului și privesc înfrîngerea doar ca pe o retragere temporară. Ei s-au infiltrat în poziții cheie și așteaptă clipa. Noi preferăm să ne trăim clipa și să le spunem, cînd îi descoperim: „A sosit ceasul/ V-a sosit ceasul". Oricum, în carte, soarta omenirii va atîrna de binecunoscutul fir de păr. Sperăm că posesorul a folosit un șampon cu vitamina B6. ¥

Trag, să moară mama!

FOTO: ©COLUMBIA PICTURES

„Detectiv de voie de nevoie"

Cu: Martin Lawrence, Luke Wilson, William Forsythe, Dave Chapelle
Scenariul: Michael Berry, John Blumenthal și Steve Carpenter.
Regia: Les Mayfield
Distribuit de: Guild Film Romania

FOTO: ©COLUMBIA PICTURES

Miles Logan a furat diamante și le ascunde pe un șantier. Le ascunde pentru că trebuie să intre la „pîrnaie" trei ani. Iese, se duce la locul știut, dar găsește o secție de poliție nouă - nouță. Cum să recupereze prada? Comedie polițistă.

Pupă, Bubico, Pupă!

FOTO: ©20TH CENTURY FOX

„Never Been Kissed"

Cu: Drew Barrymore, David Arquette, Michael Vartan, Leelee Sobieski
Scenariul: Abby Kohn și Marc Silverstein
Regia: Raja Gosnell
Distribuit de: Guild Film Romania

FOTO: ©PARAMOUNT

Pe Drew Barrymore nu a sărutat-o nimeni în liceu. Doar meseria de ziarist a plăcut-o. Pentru a scrie un reportaj despre prieteniile dintre fete și băieți, Drew reintră în pielea de adolescentă.

Pamela e a ta!

Cu: Pamela Anderson
Productie: PLAYBOY
Distribuit de Transglobal Media

Februarie 1990: Pamela Anderson este femeia lunii în revista PLAYBOY. Reapare pe coperta revistei de cinci ori și încă este dorită. Caseta video conține filmări și fotografii care nu au mai apărut. Nu uita să stingi lumina și să te asiguri că ești printre prieteni. Ceilalți, să și-o cumpere. După succesul pe care l-a adus serialului Baywatch, PLAYBOY a ajutat-o să ajungă star multimedia. Fără costumul de ziare a devenit subiectul preferat al ziarelor de scandal. Dar și sacul de box preferat al lui Tommy Lee, bărbatul ei. Cînd a intrat pe un chat, numărul mare de „vorbăreți", a crăpat serviciul de internet. Cînd a intrat în PLAYBOY s-a crăpat cu totul altceva.

FOTO: ©PLAYBOY

„The Best of Pamela Anderson"

FOTO: ©PARAMOUNT

Karate că dau!

Cu: Bruce Lee, John Saxon, Ahna Capri
Scenariul: Michael Allin
Regia: Robert Close
Distribuit de Transglobal Media

„Intrarea dragonului"

Această casetă ar fi fost cu mult mai scurtă dacă juca și Chuck Norris cu Jackie Chan. Dar Bruce Lee are nevoie de două ore să-i bată pe toți. Dă, pentru că i-au omorît sora. Locul unde sunt aplicate, cu generozitate, lovituri de karate sau hapkido, este o insulă plină de vicii (prostituție, opiu) și servicii (bătăuși ai unei academii de arte marțiale, nu tocmai cinstită).

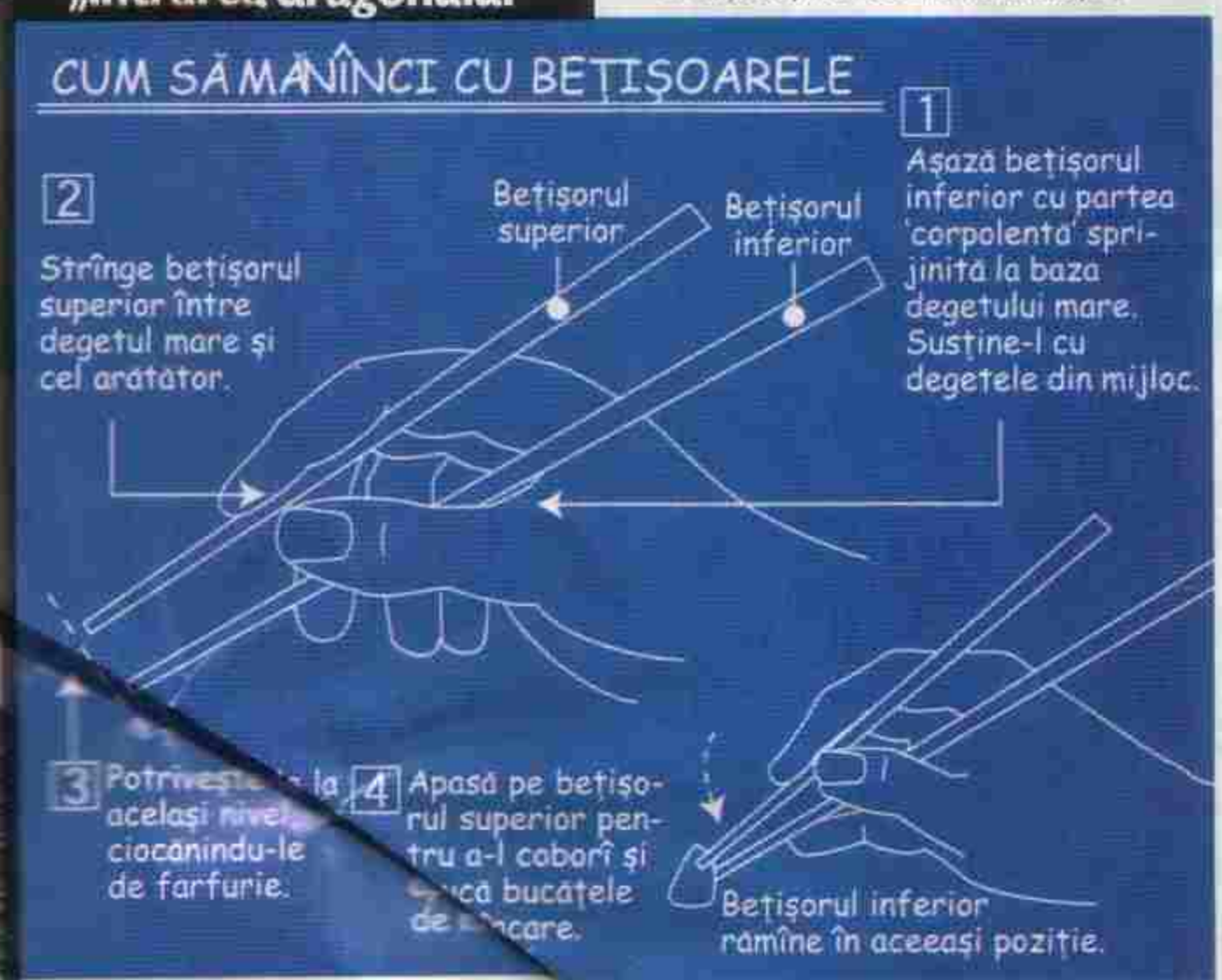

CyberSacoșa

Cumpărăturile prin internet au devenit un mijloc modern de umplere a rafturilor. Pentru a recurge la acest sistem simplu este nevoie să posedați o carte de credit care să nu fie goală. Din toamna aceasta, trebuie să notați în agenda voastră o adresă unde puteți găsi cele mai tari noi scule electronice cum ar fi DVD-ul (Digital Video Disc), cel care va duce la moartea subită a casetelor video. Un nou parteneriat cu GourmetMarket.com oferă cumpărătorilor PLAYBOY on-line șansa să-și procure fripturi, sea-food, caviar și alte mîncăruri rafinate, în urma cărora nu se folosește toaleta. Recentă colaborare cu Digital River permite cumpărătorilor virtuali să-și umple sacoșile digitale cu tot soiul de produse pentru computere, programe anti-virus și software. Cea mai tare chestie o reprezintă raionul cu suveniruri PLAYBOY. Acolo poți găsi tot ceea ce ți-ai dorit vreodată, cum ar fi cămașa pe care se află inscripționate 98 de coperți din istoria de 45 de ani a revistei, șepci de baseball, modelul anilor '50, numai bune să te protejeze de ploile anilor '90, lenjerie de pat și pernuțe incripționate cu iepurașul, foarte folositoare să ascundă eventualele pete de pe cearșaf și, nu în ultimul rînd, casete video cu titluri de genul Girls Meets Girls - The Erotic Adventure of a Student Abroad. Prețurile sînt în dolari și nu au nici o legătură cu salariul mediu pe economie. Ca să te pui la punct cu noutățile de la magazinul PLAYBOY, vizitează:

www.playboy.com/marketplace/home

Fluierînd prin Erathia

Erathia este un tărîmul mitic unde, de șase episoade, elfii, goblinii, dwarfii și, bineînțeles, oamenii au tot timpul de împărțit cîte ceva. Ca și țăranii în 1907, principalul motiv al luptei lor interasiale o constituie pămîntul. În ultima etapă, cea de-a șaptea scrisă de scenariștii de 3DO Company, jucătorul se ocupă de un loc numit Harmondale pe care trebuie să-l administreze. Asta se

petrece la ceva timp după ce bătrînul Nicolas Inimă de Grifon a murit de inimă rea ori de prea multă pace sufletească. Ori din ambele cauze. Eroii pe care poți să-i întruchipezi sunt de diferite tipuri: knight, specialiști în bătălii, tari în armuri și arme, sorcerer, pricepuți la vrăjile celor patru elemente, thief, care, în afară de furat, mai se mai pricep și la alte chestii, monk, experți în lupta cu mîinile goale, archer, contemporani cu Robin Hood și încă alți cîțiva, avînd cîte o particularitate ce-i ajută în cariera de luptători în numele sîngelui și onoarei.

Desigur, mai trebuie să cari după tine și niscaiva artefacte ce-ți sporesc abilitățile. Astfel echipat, preumblarea prin Harmondale va fi floare la ureche. Atenție, elfii și goblinii au urechile lungi...

Preț: 690.000 lei

Distribuitor: Ubisoft Entertainment

Ce-ți trece prin ureche

Dacă muzica franțuzească nu e cine știe ce, sistemele lor audio pentru calculatoare devin tot mai performante. Firma Guillemot lansează bomba hardware a anului: Maxi Studio ISIS. ISIS ar însemna Interactive Sound Integration System și nu are nici o legătura cu zeița egipteană care nici ea nu avea vreo legătura cu muzica, nici măcar cea a sferelor. Pentru cei care știu cu se mănîncă biții, îi anunțăm că pe toate convertoarele ISIS-ului sunt 20 de biți, față de cei 16 pînă acum de pe majoritatea plăcilor de sunet. Pe breakout-ul box se afla opt intrări analogice mono, realizate pentru jack normal, de tipul celui folosit la chitarele electrice. Polifonia este remarcabilă, de 64 de voci simultan. Practic, avînd sistemul ISIS-ul instalat și niscaiva cunoștințe muzicale, puteți crea muzică la un nivel profesionist în propria voastră garsonieră, apartament, vilă, castel, hrubă, etc.

liftul cu vezici slabe

Mihail Gălătanu

Nu știu alții cum sînt (și lifturile lor), dar io, cînd mă gîndesc la liftu' meu, îmi dau seama că multe vezici slabe se plimbă cu el. Ba îmi vine mai repede să cred că PARAZIȚII au mai mereu dreptate cînd cîntă despre tipii care urinează în lifturile lor. La urma urmei, fiecare are lifturile pe care le merită. Cert e însă că domnii de pe la Consiliul Naional al Audiovizualului(CNA) nu prea circulă cu liftu'. Cel puțin nu cu aceleași lifturi cu care circulă nu numai PARAZIȚII, dar și MOROMEȚII, VAMA VECHE, GHETTO-DACII, RACLA și BUG MAFIA. CNA se dovedește, însă, hotărît: amendarea postului de televiziune TV ATOMIC pentru videoclipul „Bagabontzi '99" e un fel de a arăta pisica (un exemplar cam jumulit) unui fel de face muzică, dar nu numai. E un fel de a arăta pisica și băieților de cartier, cu simpla (oare?) lor filozofie de viață. („Ai grijă de numărul 1 / Dacă cerul cade, vine peste tine, frate").

La a doua ediție a FORUMULUI, PLAYBOY își propune să pună în discuție decizia CNA de a sancționa ATOMICUL. Pe rînd, vor arăta cît de aproape a căzut cerul pe ei Paraziții, Moromeții, casa de discuri A&A Records, TV ATOMIC, CNA însuși. Două opinii vor completa meniul din această lună a FORUMULUI (pentru care apelăm la propunerile și părerile dumneavoastră deopotrivă), una semnată de un profesionist al mass-media, Bogdan Ghiu, iar a doua de un tînăr ziarist (Marius Ianuș) care își pregătește lucrarea de diplomă (pe bune !!!) pe tema „băieților de cartier". Totul agrementat cu un sondaj pe marginea cenzurii/libertății de expresie în România de astăzi. Ceea ce nu agreează CNA este expresia unei generații, cu frustrările și speranțele, cu angoasele, dramele sau indiferența ei. „Mă doare capul, mă doare-n cur că mă doare capul" este cel mai direct reflex al frondei, al unei sensibilități care se camuflează în fața ostilității lumii și eșuează în teribilism, ca într-un ultim refugiu. Cum-mea, după ce scandalul de care ne ocupăm a izbucnit, s-a mai întîmplat ceva straniu: un cotidian care a dezbătut „cestiunea delicată" s-a trezit cu oarecari șuturi prin părțile moi. Să fie oare CNA al optulea pitic care duce trena Albei-ca-Zăpada, Supărăciosul-și-Ciudosul ?

scurtă cronică a scurtărilor de limbi din ultima vreme

➡ 1 august 1999 - CNA sancționează postul de televiziune ATOMIC TV cu somație publică, pentru a amenda „utilizarea cu obstinație a unui limbaj licentios, suburban și obscen, dar și propensiunea ATOMIC pentru apologia alcoolului." Consiliul invocă suava grijă pentru protecția minorilor.

➡ ianuarie - august - Poliția încearcă să interzică vînzările de casete înregistrate de BUG Mafia, care se află pe tarabele buticarilor. Postul de televiziune ANTENA 1 surprinde suprarealismul fenomenului și organizează o dezbatere pe tema asta.

➡ iulie 1999 - După o vizionare „hot-hot" a unei casete filmată de pe ATOMIC, Marin Traian, președinte interimar al Comisiei Naționale a Audiovizualului(CNA), avertizează TV ATOMIC. Fostul realizator de emisiuni de televiziune pe TVR îi căpăceste pe „atomici" cu o somație.

➡ ianuarie -februarie 1999 - CNA procedează, în cazul postului de televiziune Tele 7 ABC, la reducerea la jumătate a licenței pentru perioada de emisie acordată.

➡ De-a lungul anilor trecuți, au existat mai multe precedente. Unul ar fi identificat cu hit-urile cîntăretul Mircea Rusu. În ultimii ani, el cînta cîteva bucăți mai „haioase" - de genul „Hai să ne băgăm cuponul" - care au provocat oripilări și depilări nervoase printre puritaniști.

➡ Un alt precedent mentionabil l-a constituit primul film românesc finanțat din surse private, „Sobolanii Rosii", care, în anii '92-'94, a tinut cu răsuflarea (limba) tăiată amatorii de sex - încă de la premieră - prin cîteva secvente nonconformiste.

➡ De reținut și manifestarea stradală a unei asociații a studenților ortodocși împotriva unei piese puse în scenă de tineri artiști la teatrul Nottara și intitulată „Îngeri în America".

➡ Tot la capitolul „artă fără prejudecăți" pusă în scenă s-ar putea încadra și piesa lui Arrabal „Au pus cătuse florilor" (regia Al. Hausvater) care a avut parte de o primire destul de ostilă din partea unor cronicari „cu prea multi (și pudici!) salvari". Piesa a fost contestată datorită personajelor care apar goale pe scenă.

cine bip mea, în bip mea, a supt bip aici, băi nene?

UN-Q SAPRO: Cred că este o mare tîmpenie. Atomicul este un cuib de vitalitate în muzica românească, singurul deocamdată, care încearcă să distrugă monstrul ăsta bătrîn de muzică șlăgăroasă, impusă, care e dincolo de nori.

RAKU: Văd la televizor demnitari, parlamentari, chestii, care vorbesc foarte frumos acolo, pe post, dar pe stradă se întîlnesc cu un vechi tovarăș și au același limbaj ca orice puști, pentru că nimeni nu se mai ferește în ziua de azi de cuvîntul „pulă". Noi scriem cum trăim, nu ne ferim de nici o chestie, cuvintele astea sînt cenzurate pentru că este o tradiție, mai ascultă și copiii, e OK, dar nu poți să cenzurezi niște expresii care sînt metaforice, cum ar fi o chestie care se referă la alcool. Păi, toată lumea bea de se rupe cînd se simte bine și, dacă ne gîndim, există piese lăutărești în care se zice de băutură de dai p-afară. Ca să nu mai zicem că se fac referiri la sex și acolo.

UNCHIU SAPRO: Și în DEX există cuvîntul „țîțe".

RAKU: Ar trebui să ne cenzureze de tot, pentru că noi spunem care este realitatea. Părerea mea este că pot fi cenzurate cuvintele mai extreme, prin beep-uri și nu expresii care nu au nici o treabă.

UNCHIU SAPRO: Asta cred că e o manevră făcută de acei dinozauri care o cam sug cu muzica lor, s-au scurs, s-au dus, și pe care îi cam deranjează tînăra generație că are priză acuma.

RAKU: Poziție ar trebui să ia toate trupele tinere. Presa și trupele. Ei vor să interzică o bucățică din mass media. Și cred că toți din mass media ar trebui să zică nu.

Eu nu înțeleg un lucru. Pînă acuma, trupele rock înjurau fără nici o problemă și erau foarte promovate pentru că aveau priteni printre cei din cenzură. Exista și o piesă „Stai în poala mea". Sună așa... știi. Adică, și noi facem aluzii: „Flic flac demnitaru-n gură / la fiecare tură care o face cu merțanu." Deci, cine nu vrea să asculte ce gîndim și ce scoatem pe casetă, are libertatea de a alege. Deci, nu vrea să asculte, bun, există pe casete explicat: „Atenție! Vorbe din topor.", „Versuri asha și-asha.", „Parental advisory. Explicit lirics." Noi pe ultimele două albume nu am avut înjurături. Pare ciudat, am fost cenzurați la o piesă care se cheamă „Iugoslavia". Pentru a fi dată pe post, ni s-a tăiat din vorbe pentru că eram acuzați că face partizanat. Deci, sprijineam oarecum românul care era de partea iugoslavului, pînă la conflict. Noi, acolo, vroiam să zicem și că voluntarii români care vor să meargă pe front să fie lăsați și au spus că, nu, domne', asta e chestie de partizanat. Mă mir că ne-au lăsat să spunem: „Constantine, faci gafe, frate/Ai auzit vreodată de tratatu' de bună vecinătate?"

la cenzură urmează

„Bun e vinul ghiurghiuliu!"

PRIN COMUNICATUL DIN BULETINUL PE CARE L-AU LANSAT PE ORBITA OPINIEI PUBLICE, A&A RECORDS (LICENTIAT EXCLUSIV WARNER), CASA DE DISCURI CARE I-A LANSAT PE PIATĂ PE „PARAZIȚI", CA SI PE „MOROMETI", DĂ O REPLICĂ LA SANCȚIUNEA APLICATĂ DE C.N.A. POSTULUI DE TELEVIZIUNE ATOMIC TV, ÎN URMA DIFUZĂRII VIDEOCLIPULUI CONTROVERSATEI PIESE A FORMATIEI PARAZITII.

Nu e un lucru rău că membrii C.N.A. urmăresc ce se întîmplă pe singurul post de televiziune cu program preponderent muzical - Atomic TV. Deși celelalte posturi de televiziune le mai scapă uneori de sub observația atentă (poate că nu le pot urmări pe toate deodată). Casele de discuri ar trebui să-și exprime totuși, fiecare, părerea în legătură cu sancțiunea pe care C.N.A. a aplicat-o postului amintit mai sus. Este chiar o datorie, avînd în vedere că Atomic TV este singurul post care sprijină, fără a avea pretenții exagerate, industria muzicală de la noi. Mai important și de remarcat ar trebui să fie faptul că Atomic TV încearcă să promoveze muzica, încercînd și reușind totodată să se ridice la nivelul celorlalte posturi de televiziune muzicale din lume. Nu e de ajuns să montezi o scenă și să filmezi niște trupe care cîntă ce le trece prin cap, nu e normal nici să rămîi la nivelul la care erau producțiile de televiziune acum multi ani, doar pentru că nu poți scăpa de realizatorii și producătorii care nu vor să vadă că lumea s-a mai schimbat între timp. În concluzie, sînt demne de remarcat și de lăudat eforturile pe care Atomic TV le face pentru a produce videoclipuri pieselor românesti, videoclipuri care de multe ori sunt foarte reusite. În legătură cu faptul că unul dintre videoclipurile pentru care C.N.A. a sancționat Atomic TV, a fost realizat prin folosirea unor

imagini dintr-un film, fără a avea acordul autorilor, nu este nimic de obiectat. Ne întrebăm totuşi, nu se folosesc secvenţe sonore din film şi în foarte multe emisiuni difuzate pe posturile de radio, secvenţe menite a întări spusele diversilor realizatori ? Poate că realizatorii respectivi au obţinut drepturile de folosire pentru aceste secvenţe sau poate că televiziunea are într-adevăr un mai mare impact decît radioul, dînd şi asupra membrilor C.N.A.

În legătură cu cel de-al doilea motiv pentru care C.N.A. a sancţionat atomic TV, refrenul „Alcoolul este viata şi viata e alcool", din piesa formaţiei Paraziţii, sîntem puţin nedumeriţi, ca producători. Sîntem nedumeriţi mai mult pentru că nu înţelegem de ce sînt sancţionate numai refrenele „cu alcool" din muzica hip-hop şi nu şi cele din muzica de petrecere: „Hai să bem un păhărel, să ne veselim nitel" sau „Bun e vinul ghiurghiuliu". Exemple ar fi destule, mai ales în muzica românească. De ce şi-ar schimba românul obiceiurile de petrecere numai cînd cîntă hip-hop ?

Ceea ce ni se pare însă mult mai important de observat pentru C.N.A., nouă ca producători şi editori de muzică, este faptul că există încă foarte multe posturi de radio şi chiar de televiziune din ţară care difuzează muzica de pe suporturi pirat, fără a avea drepturile de difuzare. Ca să nu mai adăugăm şi faptul că nu plătesc drepturile de difuzare (conform Legii Drepturilor de Autor şi a Drepturilor Conexe, intrată în vigoare din 1996). Dacă membrii C.N.A. sînt atît de preocupaţi de protejarea proprietăţii intelectuale, ceea ce este dealtfel o foarte bucurie pentru noi, de ce nu observă şi încălcarea flagrantă a acestui drept, în domeniul muzical? Oricum, acest mic scandal din lumea audio-vizualului, deschis de teama că Atomic TV ar promova alcoolul, a picat exact la momentul potrivit. În plin centrul Capitalei se desfăşura „Festivalul Berii". Adevărat însă, dacă e combinat cu un mic şi-un pic de mustar, alcoolul e mai puţin periculos! ¥

Paraziţii îşi umflă boxu'

După decizia CNA de a interzice difuzarea videoclipului „Bagabontzi '99", Paraziţii le-au mulţumit din inimă „băieţilor" din CNA, precum partidului.

Trupa Paraziţii profită de această ocazie ca să aducă mulţumiri CNA-ului pentru ajutorul acordat în campania promoţională lansată în vară prin interzicerea deja celebrului (datorită domniilor lor) videoclip „Bagabontzi '99", fapt ce a dus la creşterea extraordinară a popularităţii muzicii noastre (a se citi: vînzări, box-office, interes mass-media etc.). Cum o astfel de acţiune duce întotdeauna la un astfel de rezultat, rezultă de aici că CNA a avut încă de la început intenţia de a ne ajuta, ceeea ce ne bucură nespus de mult, dată fiind buna reputaţie a acestui organism.

În încheiere, aducem la cunoştinţa fanilor, presei, tuturor celor interesaţi şi, desigur, CNA-ului, că în curînd va fi gata următorul nostru videoclip, aflat în lucru, pentru piesa „Omul din liftu' tău", care continuă tradiţia trupei de a satiriza anumite aspecte ale societăţii.

CINE E ŞI CE VREA PARAZIŢII

- martie '94: Cheloo înfiinţează Paraziţii
- mai '94: i se alătură Ombladon
- 13 septembrie '94: primul concert
- iarna '94: apare (şi rămîne!) DJ Ies
- 15 iunie 1995: este lansat primul album -„Poezii pentru pereţi"- produs independent, al doilea album rap din România (după Racla)
- urmează un nou album, lansat pe 5 aprilie 1996, purtînd titlul „Nimic normal"
- 23 iunie 1977: lansează „Suta", care va deveni albumul rap al anului. Cu această ocazie explodează sound-ul Paraziţii: east-coast, funk şi ... manele
- cînd aproape nu se mai ştia nimic de trupă, în aprilie '99 apare pe piaţă compilaţia „Hip şi hop murale" editată de A&A Records, ce cuprinde două piese semnate Paraziţii. În locul lui DJ Ies, este cooptat unul din cei mai prolifici DJ din ţară: Freakadedisk (ex-Morometzii)
- 14 iulie 1999: finally, albumul „Nici o problemă" vede lumina zilei la A&A Records fiind considerat cel mai reprezentativ album, cel al consacrării definitive, primul editat pe CD... restul e istorie
- august '99: videoclipul piesei „Bagabontzi '99" egalează recordul de difuzare pe ATOMIC
- septembrie '99: difuzarea videoclipului „Bagabontzi '99" este interzisă de CNA
- noiembrie '99: difuzarea videoclipului „Omul din liftu' tău" este interzisă de CNA?

CE CREDE PARAZIŢII

Despre cenzură

Paraziţii optează pentru autocenzură.

Despre alcool

Paraziţii nu recomandă în mod expres nimănui să bea sau să se drogheze. Fiecare e liber să facă ce vrea atîta timp cît nu-i deranjează pe ceilalţi. Apariţia, uneori obsesivă, a lait-motivului băuturii în piesele lor nu reprezintă o reflecţie a unui obicei personal (cel puţin nu 100%) ci mai mult o stare de spirit raportată la mentalitatea generală. ¥

CeNea-A-dat, CeNea-A-luat, numele CNAului fie binecuvîntat

Despre CNA se vorbeste mai mult în termeni de bilant contabil: ce-ne-a (CNA)-a dat, ce-ne-a(CNA) luat, numele CNA-ului fie binecuvîntat. Asertiunea e valabilă mai ales la acordarea și retragerea licentelor.

Jean-Lorin Sterian

O sancțiune conform legii

Poate pentru că e (se vrea) abstinent (adică nu crede că „alcoolul este viața - și viața e alcool") dar îi place să trăiască în pericol („vivere pericolosamente"), CNA are nostalgia unanimității. Lucru dovedit de votul în bloc, disciplinat (pe care l-ar invidia și UDMR-ul). Din 11 membri ai CNA, 11 au votat in corpore pentru amendarea postului TV Atomic. Marcela Mierlea, secretar la CNA, consideră că este vorba de „o sancțiune coform legii, deci nu e cenzură, cum s-a formulat în presă.Ei și-au luat angajamente cînd și-au obținut licența". Vremea angajamentelor se mai poartă. Adrian Bota, cel însărcinat de Consiliu cu relații publice, apreciază că:"Prin legea audio-vizualului, amendată și aflată la Parlament, se prevăd sancțiuni administrative. Asta a fost doar un avertisment. În mod normal, se prevede o amendă după avertismente de genul ăsta. Apoi se trece la reducerea licenței la jumătate din perioada acordată. Este ceea ce s-a întîmplat la Tele 7 ABC în iarnă."

CNA lansează bomba „atomică"

Următoarea „înălțare în grad" pe care o aplică CNA este de amendă pe un „mizilic": 2-5% din cifra de afaceri a anului precedent. Dar, din păcate, se plîng ceneaiștii, n-are cine să fie executorul unei asemenea pedepse. Pentru că un organ care să poprească banii din pușculița televiziunilor unde se promovează „naughty boys" nu există. Și acolo unde nu există organ, nu există nici funcție. Iar dacă funcție (erecție) nu e, nimic nu e! Sancțiunea aplicată (copiilor) Atomici vine și în urma unei corespondențe consumate în vara trecută. Marin Traian, astă-vară președinte interimar, a trimis un avertisment postului profilat pe muzichie. CNA a vizionat, la mijlocul lunii septembrie - și cu o săptămînă înainte de sancțiune - , o casetă de 6 minute cu programele „atomice". Apoi s-a decis sancționarea societății care deține licența:Dacia RTV S.A. București.

Dar nu numai emisiunile care apar pe sticlă au probleme „cu limba". Langajul decoltat cauzează și la pudoarea Ministerului de Interne. Dovadă că polițiștii au vrut să interzică tarabiștilor vînzările de casete ale BUG Mafia. Un alt post de televiziune, Antena 1, s-a grăbit să organizeze o tradițională masă rectangulară pe temă. Dar instituțile statului, tot gîlcevindu-se, n-au reușit să ajungă la o concluzie simplă: în atribuțiile cărui organ intră interzicerea vînzărilor și confiscarea casetelor. Sau măsura pe care s-o ia. De la sursele noastre polițiote, am înțeles că versurile „Paraziților" și a altor „paraziți", „mafioți", „moromeți" & „ghetto-daci" nu prea au șanse să fie agreate pe la Interne. La ei nu prea au priză poveștile cu Bob Dylan, de care cenzura americană nici nu îndrăznește să se atingă. Cît privește un alt precedent cunoscut, cel al lui Andrei Gheorghe de la PRO FM, care-și permitea să fie mai slobod la gură, sancțiunea CNA a lovit din nou.

S-a sfîrșit cu „caterinca"

Din comunicatul trimis de băieții „atomici" la Consiliul Audio-Vizualului, ceneaiștii au tras concluzia că (exprimarea le aparține), „atomicii" își pun țărînă în cap. Întreruperea emisiunii Subcultura a încurajat această impresie. În plus, angajamentele că „Atomicul" nu va mai avea asemenea „scăpări". La același capitol, al cedărilor, se poate puncta și întreruperea difuzării „Caterincii". Secvența din „Nunta de piatră" va împietri în afara ecranelor.

Nemulțumirile CNA se extind și la emisiunile altor televiziuni. La emisiunea de pe Tele 7 ABC, ceneaiștii și-au mușcat buzele(limbile) că nu pot să-l pălească direct pe Dan Diaconescu, realizatorul emisiunii cu „Dintre sute de ziare". Cum Diaconescu era colaborator, CNA n-a putut să trosnească decît postul de televiziune pentru emisiunea cu Corneliu Vadim Tudor, din iarnă, atunci cînd bardul „României Mari" s-a dezlănțuit în invective necenzurate de producătorul emisiunii.

ATOMIC

O REACȚIE CARE SE VREA K LUMEA!

ATOMIC TVK Lumea! a considerat de la început piesa „Bagabonți 99" a trupei Paraziții ca fiind o insultă la adresa alcoolismului, și nu un mesaj de încurajare a fenomenului. ATOMIC TV deține drepturile de difuzare a piesei, nu este și producătorul videoclipului. Piesa este difuzată la 80 de posturi de radio din țară, este inclusă în Topul 100 Românesc și a fost cîntată de trupa Paraziții în emisiunea „Teo și Mircea Șou" de la Antena 1. Dacă Consiliul Național al Audiovizualului va considera ca piesa este o instigare la consumul de alcool în rândurile tinerilor și va cere scoaterea ei din difuzare de la toate posturile de televiziune și radio, ATOMIC TV va proceda în consecință.

În ceea ce privește afirmația „prezentarea unor secvențe trucate din filmele românești", ATOMIC TV menționează că nu este producătorul videoclipului „Caterinca" al trupei Sotto Intenso, ci doar deține drepturile de difuzare necondiționată și nelimitată. Dreptul de difuzare a fost acordat de firma „East & Art", producătoarea materialului. În documentul emis de East & Art (și pe care îl anexăm prezentului comunicat) se precizează faptul că firma producătoare deține un contract cu Româniafilm „pentru folosirea în videoclip a unor fragmente din filmul *Nunta de Piatră*". Videoclipul a fost difuzat și de alte posturi de televiziune (Tele 7 ABC, Pro TV, Antena 1).

Pînă la rezolvarea divergențelor dintre domnul Dan Pița, regizorul filmului „Nunta de Piatră" și Româniafilm, ATOMIC TV a hotărât să retragă din difuzare videoclipul piesei „Caterinca".

Ultima televiziune apărută în ghidurile TV, adresată unui public tînăr și cu o mai redusă putere economică, ATOMIC TV n-a cutezat să ignore ploaia acidă a CNA-ului. Mai agresivi au fost cei din presa scrisă care au sărit, cu mic cu mare, în ajutorul colegilor sancționați. Ceea ce e foarte ușor, dat fiind faptul că nu există nici un organism oficial care să monitorizeze ori să cenzureze ceea ce se publică în ziare și reviste.

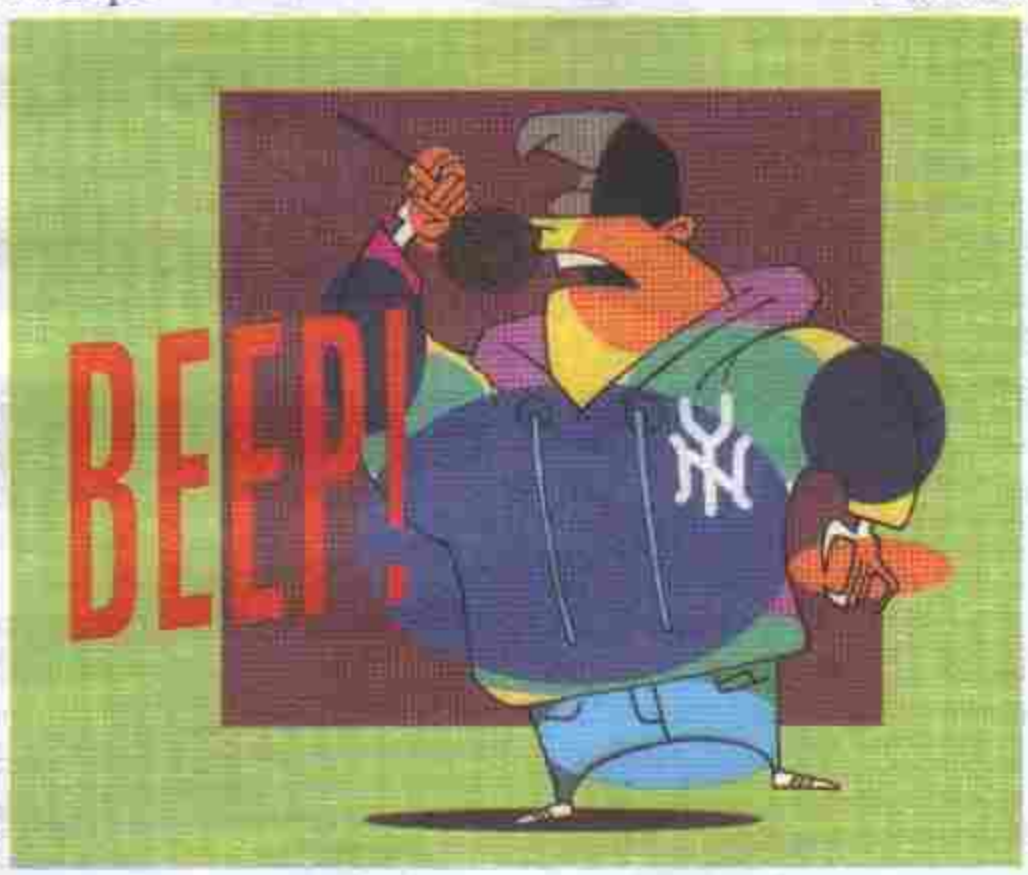

Somația publică pe care ATOMIC TV a primit-o de la CNA se referă numai la emisiunea SUBCULTURA, și care prezintă un interviu cu trupa IL-EGAL. SUBCULTURA este singura emisiune din România dedicată artiștilor tineri care n-au reușit încă să se afirme sau care aduc ceva nou în muzică. Menționăm că emisiunea SUBCULTURA este produsă de Flying Wood Production din Timișoara și încearcă să aducă celor care o urmăresc nu doar imaginea unor necunoscuți - încă - ci și ideile lor despre viață și muzica, mesajul pe care vor să îl transmită, tot ceea ce creează universul muzicii lor. Din acest motiv, realizatorii materialului au ales să nu cenzureze părțile din interviuri în care artiștii vorbesc ca în viața de zi cu zi, subliniind că acest mod de exprimare face parte din cultura pe care ei o transmit.

Interviul cu trupa IL-EGAL din emisiunea SUBCULTURA se înscrie în această linie. Modul de exprimare al celor doi membri ai trupei este parte din „cultura hip-hop", din „limbajul de cartier" și din imaginea pe care ei doresc să și-o creeze.

ATOMIC TV a hotărît ca în toate materialele prezentate pe post, realizate sau nu de ATOMIC, să fie cenzurate cuvintele și expresiile considerate obscene. Fiecare material ce urmează să fie difuzat de ATOMIC va fi atent vizionat în prealabil, astfel încît să nu existe scăpări. De la 22 septembrie, emisiunea SUBCULTURA a fost scoasă din grila de programe, dat fiind faptul ca toate cele 13 episoade ale serialului s-au epuizat.

Adăugăm faptul că ATOMIC TV respectă în toate producțiile și contractele sale Legea Dreptului de Autor, principiu pe care și l-a asumat încă din momentul intrării firmei ATOMIC pe piața românească. ¥

Laura Vasile
ATOMIC TVK Lumea!

gura lumii trimite CNA la origini: adică la Burebista

Oamenii vorbesc. De fapt, se exprimă. Cînd o fac în bucătărie, la un pahar cu ruda din provincie, nu interesează pe nimeni. Cînd o fac într-un cîntec al cărui videoclip este difuzat în toată țara, se expun. Nimeni nu îi aude doar. Oamenii încep să îi și judece:

Bobby Bogdan, 19 ani, student la Facultatea de construcții, București: Am auzit de chestia cu Paraziții, ceneaul și ăia de la Atomic. Da' n-o să aibă nici un efect. Adică nu ce cred ei, cei de la „ceneau". O să se vîndă mai bine casetele cu ‚Paraziții'.

Nelu, 25 de ani, body-guard la „Protguard": Noi urmărim tot ce e nou, de la vedetele străine pînă la cele românești. Aici, dacă e interzici ceva, e ca și cu bătaia, dacă bați la ei ca la fasole, n-ai rezolvat nimic; cred că mai mult îi întăriți.

Daniel, 20 de ani, șomer, București: Nu sînt numai Paraziții în situația asta. Sînt și alții ca ei, și B.U.G. Mafia. Eu am auzit însă, contrar celor spuse, că ăștia de la Atomic au băgat iar clipul și n-au scos nimica, deși se zvonea c-or să le scoată pe astea, doar chestia aia din filmu' lu' Dan Pița a ieșit, n-am mai văzut.

Gandea Mihai, 42 ani, profesor: E OK să mai cenzureze ăștia videoclipurile, că prea se vorbește ca dracu. Și eu înjur, dar mă aude doar nevasta.

Niculae Constantin, 56 de ani, pensionar: Nu mă uit la televizor de obicei. Am fost crescut cu frica lui Dumnezeu și nu vorbesc urît cu nimeni.

Petre Magdin, realizator al emisiunii ... : Ca profesionist de televiziune națională, respect disciplina de ordine interioară a a instituției în care lucrez și nu comentez măsurile luate de CNA cu privire la activitatea altei televiziuni. Cu toate că, sentimental vorbind, și chiar mai mult, sînt alături de colegii mei din ceea ce numesc eu reduta muzicală Atomic. Dar, ca artist român membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din această țară, nu din alta, mă voi lupta, fie chiar și de unul singur, cu cenzura umilitoare a oricărui regim politic care, deși se autointitulează democratică, ne obligă în mod hilar să credem, ca pe vremuri, că pe copiii români îi aduce barza.

Doru Ionescu, red. șef adj. Panoramic TV: Nu mă așteptam. Trăim în '99 și nu în '89. Eu acord CNA-ului circumstanțe atenuante, în ideea că erau poate la un pahar de vin cînd au luat asemenea decizii. Și Burebista, dacă nu mă înșel, și-a pus supușii să scoată vița de vie din pămînt. Era băut și supărat, ca și un chaic francez pe hangiul care toarnă apă-n vin.

De ce să se scoată numai piesa Paraziților? De ce nu se scoate Zdob și Zdub sau piesa celor de la Tornado, „Vinul meu"? Și-apoi, se spune „a sta la un pahar de vorbă", lucru ce presupune nu doar vorbitul.

Florian Gheorghe, redactor muzical National: Mi se pare o chestie normală, limbajul underground. O dată și-o dată, limbajul acesta direct trebuia să se afișeze. Și-apoi, piesa Paraziților, instigă la ceva drag românului, alcoolul. Părerea mea că este o asociere neinspirată între trupele de hip hop și alcool. Mai degrabă, formațiile rock sunt cele care au melodii despre așa ceva.

Lenți Chiriac, Heavy Metal Magazine: Sunt multe de zis, și unul și celălalt au dreptate. Am văzut de multe ori acest clip și nu cred că te îndeamnă la băut. Cînd CNA-ul nu are ce face, găsește. Este și un mod de a-și justifica nu doar salariul mare ci și poziția. Din punctul meu de vedere nu l-aș fi interzis. Există alte chestii, mai grave. ATOMIC a fost un fel de exemplu. Chestia asta cu cenzura o să mai dureze cu siguranță cîțiva ani. Atîta vreme cît există persoanele acestea bătrînicioase, răutăcioase, vor fi puse pe nedrept bețe în roate. La Antena 1, apărusem în emisiunea mea cu un tricou pe care scria FUCK în loc de FORD, pe sigla acestei firme de mașini. A ieșit scandal mare.

Acestea sunt cîteva puncte de vedere exprimate de cei care au văzut videoclipul Paraziților. Necenzurate.

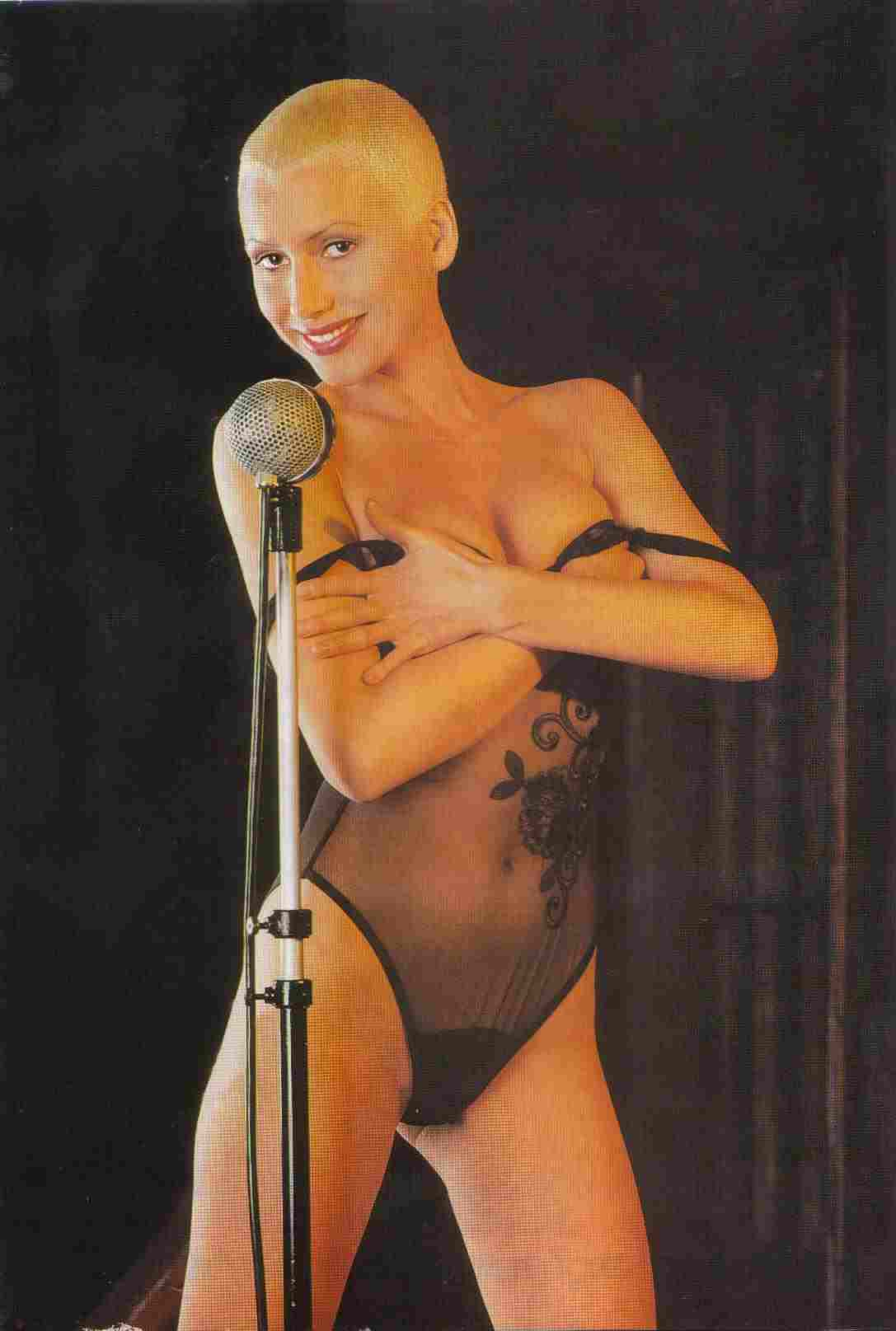

Cătălina Toma se aruncă la MTV

Are 23 de ani și este caracterizată de o ambiție ieșită din comun, elementul cel mai important al semnului ei zodiacal: Taurul.

FOTO: DORU AMĂRIUCĂI

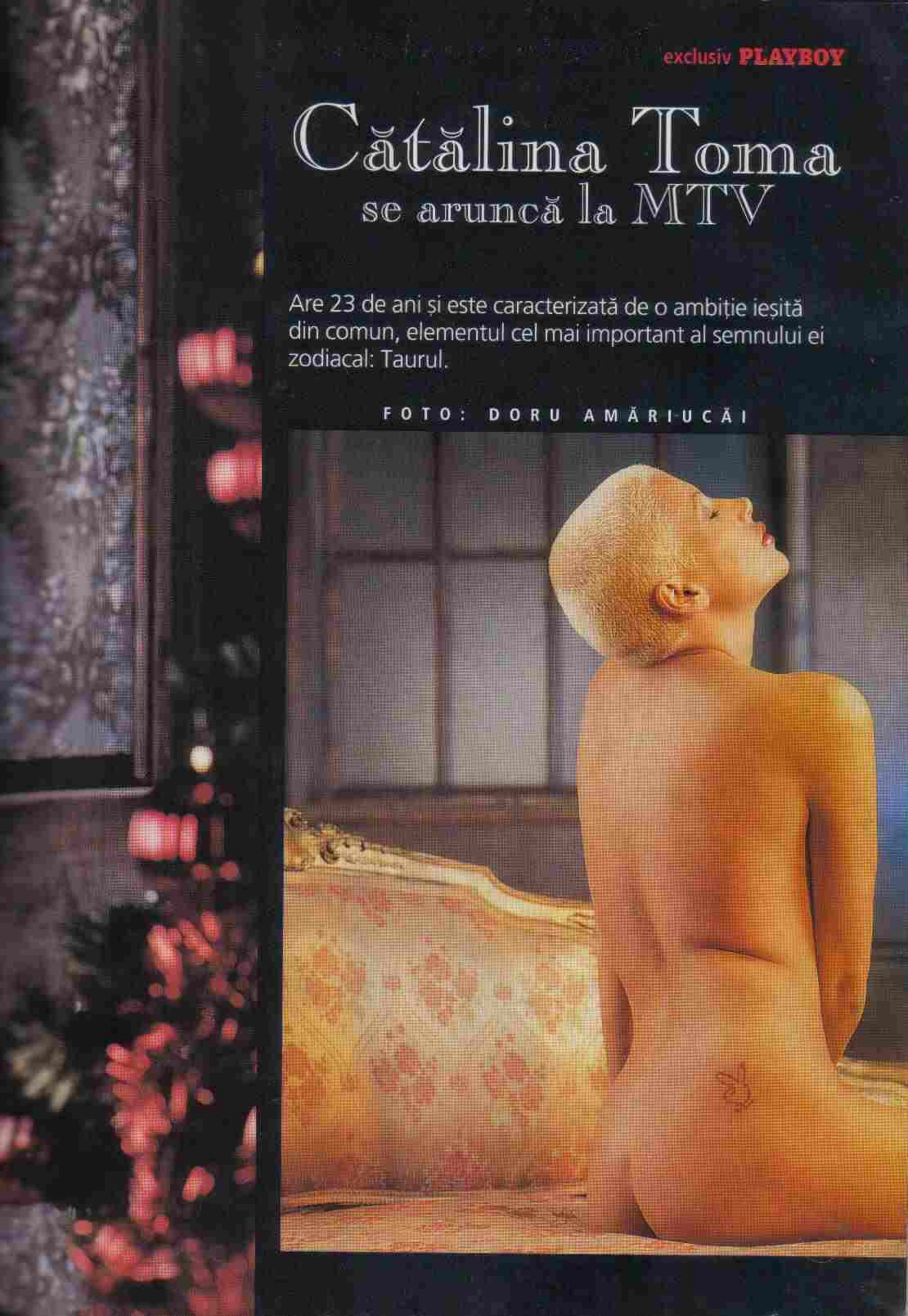

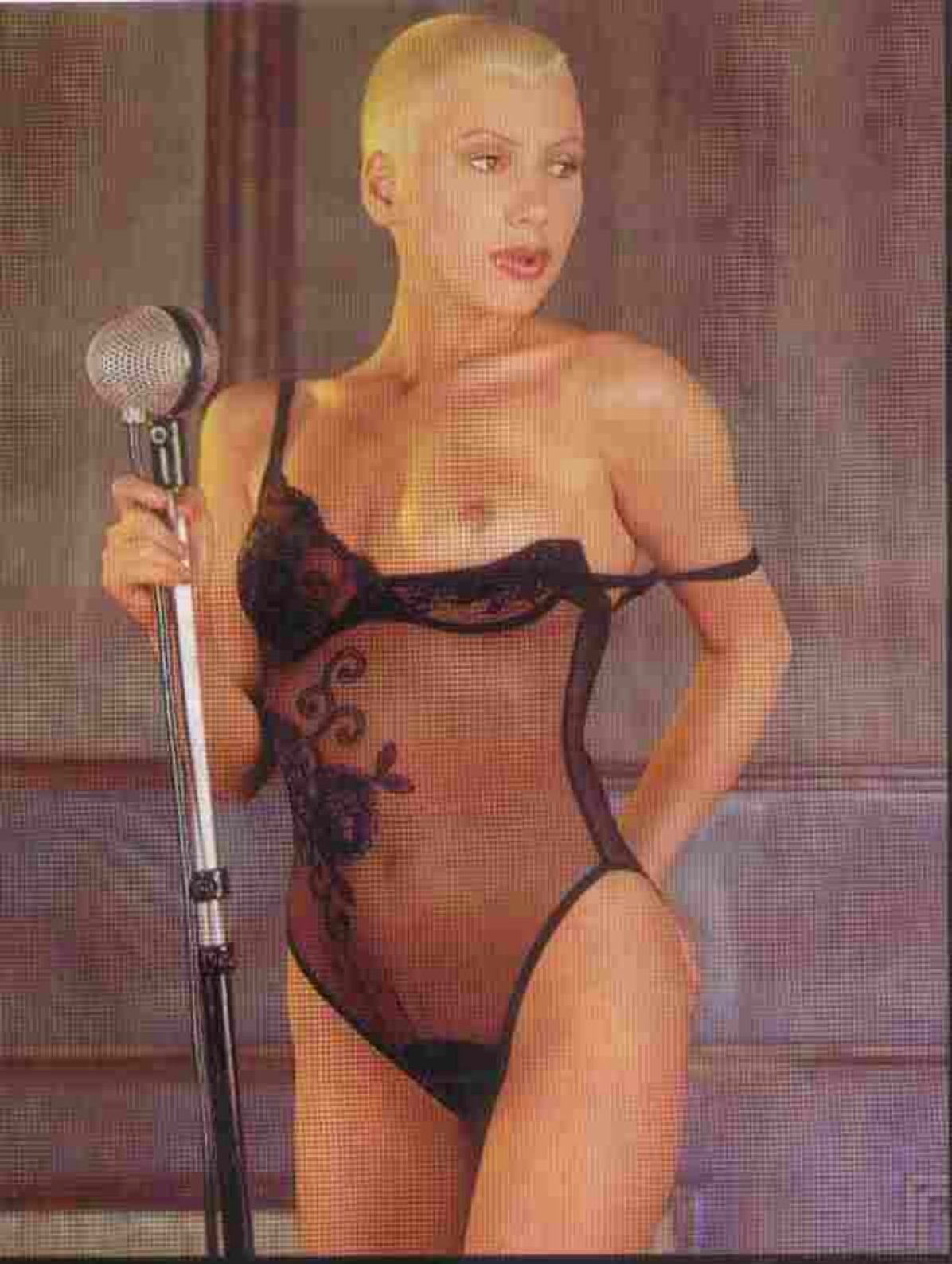

Pentru Cătălina, acum viața înseamnă numai și numai muzică. Studioul i-a devenit a doua casă și mai are doar foarte puțin timp ca să-și finalizeze albumul. Lucrează într-un ritm îndrăcit: „O piesă? O încep de dimineață și pînă seara e gata.

N-am prea mult timp să îmi gîndesc muzica. Ea vine de la sine și violența ei se poate compara doar cu orgasmul. De aceea, poate, uneori mă ia pe nepregătite...Însă, oricum, n-am ce face, întrucît, am atît de multe concerte programate încît nu-mi mai rămîn decît foarte puține 'ferestre' pentru înregistrări."

Cătălina s-a lansat o dată cu albumul formației BUG MAFIA, însă lumea nu putea atunci să o identifice cu o imagine anume. Acum, și-a construit un look aparent agresiv, dar care maschează - așa cum puteți observa și din aceste fotografii o mare tandrețe și de ce nu? răsfățul unui copil ce nu a apucat să se bucure prea mult de adolescență. Aruncată într-o lume a competiției (cel mai adesea) neloiale, Cătălina a devenit, pentru mii de ziariști, doar subiect pentru scandalurile de presă. Admiratorii ei nu s-au lăsat însă derutați. Își dorește să ajungă numărul1 în topurile autohtone și nu numai. Știe însă că longevitatea la vîrf depinde nu doar de calitățile native, ci și de modul în care și le exploatează. De aceea, deocamdată viața personală nu contează. Zvonurile din unele publicații privind posibilii ei iubiți s-au dovedit toate, pînă la urmă, nefondate.

Orgoliul l-a moștenit din familie. Oricîte lovituri ar primi, Cătălina nu renunță la luptă. De pildă, chiar dacă, deocamdată, n-a strîns încă toți banii pentru un Opel Tigra, socotește că nu e departe vremea cînd va conduce un Ferrari. Tot astfel, își dorește să vadă America, să petreacă măcar un week-end acolo. Ambiția ei cea mai mare este să ajungă la MTV. Ceea ce depinde, acum, și de casa ei producătoare, Cat Music, licențiată Sony Music.

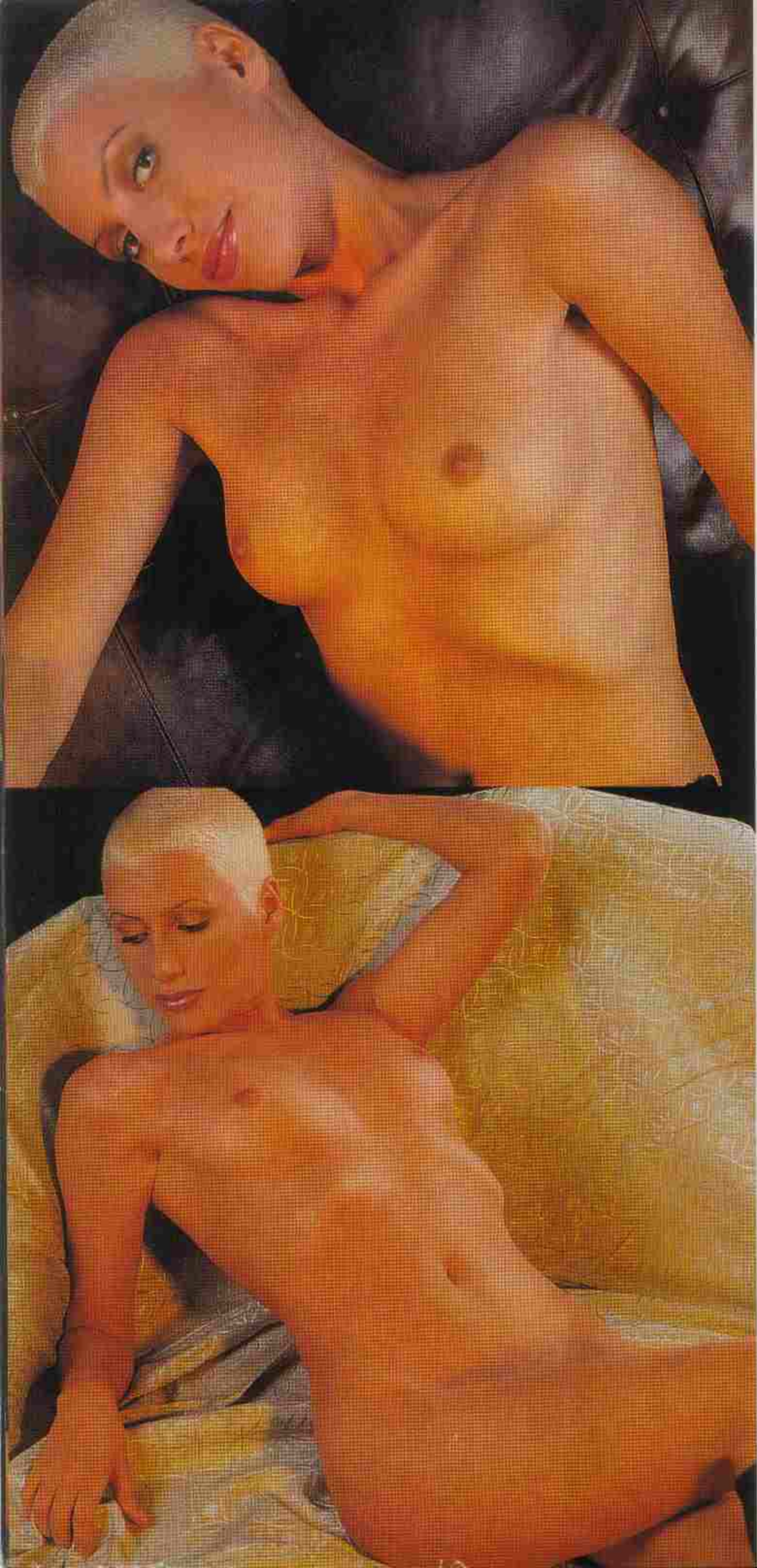

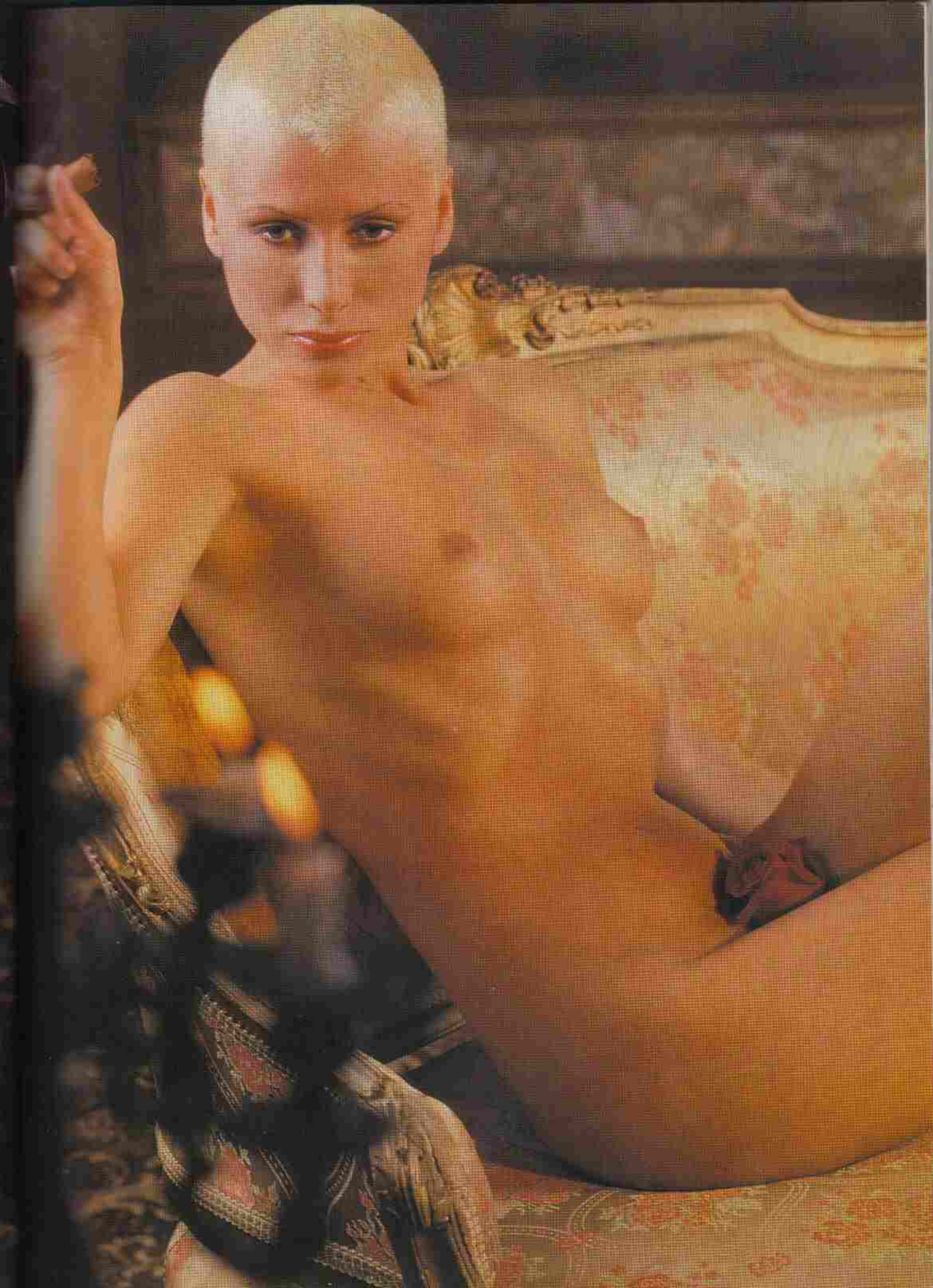

David Duchovny

Despre viața mea în pat cu Tea Leoni, despre viața mea pe platou cu Gillian Anderson și despre viața mea la motel cu casetele porno

S-a născut pe 7 august 1960 și a crescut în New-York. Cînd avea 11 ani, părinții săi s-au despărțit iar el împreună cu sora și fratele său au rămas cu mama, de origine scoțiană, Margaret, la vremea respectivă profesoară. Tatăl său, Amram, dramaturg („Procesul lui Lee Harvey Oswald") și publicist care a editat cartea umoristică „Înțelepciunea lui Spiro T. Andrew", s-a mutat la Boston după divorț și trăiește în prezent la Paris. Duchovny a obținut o bursă la Collegiatee, o școală pregătitoare din Manhattan, unde unul dintre colegi i-a fost John Kennedy Jr. Duchovny a excelat la sport (baseball și baschet) și la materiile academice (el a beneficiat de o ceremonie de despărțire atunci cînd a plecat) și a fost acceptat la patru școli din Liga Ivy (Harvard, Yale, Princeton, Brown). A ales Princeton-ul pentru studiul în ultimii ani și Yale pentru diplomă (într-o confrerie profesorală), unde a studiat literatură modernă.

A început prin a realiza reclame în 1985 și a fost prezent la auditii pentru roluri în filmele „Bull Durham" și „Valmont". Regizorul Henry Jaglom a fost cel care și-a dat seama de potențialul său și l-a distribuit într-un rol de seducător în filmul său din 1989: „New Year's Day": Prima zi a noului an). Duchovny a continuat cu roluri mici în „Venetia/Venetia", „Julia avea doi amanți", „Extazul", „Beethoven", „Ruby și Chaplin". În 1993, a apărut alături de Brad Pitt și de Juliette Lewis în „Kalifornia". În același an, creatorul „Dosarelor X", Chris Carter, a crezut că Duchovny ar putea fi potrivit pentru a-l juca pe Fox Mulder.

Duchovny și-a cîștigat notorietatea și datorită rolurilor aventuroase cu caracter sexual. S-a îmbrăcat în travestit în „Twin Peaks", a flirtat deschis cu Garry Shandling în timpul unei replici pentru un film de acțiune - „Spectacolul" lui Larry Sanders și a apărut ca un personaj de bază în cadrul episoadelor erotice cunoscute sub numele „Jurnalul pantofului roșu".

Pentru a afla mai multe despre acest actor nonconformist/neortodox, PLAYBOY l-a trimis pe jurnalistul Lawrence Grobel la fața locului. Iată relatarea lui:

„Pentru sesiunea finală am discutat în rulota sa din San Pedro, la cîteva luni după ce „Dosarele X: Înfruntă viitorul" ieșise pe piață și el se întorsese pentru a-l juca din nou pe Mulder în cadrul serialului televizat. Era fericit datorită unei poezii de-a lui pe care o revistă o publicase și mi-a arătat altele pe care le-a scris, nădăjduind să poată să le adune într-o carte. I-am citit poeziile, mi-am oferit sugestiile (atît cît valorau ele), după care am trecut la treburi serioase".

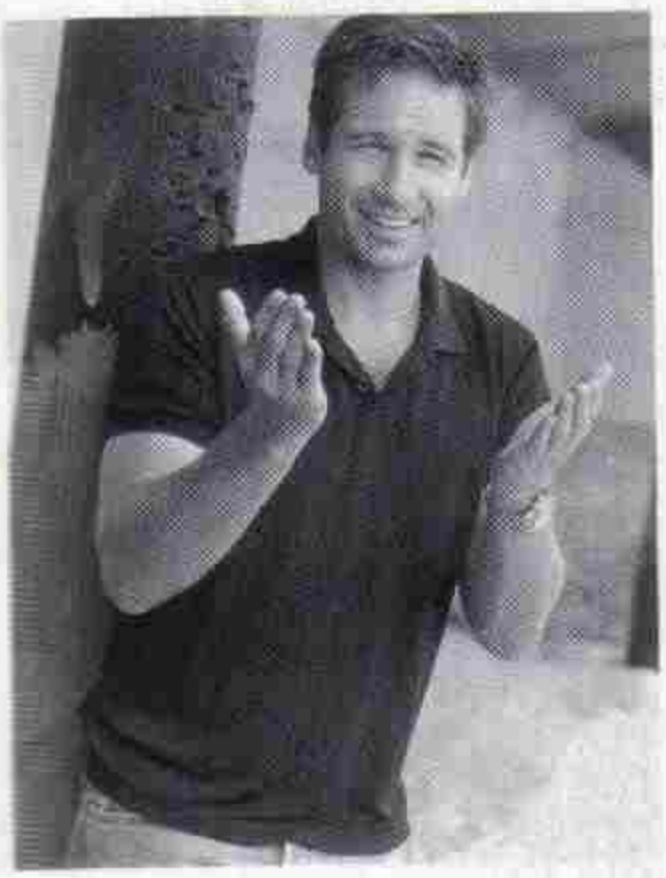

„O să ajungă vreodată Mulder și Scully să fie împreună?". Nu mă gîndesc la aceasta în momentul de față. Nu cred că ei ar trebui s-o facă.

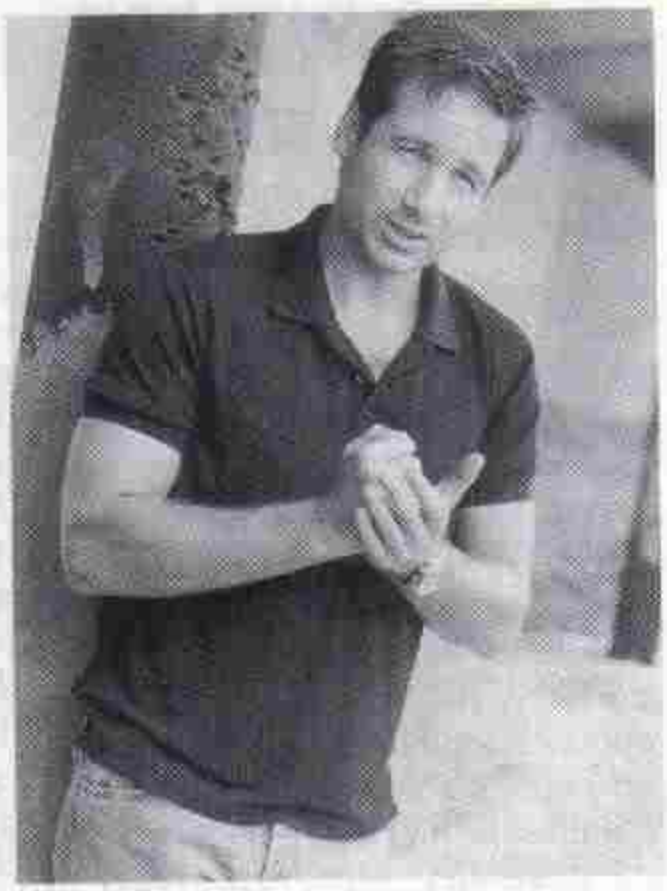

Cred că pornografia este bună. Îmi place să mă uit cum și-o trag alții. Asta e partea distractivă - ei fac toată treaba.

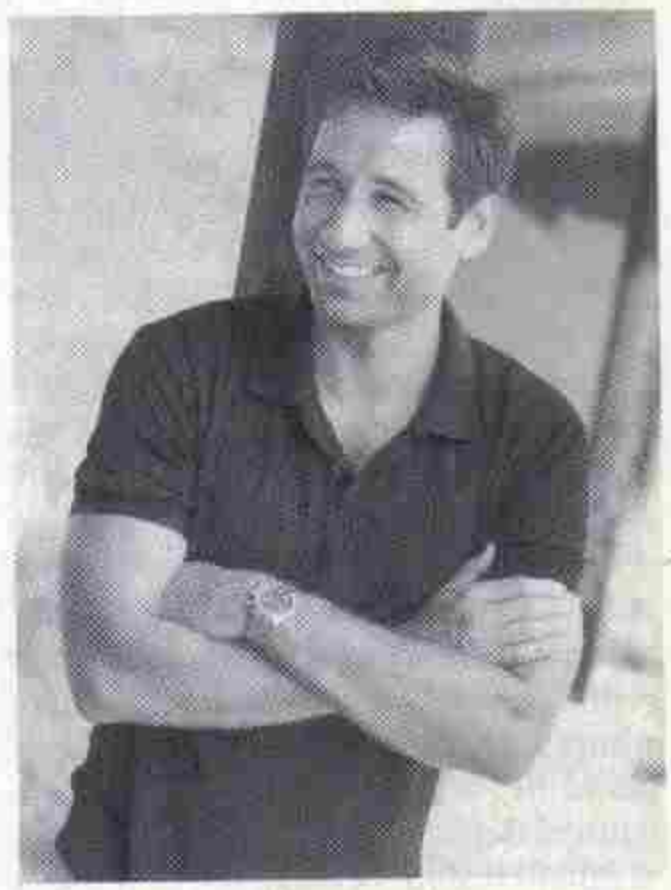

Tea vrea să păstreze cordonul ombilical în congelator. Dacă se îmbolnăvește copilul vreodată, toate leacurile se află în el.

PLAYBOY: Ai descris odată „Dosarele X" lui Garry Shandling în emisiunea lui televizată (care-i poartă numele) ca „Stan și Bran cu încărcătură sexuală". Încă mai crezi acest lucru ?

DUCHOVNY: Nu, atunci doar improvizam. Cînd am făcut parte din talk-show în cadrul emisiunii „Show-ul lui Larry Sanders", chiar făceam un talk-show. Nici o replică nu fusese regizată. Ceea ce am spus nu are nici un sens pentru mine. Nu știu ce înseamnă acel lucru. Cred că ceea ce au Mulder și Scully vine de la filmele cu Cary Grant, atunci cînd economia verbală avea datoria să codeze economia sexuală. Cred că asta este ceea ce place publicului la serial. Este acel fel de dragoste platonică. Și facem lucrul ăsta de cinci ani. Adică, o groază de platonism. De obicei, la sfîrșitul filmului băiatul și fata se sărută, chiar dacă s-au înfruntat tot restul peliculei. În cazul nostru, este o întreagă construcție. Oamenii se întreabă: „O să ajungă vreodată Mulder și Scully să fie împreună?". Nu mă gîndesc la aceasta în momentul de față. Nu cred că ei ar trebui s-o facă.

PLAYBOY: Asta este tot ceea ce contează pentru popularitatea serialului?

DUCHOVNY: Popularitatea de lungă durată a show-ului nostru are de-a face cu faptul că noi am creat două personaje interesante, într-o manieră asemănătoare celei din telenovele. Ne-am îmbarcat într-o lungă poveste mitologică al cărui sfîrșit oamenii vor să-l știe. Ea e punctată de monștri interesanți în episoadele săptămînale. Cînd am început, chiar eram singurul show de groază de la televizor. Acum asemenea show-uri sînt „Buffy - spaima vampirilor" și „Millennium". Oameniilor le place să se sperie, asta este distracția TV.

PLAYBOY: Cît de mult din conținutul serialului se bazează pe fapte și întîmplări reale?

DUCHOVNY: Citiți ultimile știri despre clonări și ingineria genetică. Aceste lucruri au devenit importante pentru ideea din serialul nostru conform căreia experimentele sînt dirijate cu ADN extraterestru. Lucruri care reprezentau science-fiction-ul în urmă cu zece ani și erau mai mult sau mai puțin o glumă - așa cum era clonatul în „Sleeper" - acum reprezintă realitatea. Ajută faptul că știința este mult mai imaginativă decît genul SF. Ajută faptul că există niște oameni deștepți, astfel ca noi, zapperii, să putem realiza metafore din știință și să folosim ideile geniale într-un mod obișnuit.

PLAYBOY: Ești deseori nesatisfăcut de ceea ce faci?

DUCHOVNY: Întotdeauna. Niciodată nu am fost satisfăcut.

PLAYBOY: Ai declarat pentru PLAYBOY, cu cîțiva ani în urmă, că Fox Mulder se afla într-o introspecție interioară și se întreba: „De ce suferă atît de mult omul ăsta? De ce este el obsedat? De ce vor ceilalți să-și trăiască viața în acest mod? Cum putem să-l vindecăm? Cum putem să-i arătăm adevărul?" Ai aflat răspunsurile?

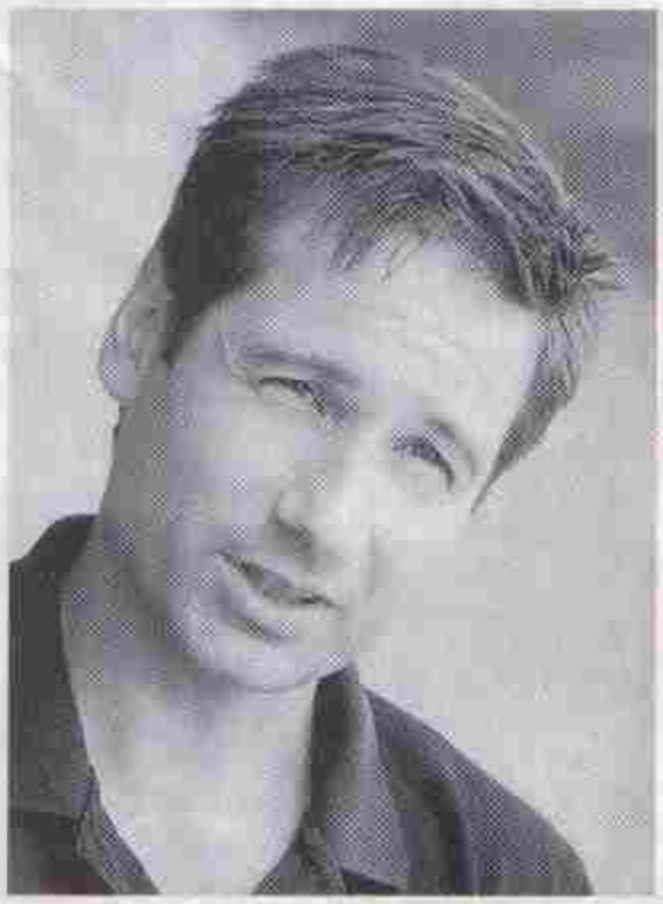

Dacă aș exclama: „Ce fund mișto", n-ar trebui să fiu dat în judecată pînă nu mi-ar spune „Știi, mă deranjează să-mi spui că am fund mișto".

DUCHOVNY: Am zis cu așa ceva? Foarte bine. Cred că durerea lui provine din faptul că el crede că ar fi putut-o proteja pe sora lui, dar n-a făcut-o. Au fost despărțiți atunci cînd el avea doisprezece ani și ea opt, iar el a ajuns să creadă că ea a fost răpită de către extratereștri și el că ar fi putut să oprească acest lucru în vreun fel. Apoi, în timpul celor cinci ani, află că el ar fi trebuit să fie luat și nu sora lui, așa că are o grămadă de remușcări de supraviețuitor. Nu se poate împăca cu el însuși. Nu poate avea liniște pînă nu va fi sigur că ei vor face totul pentru a o găsi pe fata pe care el a pierdut-o.

PLAYBOY: Va descoperi el vreodată adevărul?

DUCHOVNY: Nu. Atunci cînd se maturizează va descoperi că adevărul nu este ceva care poate fi deținut. Mulder este foarte tînăr pentru că el crede în existența unui adevăr. El crede că există un băiat rău. El crede că, dacă cineva va pune mîna pe acel băiat rău, totul va fi în regulă. Acesta este un punct de vedere al unui tînăr. Cînd se va maturiza, el se va transforma într-o cu totul altă persoană. Dar îmi place acest lucru la el. Îmi place că intensitatea credinței lui poate schimba lucrurile.

PLAYBOY: Recent ai declarat că tu și cu Gillian ați fost aruncați unul lîngă altul, că sînteți „două persoane care nu se cunosc una pe alta și care am fost forțați să petrecem mai mult timp împreună decît o fac oamenii căsătoriți". Este curios faptul că folosești timpul prezent pentru o persoană cu care ai lucrat foarte apropiat timp de cinci ani.

DUCHOVNY: Mă refeream la întîlnirea inițială. Dar încă nu ne cunoaștem foarte bine. Nu sîntem apropiați în plan personal. Sîntem apropiați profesional. Dar nu sîntem legați. Nu cred că vom fi vreodată. Îmi place (Dana). Cred că și ea mă place. Totul este perfect.

PLAYBOY: De unde vine magia prezentă între voi pe ecran, care face ca totul să iasă bine?

DUCHOVNY: Întîlnirea dintre două inteligențe. Respectul reciproc. Scully a intrat în această relație crezînd că Mulder este o persoană sărită de pe fix, dar este deschisă unor idei de-ale lui. El acceptă o nouă parteneră, are încredere în ea și în ce are ea de spus. Este vorba de un parteneriat egal, iar acest lucru este sexy în viziunea oamenilor.

PLAYBOY: Se mai dau femeile la tîne sau căsnicia a schimbat această situație?

DUCHOVNY: Nu cred că mariajul schimbă acest lucru. Ceea ce se schimbă este felul în care sexele se relaționează - zîmbiți unul la altul, după care totul merge pe bandă rulantă. Nu mai sînt receptiv la treaba asta acum. Nu este responsabilitatea altcuiva să îmi păstreze onoarea căsniciei. Este responsabilitatea mea. Nu am acea părere față de adulter: „Cum poate ea să aibă o relație cu un bărbat însurat?" Nu este asta responsabilitatea lui?

PLAYBOY: Unul dintre avocații lui Lewinsky l-a făcut pe președinte misogin. Ce părere aveți despre treaba asta?

DUCHOVNY: Asta vine de la joaca față de libertatea femeilor. Toți ne ferim de acest lucru. A fost o revoluție necesară. Femeile au meritat să aibă revoluția lor, dar hai să facem acum o contra-

evoluție și să ne întoarcem unde ar trebui să fim. Nu o putem lăsa pe Andrea Dworkin să spună că, atît timp cît bărbatul nu cere voie pentru un sărut, este viol. Aceasta nu este natura umană, este latura animalică. Am văzut-o la televizor spunînd că ar trebui să avem îndreptare pentru întîlnirile din colegiu. Băiatul ar trebui să întrebe dacă poate să țină fata de mînă, s-o sărute, fiecare etapă: „Pot să-ți ating sînii? Pot să-ți bag mîna în chiloți? Pot să-ți ating clitorisul?" Este ridicol.

PLAYBOY: Ce fac acum bărbații la locul de muncă, cînd trebuie să se teamă de acuzațiile de hărțuire sexuală dacă spun ceea ce nu trebuie?

DUCHOVNY: Hărțuirea sexuală nu are de-a face nici cu sexul, nici cu hărțuirea. Este vorba despre putere. Totul este pe dos. Avem de-a face cu oameni care vor să cîștige la loterie pe spinarea altor oameni. Este ușor, deoarece este vorba doar de „el a zis - ea a zis". Dacă aș vrea să conving pe cineva să facă sex cu mine și aș amenința-o că o ar pierde slujba dacă ar refuza, asta ar fi hărțuire sexuală. Dacă aș exclama: „Ce fund mișto", n-ar trebui să fiu dat în judecată pînă nu mi-ar spune „Știi, mă deranjează să-mi spui că am un fund mișto". Și-atunci aș mai spune „Ce fund mișto" încă de zece ori. Atunci ea ar replica: 'Este clar, nu ne înțelegem. Trebuie să te dau în judecată?" Dar acum, oamenii sînt dați în judecată pentru milioane de dolari pentru că au spus o dată, în glumă: „Ce fund mișto" cînd au trecut pe lîngă frigider. Este total deplasat.

PLAYBOY: Ce se întîmplă dacă pipăi fundul cuiva la frigider?

DUCHOVNY: Nu cred că ar trebui să fii dat în judecată. Poate să te pălmuiască sau să spună: „Data viitoare cînd mă mai atingi, am să vin cu fratele meu mai mare" sau „Te dau în judecată". Eu cred în avertismente.

PLAYBOY: Îți place pornografia?

DUCHOVNY: Cred că pornografia este bună. Fără a intra într-o discuție despre faptul că înjosește femeia și alte prostii de genul ăsta, îmi place să mă uit cum și-o trag alții. Asta e partea distractivă - ei fac toată treaba. Ceva nostim mi s-a întîmplat în Vancouver. La hotelurile din Canada, casetele pornografice nu sînt cenzurate, spre deosebire de Statele Unite, unde se taie toate imaginile despre penetrare sau cu organele intime, iar tu vezi doar un dos de bărbat, ceea ce nu-mi doresc. Cînd mă uitam la casete porno, închiriam cîte trei și făceam muncă de recunoaștere - derulam repede înainte pentru a vedea ce mă încîntă și țineam minte. După ce alegeam, derulam înapoi și începeam să mă uit. Dar, nu poți face lucrul ăsta într-un hotel deoarece filmul nu poate fi văzut încă o dată în mai puțin de opt ore. Așa că, dacă te masturbezi și nu doar privești, trebuie să iei o decizie repede. A trebuit să-mi schimb obiceiurile pornografice și să mă decid repede. În Vancouver am învățat că, dincolo de scena aleasă inițial pentru ejaculare, nu aveam un control

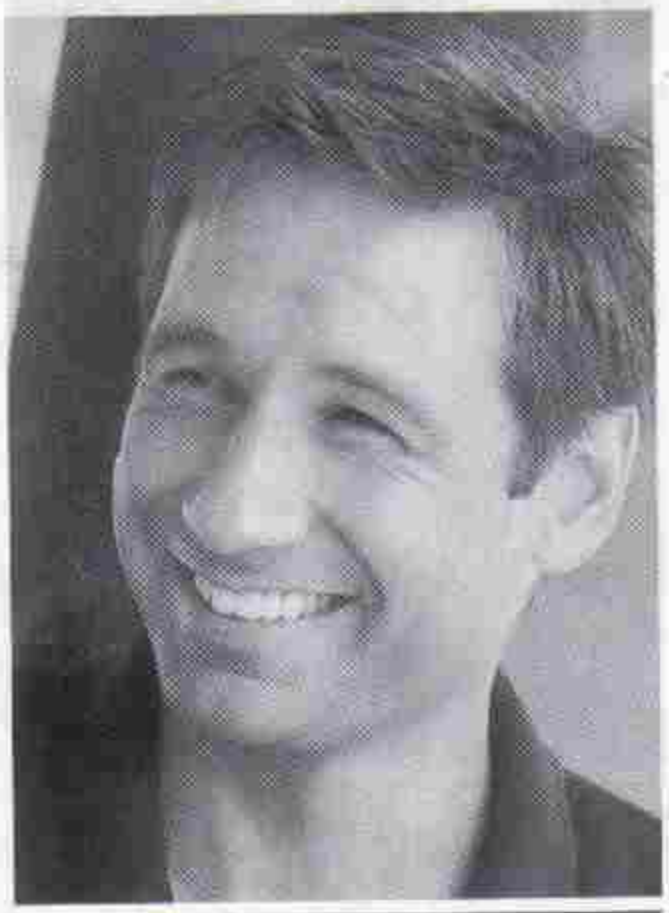

În scena aleasă pentru ejaculare, nu aveam control asupra momentului cînd îmi dădeam drumul.

asupra momentului cînd îmi dădeam drumul. Odată ce ai ajuns la limita orgasmului, nu poți să mai dai înapoi. Așa că te lași în voia sorții, fără a avea un control asupra imaginilor - iar dintr-odată te trezești că te uiți la dosul transpirat al unuia și ejaculezi, după care te gîndești, Doamne, îmi pun la îndoială sexualitatea, pentru că n-a fost nici pe departe rău. Asta este istoria mea pornografică din Canada.

PLAYBOY: Ai vreun star porno preferat?

DUCHOVNY: Perioada mea de pornografie a fost la sfîrșitul anilor 80. Este ca și cînd te-ai uita la sport - există ere. A fost Marilyn Chambers mai bună decît Ona Zee? Cine știe? Numele care vor rămîne pe veci în inima mea pornografică sînt: Alicia Monet, Alicia Rio, Amber Lynn, Ginger Lynn. Știți cum publicul care vine la cinematograf vrea să-l vadă pe Tom Cruise - vor să aibă pe cineva cunoscut. Și eu gîndeam același lucru despre pornografie. Mă gîndeam: „Cine este această nimeni? Nu cred că este bună". Alicia Monet era preferata mea. Singurul lucru bun care ar putea decurge din acest interviu, ar fi ca Alicia Monet să mă contacteze și să putem să ieșim împreună la restaurant. Doamne, dacă ar ști prin cîte perioade grele de singurătate m-a făcut să trec. Nu cred că starurile porno realizează cît sînt de importante în viața oamenilor, într-un chip bizar.

PLAYBOY: Ești de acord cu Robert Williams care spune că faima duce la bani și la droguri, care există pentru a te tenta și a te distrage?

DUCHOVNY: N-am avut niciodată probleme cu drogurile. Celebritatea duce într-adevăr la bani, cu care nu am o legătură foarte bună. Sînt genul de om care nu prea vede banii la față - se duc oriunde în altă parte. Nu îi înțeleg, nu îmi place să am de-a face cu ei. Mi-e frică să nu îi pierd, deoarece am crescut fără ei. Mama spunea întotdeauna cu voce tare că eram foarte aproape să nu avem nimic. Exista întotdeauna o teamă că vom ajunge în stradă, deși, uitîndu-mă înapoi, nu era adevărat. Dar, îmi era frică să nu sfîrșesc rău - așa îmi explic lucrurile.

PLAYBOY: Care au fost profesorii care v-au marcat?

DUCHOVNY: Am studiat poezia cu Maxine Kumin. A fost o plăcere. Una din problemele pe care le ai în colegiu este că toată lumea are aceeași vîrstă și scrie despre aceleași lucruri. Maxine avea obiceiul să aducă pe furiș prieteni din generația ei, așa că aveam femei de 70 ani care scriau poezii cot la cot cu noi. Pur și simplu atmosfera de la oră se destindea. Am scris o poezie despre cum m-am despărțit de prietena mea, o poezie despre cum m-am împăcat cu prietena mea, pe care a trebuit să le citesc. Multă cafea, țigări. După care acea femeie, prietena lui Maxine, și-a început poezia: „Mi-am cusut labiile definitiv". Era atît de îndepărtat, atît cronologic cît și tematic, față de orice studiasem vreunul dintre noi. Investigam labiile pentru prima oară și ea lăsa totul la o parte. Maxine era foarte bună din acest punct de vedere.

PLAYBOY: Ai învățat disciplina în timp ce jucai baschet la Princeton?

DUCHOVNY: Nu. Am învățat disciplina mai mult din materiile academice decît din sporturi. Și sacrificiul, și conștiința de sine. Întreaga mea viață a fost o încercare de a retrăi momentele pe

care le-am avut pe terenul de joc. Sentimentul de frăție, spiritul sportiv, concentrarea - faptul că nu exista trecut sau viitor ci numai mingea. Oricît de banal sună, eram fericit atunci cînd jucam. Dar nu pot face asta pentru a-mi cîștiga existența. Și nu sînt sigur că sportivii din ziua de azi mai au această bucurie, a devenit o slujbă ca oricare alta pentru ei. Dacă joci, poți să te apropii de nivelul de conștiință de sine pe care îl ai pe terenul de baschet. Actoria, sexul, sportul, religia - acestea sînt momentele tale extatice, atunci cînd ești un animal.

PLAYBOY: Și în ce ordine le-ați pune pe cele patru?

DUCHOVNY: A trecut așa de mult timp de cînd am avut aceste trăiri în sport, de nici nu îmi aduc aminte. Sexul este minunat pînă cînd mori, dar nu este niciodată așa de minunat ca atunci cînd ești copil, cînd totul era un mister. Nu sînt o persoană religioasă. Dacă mă apropii de religie, se întîmplă în acele momente cînd oamenii tremură, leșină și au orgasm cu fervoare religioasă - nu cred că se prefac. Iar eu sînt invidios. Cred că la acest nivel încerc să obțin aceste stări prin intermediul actoriei.

PLAYBOY: Ați fumat opiu atunci cînd ați fost în Tailanda?

DUCHOVNY: Da. A fost foarte interesant. Era în nordul regiunii Changmai. Un grup al nostru făcea o escală, eram zece și doi ghizi. Era a douăsprezecea zi de haltă. Ne-au întrebat: „Vreți să fumați opium cu tipul ăla? Este dependent". Am răspuns că bineînțeles. Ne-am așezat lîngă el. Folosea un fel de pipă, punea rășina pe un vîrf de bețigaș pe care îl îndesa în pipă. Nu vorbea engleza, dar încerca să ne arate cum să facem, să tragem adînc în piept. Am încercat o dată, nu prea bine, după care am mai încercat o dată și a fost mai bine. Eu și amicul meu am fost singurii care am făcut asta. Dintr-o dată, o mare furtună a început și toate animalele s-au îngrămădit sub colibă. Eram adormiți și încercam să ne revenim, animalele scoteau tot felul de sunete ciudate iar eu eram convins că pot să înțeleg ce își spuneau. Auzeam porcii fornăind și caii vorbind unii cu alții prin sat. Cînd aveai nevoie să mergi să te ușurezi, trebuia să ieși din oraș și să te duci în tufișuri, iar porcii te urmăreau fiindcă vroiau să mănînce ce-ai făcut tu. Era greu pentru noi, americanii, care eram modești, să ne concentrăm atunci cînd porcii așteptau de la noi ceva de calitate. (*Rîde*) „Nu trage, încă nu-i da drumul". Aveam această întreagă conversație cu animalele.

PLAYBOY: Dacă ați avea o dorință, care ar fi aceasta?

DUCHOVNY: Ar avea de-a face cu scrisul. Să fiu în stare să istorisesc o poveste asemenea lui Homer. Aproape să o cînt. De fapt, aș prefera s-o cînt. Dacă aș putea să cînt, probabil că nu mi-ar mai păsa de scris.

PLAYBOY: Cînd v-ați pierdut virginitatea, la liceu?

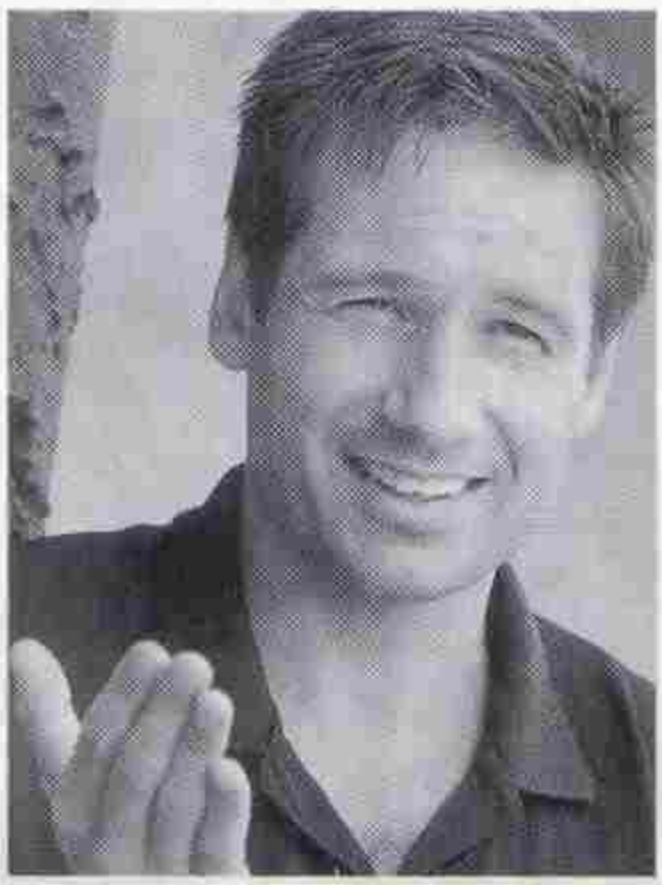

La hotelurile din Canada, casetele pornografice nu sînt cenzurate, spre deosebire de SUA, unde se taie orice despre penetrare sau organe intime.

DUCHOVNY: Mi-am pierdut virginitatea atunci cînd aveam 14 ani și n-am mai fost în stare s-o mai găsesc de atunci.

PLAYBOY: Ne puteți povesti?

DUCHOVNY: Era cu un an mai mică decît mine, dar nu era virgină. Avea mult mai multă experiență decît mine.

PLAYBOY: Ea v-a sedus?

DUCHOVNY: Nu, a fost ceva reciproc.

PLAYBOY: Știa că pentru dumneavoastră era prima oară?

DUCHOVNY: Nu, dar i-am spus cu mulți ani mai tîrziu.

PLAYBOY: Alte experiențe interesante cu femei din perioada adolescenței?

DUCHOVNY: Cînd aveam 16 ani am avut o relație cu o femeie mult mai în vîrstă decît mine. A fost foarte bine, mi-a inoculat o mare încredere.

PLAYBOY: Era cumva mama vreunui prieten?

DUCHOVNY: Nu, deși căutam așa ceva (*Rîde*). Numai la asta mă gîndeam. Întotdeauna mi-am dorit o femeie mai în vîrstă. De fapt, pe atunci, orice femeie era mai în vîrstă.

PLAYBOY: Cum ați reușit să întîlniți o femeie mai în vîrstă?

DUCHOVNY: Două prietene ale mele aveau grijă de copiii ei. Era măritată.

PLAYBOY: Cine a sedus pe cine?

DUCHOVNY: Eu nu aveam tupeul. Am ieșit cu toții la dans, ea mi s-a așezat în poală și mi-a spus: „Ia-mă acasă și fă dragoste cu mine". În mod clar, ea trebuia să acționeze.

PLAYBOY: Vă credeați ochilor atunci cînd s-a întîmplat?

DUCHOVNY: Oho, m-am considerat cel mai norocos om din lume.

PLAYBOY: Cît de des vă vedeați?

DUCHOVNY: De cîte ori puteam!

PLAYBOY: Era o femeie sofisticată?

DUCHOVNY: Pentru mine, da. Era o femeie. Nu fusesem niciodată cu o femeie. Fusesem doar cu fetele.

PLAYBOY: Ce s-a întîmplat după aceea, cînd v-ați întors la puștoaice?

DUCHOVNY: Într-un fel, a fost vorba de ceva romantic, fiindcă mă îndrăgostisem pentru prima oară de o fată de vîrsta mea, în timp ce mă întîlneam cu femeia mai în vîrstă. A fost un moment specific în viața mea. Eram întins în pat lîngă această femeie, iar ea mi se părea extrem de frumoasă și de exotică. Era mai tînără decît sînt eu acum. În vara aceea am lucrat ca portar și aveam o încăpere mică unde locuiam. Am întîlnit o fată care avea probleme cu părinții, așa că am invitat-o să stea la mine - era o cameră cu două paturi. Îmi plăcea foarte mult. O sunam de la femeia mai în vîrstă numai ca să aflu ce mai face. Îmi aduc aminte cum gîndeam atunci, vroiam să fiu cu ea. Era ciudat, deoarece îmi împlineam fanteziile, și cu toate astea mă gîndeam la acea fată. A fost prima oară cînd m-am îndrăgostit.

PLAYBOY: Ați avut și alte probleme în copilărie? Ați furat vreodată, de exemplu?

DUCHOVNY: Aha. Eram un hoț bun. Furam mîncare, dulciuri, chestii din astea. Aveam o metodă infailibilă pentru a fura sucuri: căram după mine o cutie de mingi de tenis în care aveam o singură minge. Intram în magazin, puneam doza de suc înăuntru, dupa care puneam și mingea deasupra ei, care se potrivea perfect. N-am fost prins niciodată, dar am fost luat la întrebări.

PLAYBOY: Ai mai furat de atunci? Ai fost total cinstit cînd ai lucrat ca barman?

DUCHOVNY: Am furat bani atunci.

Douăzeci de dolari, de ici, de colo. Nu mă gândeam în catastif. Erau mai multe metode de a fura legal: veneai la bar și comandai șapte băuturi, eu îți dădeam patru gratis, iar tu îmi dădeai un bacșiș de 50$. Ăsta este furt - nu te-am pus să plătești pentru băutură ca să îmi dai un bacșiș mare.

PLAYBOY: Dacă ar fi să furați ceva, despre ce ar fi vorba?

DUCHOVNY: O capodoperă dintr-un muzeu de artă. Nu știu care. Poate Mona Lisa, este o pictură extraordinară. M-aș putea uita la ea.

PLAYBOY: Ați spus odată că Tea este „mai mult decît talentată". Este ca și cum ai spune că nu există cuvinte pentru a-i descrie talentele?

DUCHOVNY: Știu că a sunat părtinitor, dar sincer cred că Tea este un actor mic. Ar fi putut să joace în „Showgirls", „Speed 2", într-un eșec după altul, și cu toate acestea ar fi supraviețuit deoarece face ceva care este de netăgăduit. Felul ei de a juca este întotdeauna entuziast, drăguț, inteligent, sexy, într-un mod minunat. Este ca și cum n-o poate opri nimeni. Este o femeie superbă și un actor într-adevăr talentat, iar acest lucru este rar. Nu a găsit încă scenaristul și regizorul care să o pună în valoare, deoarece ea poate face orice. Dacă nu va deveni prea dezamăgită din cauza sistemului și nu va renunța, va reuși.

PLAYBOY: Sînteți îndrăgostit mai mult acum decît atunci cînd v-ați căsătorit?

DUCHOVNY: Mda. Sentimentele sînt diferite.

PLAYBOY: Ați declarat înainte de a vă fi căsătorit că a rămîne monogam cere multă vigilență. Acum, cînd v-ați căsătorit, mai este valabil acest lucru?

DUCHOVNY: Nu este vorba de faptul că nu observi cît este de frumoasă o femeie, ci de faptul că știi ce miză este în joc. Marele beneficiu al monogamiei este faptul că trebuie să ai încredere în persoana cu care ești iar ea trebuie să aibă încredere în tine. Iar de aici decurg multe lucruri. Așa că, chiar dacă bărbatul și femeia au fost sau nu destinați unul altuia într-o relație monogamă - și putem să dezbatem toate teoriile pînă la adînci bătrînețe - știu că am obținut ceva minunat de aici. Chiar dacă este natural sau nu.

PLAYBOY: Se aștepta Tea să fiți altfel decît sînteți în realitate?

DUCHOVNY: Nu, lucrul cel mai minunat în ceea ce o privește pe Tea este că nu m-a făcut niciodată robul unui stereotip. Am fost o figură masculină de succes, în sensul că am fost respectat de băieți pentru că eram atletic, eram destul de mare, nu mîncam bătaie. Dar nu m-am simțit niciodată confortabil în această postură. N-am fost niciodată macho. N-am vrut niciodată să merg la vînătoare, să boxez, să omor. Tea, pe de altă parte, a fost băiețoasă, atletică, dură, puternică. A avut de asemenea succes ca fată pentru că era atrăgătoare și putea să facă lucruri d-ale fetelor, dar avea și o latură masculină foarte puternică. Ne înțelegem unul altuia temerile despre identitatea genului și chestii din astea. Nu vorbesc despre conotații sexuale, vorbesc despre rolurile care ne-au fost date și cărora trebuie să ne adaptăm. Cineva care se uită la mine va spune că eram cel mai macho dintre toți, căpitanul tuturor echipelor în care am jucat, deși niciodată nu m-am simțit așa. Iar cînd te uiți la ea îți spui că este o puștoaică simpatică, ceea ce nu este așa.

PLAYBOY: De ce sexul extraordinar cu o femeie frumoasă este rar?

DUCHOVNY: Există multe răspunsuri pentru această întrebare periculoasă. Primul este că s-ar putea să nu fii în forma cea mai bună cu o femeie nemaipomenit de frumoasă. Cum se numea celebrul regizor care s-a căsătorit cu Brigitte Bardot? Roger Vadim? El a declarat că n-a putut să aibă o erecție prima oară pentru că ea era prea frumoasă, iar el prea intimidat. Pe de altă parte, dacă o femeie a fost frumoasă toată viața, nu a trebuit să muncească niciodată așa din greu. Nu a trebuit să fie nostimă, sau deșteaptă, sau să fie bună la pat, deoarece oamenii roiesc în jurul ei oricum.

Ar fi ridicol dacă băiatul ar trebui să întrebe fata: „Pot să ating sînii? Pot să-ți bag mîna în chiloți? Pot să-ți ating clitorisul?"

PLAYBOY: Cîți copii ați vrea să aveți?

DUCHOVNY: Toate la rîndul lor. Lucrăm la treaba asta acum. Nu încercăm să ne abținem. Tea vrea să păstreze cordonul ombilical în congelator. Dacă se îmbolnăvește copilul vreodată, toate leacurile se află în el. Iată pînă unde sînt dispus să merg: poate să pună cordonul ombilical lîngă înghețată. Dar nu știu ce să zic despre o clonă înghețată pe care să o avem acolo pentru piese de rezervă.

PLAYBOY: De ce vă temeți cel mai mult?

DUCHOVNY: Nu de chestii fizice. Mai mult de lucruri emoționale, cum ar fi umilirea în public, decăderea socială, rușinea. Acum, cînd sînt însurat și mă gîndesc să am o familie, frica mea cea mai mare este să nu fiu în stare să-i apăr pe cei dragi mie.

PLAYBOY: V-ați gîndit să vă faceți rost de o armă?

DUCHOVNY: Mda, știu cum s-o folosesc. Cînd voi avea o familie, voi avea și o armă. Nu pentru că aș crede că s-ar putea întîmpla ceva, dar poți avea ghinion. Dacă un nebun alege să intre la tine în casă? Se poate întîmpla.

PLAYBOY: Ai vreo înțelegere cu firma Nike?

DUCHOVNY: Nu, n-am absolut nici o înțelegere. Ei îmi trimit lucruri pe gratis. Toată lumea îți trimite lucruri pe gratis cînd ești celebru, în speranța că vei purta lucrurile lor în public. Trimiteți-mi orice vreți, le voi purta. Am adus vorba de Baccardi într-un articol și mi-au trimis un coș mare de băutură. Sînt un prost - ar fi trebuit să vorbesc despre Tiffany's, despre diamante. Lăsați-mă să spun ceva despre Banca Națională. Bancnota de o sută de dolari este preferata mea.

PLAYBOY: Cît de bătrîn vă considerați?

DUCHOVNY: Treizeci. Sînt întotdeauna surprins atunci cînd mă văd fugar în oglindă și observ că arăt mai bătrîn decît mă simt. Tata îmi povestește același lucru. Are 70 ani și se tot întreabă cine e tipul din oglindă pe care îl vede.

PLAYBOY: Cum vă simțiți cînd oferiți interviuri?

DUCHOVNY: Am fost intervievat mult. Sînt multe interviuri pe care le-aș face. Am obosit la auzul vocii mele. Mă repet, ceea ce mă face să mă simt asemeni unui impostor. Te poate băga în sperieți.

Una dintre șmecheriile unui interviu care mă scot din sărite este întrebarea de genul: „Povestește-ne despre modul în care joci". La care eu răspund: „Ei bine, stilul meu se caracterizează prin bla, bla, bla". Apoi aceste lucruri apar în articol fără întrebarea respectivă, ca și cum m-aș fi apucat eu să vorbesc despre stilul meu de joc. De ce apar întotdeauna actorii ca niște persoane egoiste? Ei bine, deoarece au de-a face cu persoane care îi întreabă despre persoana lor. Nu este alegerea lor să vorbească despre ei înșiși. Eu aș prefera să vorbesc despre alții. Este mult mai interesant ca lumea să audă despre dumneavoastră decît despre mine.

Bătăi pe bani

Sînt în stare să se bată pînă își crapă testele. Pînă cînd își dau borșul și-și rup coastele. Pentru bani și pentru ca să fie recunoscuți cei mai tari din cartier.

TEXT: Mihail Gălățanu
FOTO: Andreea Pașca

Durii cartierului își sparg fața pentru 8500 de dolari

Fac skandenberg - sau se bat, pur și simplu, pe bani. Unul dintre ei este Mihai Milescu, student într-unul din anii de la mijlocul facultății. Mihai a prins gustul încordărilor de mușchi încă de acum un an și ceva, aproape doi. Și n-a mai putut să abandoneze. Cu banii cîștigați reușește să se întrețină. Sau îi cheltuie ca bani de buzunar. Taică-su nu cîștigă prea mult, fiind destul de bolnav, iar maică-sa trăiește dintr-un salariu. Mihai preferă skandenberg, dar se și bate dacă n-are de ales. A studiat fentele absolut necesare, iar prima chestie pe care i-au spus-o alți baștani într-ale bătăilor este să învețe să cadă. Altfel s-ar putea să se aleagă cu coloana ruptă. Știe, de la skandenberg, că, iarăși, una din cele mai mari nenorociri este să-și luxeze încheietura pumnului. La bătaie, trebuie să-și ferească și gîtul - nu cumva să rămînă fără aer: dacă e pocnit, poate să se sufoce. Ca să-și perfecționeze loviturile cu picioarele, dar și mobilitatea, săriturile, a exersat prin păduri. Altfel e băiat subțire, știe cine a fost Hemingway la fel de bine cum știe că mîine îi va fi foame sau va avea buzunarele goale dacă n-are nici o variantă să cîștige bani. Asta e motivul și pentru care a intrat într-o combinație cu arabi. Împreună cu alți colegi, "macho" și bătăuși, chiulește de la ore, mai ales seara, ca să-și încerce puterile pe bani.

Prima regulă e că pariurile se fac numai în dolari. În jurul lor se strîng, de regulă, purcoaie de bănet. Lui Mihai i se spune mai mult pe poreclă:"Mister Musculo". Cele mai mici sume strînse sînt de ordinul a 2-3 milioane de lei. Cînd se strîng sume mari, bătăile devin adevărate cafteli publice. Un asemenea caz s-a întîmplat pe 1 iulie. Atunci s-a strîns o căciulă de bani în jurul "mușchiuloșilor": aproape 8.500 de dolari. O sumă astronomică. Bătaia a fost antologică. Mihai a dat cîteva capete în gură, în debutul pocnelii. Pe urmă a încasat niște picioare în burtă. Amîndoi s-au rostogolit în iarbă. Mihai a reușit să se ridice deasupra celuilalt. Atunci a cîștigat. A început să care la pumni pînă adversarul n-a mai putut să rabde. Și s-a oprit lupta.

Arabii pariori fac foarte urît dacă pierd și sînt "curățați" de bani - chiar dacă pîrleala e "pe bune". Banii sînt toți negri, nici un luciu de impozit nu alunecă pe ei. Unul, mai de încredere pentru toate taberele, ține "casa". Băieții obișnuiesc să se strîngă și prin Internet (hot-mail-uri), iar cînd aud de pariuri legale (gen lozuri sau loterii) și-ar dezveli dosul. Mihai vine noaptea tîrziu

acasă. În caz că are "bulan pozitiv" și cîștigă, o arde prin discoteci. De obicei, astea sînt "Salsa", "L'Opera". Regula lui este, totuși, să nu-și forțeze norocul de două ori pe seară. E superstițios. Cîștigă în două sau trei seri mai "obișnuite" (sau chiar mai slabe) în jur de 3-4 milioane de lei. Dar "meseric pe pîine" Mihai a halit în Occident. A plecat la Paris, ca tot românu': ai noștri tineri la Paris învață! Cu o motocicletă - și avînd un sponsor francez, care i-a făcut și chemare, s-a dus în Franța și a cules bani buni de pe urma bătăilor organizate de sponsorul francez pe Coasta de Azur. Singura grijă a lui Mihai a fost să nu-i dea ăi mai tari ca el la cap. Asta nu se mai face! Iarăși cu ficații e nasol: poți să rămîi lat pe loc. Gîtul la fel. Sau dacă-ți trage una și-ți seacă aerul din bojoci. Mihai a stat o vreme la un loc și cu pelerinii occidentali, mai ales cu polonezii (foarte numeroși), a dormit prin metrouri și pe la mînăstirile mai miloase. La început, avea în buzunar doar o mie de franci (200 de dolari). După o singură confruntare (prima), și-a dublat suma. A rămas cu impresia că tot cei din est sînt mai stiliți, restu', ăia din Europa Occidentală, se bat ca ghiolbanii. "Băieți finuți, esticii ăștia!" spune el, la bere, oricui stă să-i asculte povestea.

Se zice „Bozgoru". E cel mai tare băiat de băiat.
Mai întîi au fost filmele de la video. Și de aici au ieșit idolii. Pentru adulți au fost Pacino sau De Niro. „Pentru puști, Van Damme sau Schwarzenegger.

Van Damme descinde-n Balta Albă

Ștefan Ion

Și pentru că în filme aceștia erau cei mai tari, tot mai mulți și-au pus problema: de ce nu există și la noi un Van Damme? Așa că el trebuia inventat. Și cum creația este o treabă simplă, în fiecare cartier, pe fiecare străduță, în fața fiecărei scări de bloc a apărut cîte un Van Damme. Cum? Cu pumnul. Însă după aceea s-a iscat o singură problemă: erau cam mulți și se cam călcau pe bătături. Așa că s-au luat la bătaie. Fiecare luptător avea în spate strada sau cartierul care îl născocise, care credea în el și care putea să-și pună și ultimii bani la bătaie știind că idolul lui va cîștiga. Și treptat chiar a început să-i pună. Unii au cîștigat, alții au pierdut, însă un lucru era cert: puteau ieși bani frumoși din pariuri.
De obicei, luptele se desfășoară noaptea, în zonele mărginașe ale Bucureștiului (Șoseaua de centură, Pantelimon) la lumina farurilor de mașină. Organizatorii știu persoanele care pariază și le înștiințează telefonic care este locul și ora de începere a evenimentului. Comisionul de organizare este de 15% din suma pariată.
Treptat au început să apară vedete și în această ramură. Erau vechii idoli de cartier care rezistaseră luptelor cu starurile altor cartiere. Însă, cu timpul, pariorii s-au cam săturat de Van Dammeii pe care îi propulsaseră în ring. Voiau carne nouă. Și nu o puteau găsi decît în sălile de karate sau de fitness.
Marin s-a apucat de aikido acum cinci ani. Nu a făcut-o de dragul principiilor sportului sau al cercurilor olimpice, ci pentru că mînca bătaie în fața blocului. Avea 14 ani cînd s-a dus prima oară la sala de karate. Acum este unul dintre cei mai tari. Bate tot ce mișcă, atît la sala de antrenament cît și în cartierul lui. Dacă cineva aude de Bozgoru în Balta Albă, știe că nu este de bine. Are cam 1, 90 metri, iar cicatricile de pe corpul lui spun că a trecut prin multe.
Ajungînd lider de opinie și pumn, la un moment dat, acum vreo doi ani de zile, Bozgoru a fost întrebat de antrenorul lui de la sala de karate dacă nu este interesat să participe la lupte pe bani. „Mi-a zis că este simplu și că sigur voi cîștiga. Pe de-o parte aveam nevoie de bani, iar pe de alta nici nu voiam să-mi dezamăgesc antrenorul", ne-a spus Bozgoru.

Dacă cineva aude de Bozgoru în Balta Albă, știe că nu este de bine. Are cam 1,90 metri, iar cicatricile de pe corpul lui spun că a trecut prin multe.

Și într-adevăr a fost simplu. Primele cinci meciuri nici nu a discutat cu adversarii lui. „Însă a venit și vremea cînd am încasat-o. Toți pățesc așa. Cred că este aranjat pentru că am văzut că spectatorii se cam plictisesc să vadă aceiași învingători. Era unul mai mic decît mine, dar foarte mobil. M-a prins cu garda jos și mi-a făcut o figură cu picioru'. Am avut o fractură craniană", susține Bozgoru cu mîndrie, arătîndu-ne capul plin de copci. În general, luptătorii nu iau mai mult de un milion de lei pe victorie. Iar această sumă o iau numai marii campioni, adică cei care au mai mult de 15 victorii. În schimb, numele luptătorilor au adăugiri de genul celor din filme : Demolatorul, Baxter, Black Revange.
De cînd a mîncat bătaie, Bozgoru nu s-a mai dus să lupte pe bani. Mai împarte, din cînd în cînd, palme prin cartier, dar asta doar în timpul liber. Pentru că acum muncește prin discoteci ca bodyguard. „Ce să fac? Eu nu știu decît să dau, să fac eschivă, să dau croșee, upercuturi. Dacă asta am făcut toată viața nu știu de ce aș putea să mă ocup acum."

Mitul luptătorului-Ştefan Stroe

Andrei Dimulescu

S-a născut la 30 august 1969 în comuna Daneţi din judeţul Dolj, s-a născut Ştefan Stroe. Înainte de Revoluţie, a fost în trupele speciale, a luptat în Legiunea Străină şi a fost bodyguard în dicoteci în Bronx. Este campion mondial în Tang Soo Do şi, mai ales, s-a "bătut" în faimoasele "Ultimate Fighting" şi "Octogon". Acum realizează o emisiune incendiară la Prima Tv şi are grijă de fetiţa lui, care se pare că nu-i va călca pe urme. În anii comunismului, a făcut doi ani la Institutul de Educaţie Fizică şi Sport. Revoluţia l-a găsit la unitatea 1305 a Armatei, trupele de comando şi diversiune ale R.S.R. După Revoluţie, s-a îndreptat hotărît către Franţa. Nu pentru a căuta esenţa capitalismului, ci pentru a se înrola în Legiunea Străină. "Practic, nu mai aveam nici o şansă, aici".

Viaţă de legionar

O dată ajuns în Marsilia s-a prezentat la "Centrul de recrutare". Pentru proba fizică a făcut o sutăşaizeci de flotări, a alergat cinci kilometri, l-au pus să care în spate o raniţă plină cu pietre. După ce a semnat un contract, a ajuns în Regimentul 4 Mitraliori - Trupe Speciale. A luptat în Uganda, Zair - pe lacurile Zanzibar şi Victoria, în Gabon. După ce a fost decorat cu Steaua de Argint a Legiunii Străine, în timpul unei lupte în Zanzibar, a fost împuşcat în mînă. La cerere, i s-a desfăcut contractul.

A ajuns în Statele Unite. Prima slujbă a fost de instructor la YMCA. A reuşit să îşi facă propria sală de antrenament. A cîştigat campionatul anual din New York - "All styles", fiind remarcat de Jae Chul Sin, maestrul şi antrenorul lui Chuck Norris. Este vorba de un stil militar, coreean, extrem de dur: Tang Soo Do. A ajuns la sala marelui maestru Shin, din Philadelphia, unde a început antrenamentele.

Ultimate Fighting - Bătălia finală

A participat în Colorado Springs la "Ultimate Fighting". Este vorba de un campionat "all styles".Singura regulă este: "nu există reguli". Meciurile sînt eliminatorii. În optimi de finală s-a întîlnit cu Roy Grace, unde s-a rupt filmul. Acesta este un luptător brazilian neînvins. "Cu umilinţă" Ştefan Stroe recunoaşte că a bătut trei luptători foarte buni: Jason De Lucia - triplu campion mondial la kung-fu, Pat Schmit - dublu campion mondial în kickboxing şi pe Minoki Ichihara - o legendă în Japonia. Nici Ştefan nu este mai prejos: dublu campion mondial în Tang Soo Do, directorul şi preşedintele Asociaţiei Române de Tang Soo Do. România a cîştigat titlul suprem la Campionatele din 1996 în Las Vegas, Nevada şi din 1998 în Orlando, Florida. După meciul cu Roy Gracy, Ştefan a stat două săptămîni în spital cu diagnosticul: fractură craniană. Suma pe care a cîştigat-o Ştefan, într-un an de zile, a fost mai mult decît substanţială. "Sumele nu depăşesc 1000 $, în România. Vin mulţi ruşi, dar sînt liniştiţi în public. În America, lumea nu se bate doar pentru bani, ci şi din plăcere". Este motivul pentru care Ştefan Stroe a vrut să organizeze "Ultimate Fighting Romania", chiar dacă se pare că, deocamdată, cadrul legal nu i-a permis. Poate la anul...

A luptat în Legiunea Străină. Pentru „Ultimate Fighting" s-a antrenat cu maestrul lui Chuck Norris

Fără coşmaruri

"Oamenii mei", cum îi place să le spună elevilor săi, luptă în Statele Unite: Traian Breabăn, fost luptător în trupele speciale la unitatea militară 1026, este neînvins; Mihai Mocanu şi Constantin Teodor au ajuns şi ei departe, ultimul jucînd în filme cu "Don The Dragon Wilson". Pe plan personal, Stroe este un familist convins. Cine şi-ar închipui că un dur ca el spală, calcă, găteşte şi are grijă de fetiţa lui, Luana, care are cinci ani? Deşi a început să practice Tang Soo Do-ul, Luana are alte preferinţe: pianul, opera (Carmen). "Nu pot să adorm pînă ea nu îmi spune mie o poveste, altfel am coşmaruri". ¥

Să ai sub tine o Harley-Davidson

text: Andrei Dimulescu
foto: Andreea Pașca, arhiva Harley-Davidson România.

Vedem pe stradă nu numai limuzine confortabile sau <<cabrio>>, ci și monștri pe două roți care scot un zgomot infernal. Un studiu efectuat în Statele Unite, arată că femeile sînt impresionate cel mai mult de motociclete. Imaginea unui tip pe motocicletă este imaginea unui macho desăvîrșit. Iar, cînd e vorba de motociclete, primul nume care vine în minte este Harley-Davidson. Acum, legenda trăiește și ia amploare și în România.

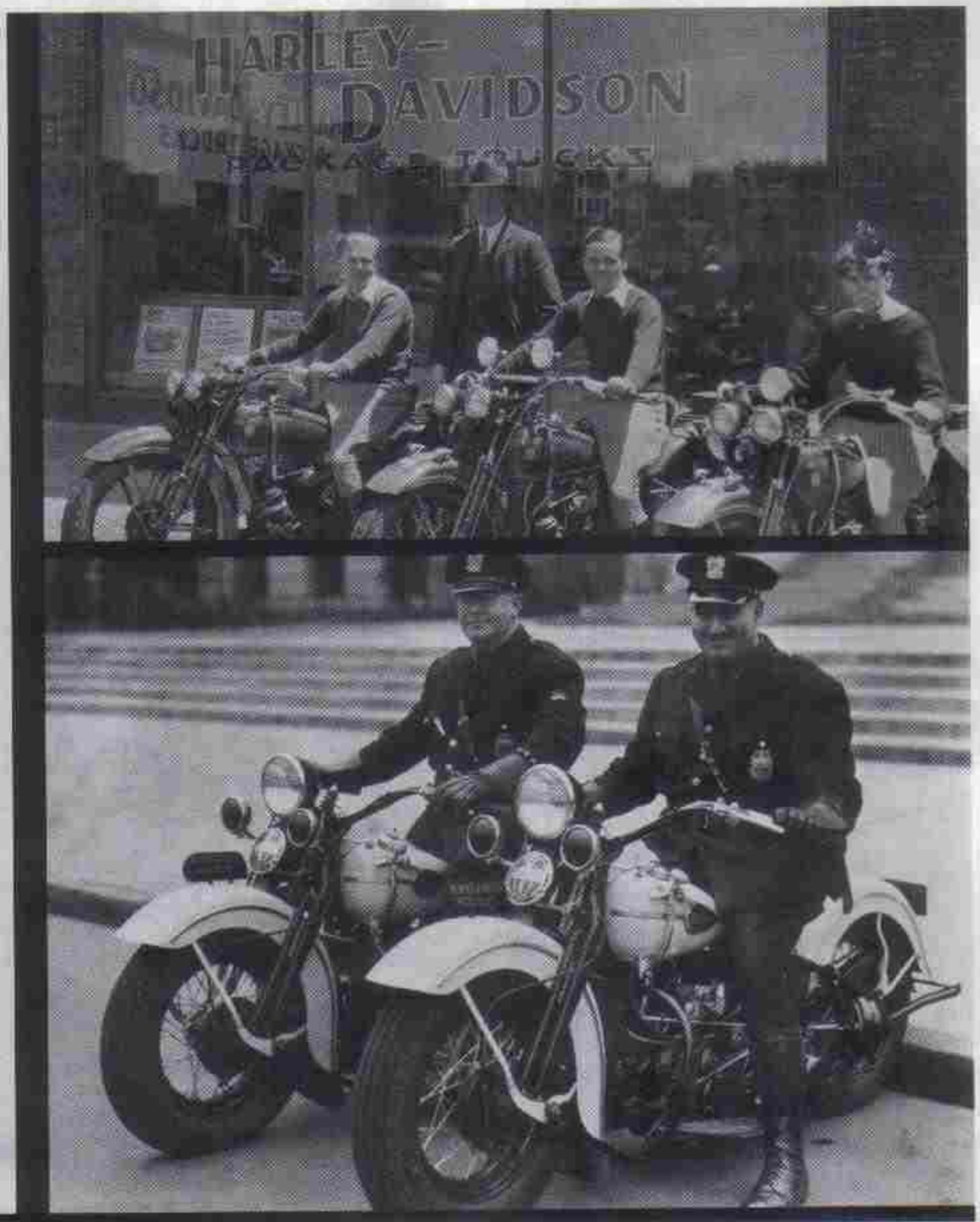

Totul a început în 1903 într-un garaj din Milwaukee...
În 1999, după o călătorie prin multe din țările lumii, legenda a ajuns și în România. Nu înseamnă numai vibrația motorului, luciul cromului, sau zgomotul inconfundabil al tobelor de esapament. Este un stil de viață. Este Harley-Davidson, motocicleta legendă.

La ultimul Salon Automobilistic de la București, publicul avizat sau profan, a putut admira noii armăsari ai erei moderne. Motocicletele Harley-Davidson au devenit în timp simbolul unei atitudini și al unui stil care vor fi din ce în ce mai prezente în viața noastră cotidiană, datorită unor oameni care au convins compania să investească țara noastră, chiar dacă drumurile sînt pline de gropi, spre nefericirea posesorilor de vehicole, pe două sau pe patru roți.

Îngerii iadului

Am văzut în filme cum găști de motociclești devastau orașe întregi sau făceau cine mai știe ce nenorociri. Este adevărat că există grupuri de „hell's-angels" - „îngeri ai iadului" care nu discută cu nimeni și nimic care ar sta în fața lor, dar realitatea globală este cu totul alta. Comunitatea de motociclești internațională se caracterizează prin dorința de a impresiona, dar nu prin orice mijloace, în ciuda renumelui de „bad boys". Harley-Davidson reprezintă cea mai mare familie în branșă, posesorii acestor motociclete strîngîndu-se la întîlniri și organizîndu-se sub numele „Harley Owners

Group" (H.O.G.). Ei organizează întîlniri anuale, atît pe pămîntul natal - Statele Unite, cît și în Europa, sau oriunde altundeva în lume, acolo unde călăreții moderni se organizează în „Chapters". Deja Bucureștiul are un asemenea capitol, românii devenind extrem de prietenoși cu „Capitolele" de la Istanbul și Budapesta. Contrar opiniei generale, la aceste întîlniri, cum a fost de exemplu cea aniversară de anul trecut, din orașul (tată și mamă!) Milwaukee (unde au participat 150.000 de entuziaști), nu se distruge nimic și nu au loc acte de violență. Asemeni curentului punk din anii '80, motocicliștii mai în vîrstă au ajuns să-și întemeieze familii, gîndindu-se la al treilea loc pe motocicletă, pentru junior. Motocicliștii, și mai ales cei care au ales să conducă o Harley 50sînt oameni liberi în primul rînd, rebeli a căror cauză este păstrarea libertății, într-o lume „atît de perfectă". Perfectă numai dacă ești în spatele ghidonului.

Românii vor să devină și ei legende

În căutare de noi piețe de desfacere, imediat ce rom,nii s-au trezit din somnul cel de moarte, adică în 1990, compania Harley-Davidson a considerat România o posibilă „terra nova". Pentru Harley-Davidson, România reprezintă de asemenea și poarta către „Marele Est" - Rusia. Pînă una-alta, frații noștri de peste Prut au și comandat cîțiva cai de rasă Harley-Davidson pentru pretorienii din garda prezidențială. Să fie pregătiți adică, în eventualitatea unui atac terorist efectuat pe rapidele Mobre. Revenind în 1989, acesta a fost anul în care compania americană a produs o motocicletă prototip cu destinație militară, MT500, care a fost „călărită" prin România de către canadianul Jim Wild, cel care va deveni mai tîrziu Chairman al Harley-Davidson România. Împreună cu Stacy Quinney, președintele firmei din România și R. Lynn Qiunney, toți trei de origine canadiană, ei au realizat că românii au aceleași pasiuni și visuri ca oricine altcineva în lume: „Ei vor să conducă motociclete mari și puternice și să devină legende". Publicul interesat, dar mai ales curios a putut să admire diferite modele de Harley-Davidson la ultimul Salon Auto & Accesorii București 1999. Luna martie a anului 2000 va însemna deschiderea oficială a reprezentanței Harley-Davidson în România ce va cuprinde în prima etapă un showroom și un service, urmînd ca în etapa a doua să fie inaugurat un café-bar în stil Harley-Davidson, destinat atît motocicliștilor cît și publicului larg. Operațiunile curente sînt asigurate de o echipă formată din zece membri care au fost și vor fi instruiți în America de Nord conform standardelor internaționale în materie. Atît înainte cît și după deschiderea oficială, specialiști din America de Nord cît și din Marea Britanie vor vizita Bucureștiul pentru a asigura sprijinul necesar. De asemenea, în aceeași perioadă, se vor organiza diverse evenimente cum ar fi spectacole rock și Miss Harley-Davidson România, unde va exista și un premiu pentru un Miss Playmate (aviz amatoarelor).

Sexul (frumos) pe Harley-Davidson

Cei care deocamdată doar visează la sentimentul oferit de vibrațiile propriului motor, se pot mulțumi prin a purta numele Harley-Davidson, un simbol „American style", nu numai atunci cînd este inscripționat pe motorul în V ci și pe hainele de piele, tricouri, cosmetice, sau orice altceva îți trece prin minte. Deși pentru foarte mulți ani deținerea și „călărirea" unui Harley a reprezentat un atribut masculin, sexul frumos nu a rămas niciodată indiferent la mirajul creat de legenda americană. Din contră,

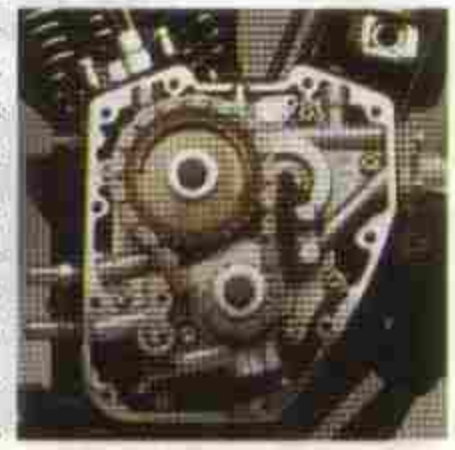

ele, fetele, au fost cele care, pe locul pasagerului, pe cel din față sau pe coperțile revistelor, au oferit elementul picant atît de îndrăgit în lumea iubitorilor de motociclete.

Tot pasiune pentru motocicletele Harley-Davidson a fost cea care a dat naștere în 1983 a unui club de care aminteam în rîndurile de mai sus: Harley Owners Group (H.O.G.), care îi reunește sub aripile vulturului american pe toți posesorii acestora. Din anul înființării și pînă în prezent, H.O.G. s-a transformat într-o mare familie ce numără aproximativ 465.000 membri ale căror celebre întîlniri organizate la Sturgis, Daytona, Faakersee sau oriunde în lume, atrag zeci de mii de fani. Pentru prima dată posesorii de Harley din România au participat sub numele oficial de „Bucharest Chapter Romania" (100 de puncte pentru cine își amintește din text că aceasta este denumirea atribuită fiecărei H.O.G. în funcție de orașul și țara de origine) la Raliul Annual European de la Faakersee, Austria. Pe același șablon, și în România au loc astfel de evenimente caracterizate prin diversitatea de tipuri de motociclete, Harley reușind totuși să reprezinte atracția principală atît la Sibiu, Cluj-Napoca, București cît și la celelalte „biker meetings".

Condiția aderării la acest club „select" este în primul rînd deținerea unui loc pe un Harley, indiferent dacă este acela al posesorului sau pasagerului („Ladies of Harley" nu au fost uitate nici de această dată!). După primul an de gratuitate în cadrul H.O.G., oferit de achiziția motocicletei, pentru păstrarea calității de membru intervine obligația de a achita o anumită taxă, care variază, în funcție de durata apartenenței la grup, de la 100 la 400 USD - în cadrul membrilor pe viață. Ce se obține în schimbul acestor bani? În primul rînd, reduceri de preț acordate de dealer-ul zonal pentru orice produs Harley, apoi facilități legate de participarea la întîlnirile H.O.G., precum și sprijinul grupului în orice situație.

„Asa trăim, cu două boxe și volumul dat la maxim!"

Harley nu înseamnă însă numai zgomotul de motoare, ci și rock'n'roll. Și asta nu se întîmplă numai în patria rock-ului, ci și la noi. Păstrînd stilul american și avînd un repertoriu format din hit-urile anilor 50-90, Elvis Presley, Lynyrd Skynyrd, Steppenwolf sau Canned Heat, cei care s-au numit la început Dead Ceaușescu's (ca o replică pentru România a celor de la Dead Kennedies) încearcă să aducă „feeling"-ul rebel în cluburile și show-urile din România. Cei patru ex-pats, care au decis în final să se numească pur și simplu The Harley-Davidson Roadhaouse Band, sînt oameni de afaceri străini pe care dragostea pentru motociclete și muzică i-a adus împreună. Stacy „Billy Bob" Quinney este chitarist și voce; Bryan „Sparky" Jardine, avocat din Los-Angeles - muzicuță și voce; australianul Drew „Cletus" Blackland - basist și voce iar Tom „Sickboy" Saquet este bateristul grupului și responsabil cu secția ritmică. Drew este singurul care nu are încă un Harley, dar a comandat deja unul. Managerul trupei este Jim Wild, porecla fiind „Balls". În octombrie, Harley-Davidson Roadhouse Band au cîntat la Chișinău în fața a 60.000 de spectatori. Deși reprezentație de la SAB nu s-a bucurat de o audiență decît de vreo 60 de... persoane, ei promit un show de excepție și la deschiderea oficială a reprezentanței Harley-Davidson în România.

Coarne și furci pe bani buni

Reprezentanța se ferește să facă previziuni sau să confirme prețuri pentru anul viitor, avînd în vedere „convulsiile" economice cu care se zbate biata noastră țărișoară. Din lotul de cincisprezece motociclete puse la dispoziție de firma producătoare pentru piața românească, după prima strigare n-a mai rămas nici una. Comenzi ferme s-au făcut și pentru primăvară, existînd deja o listă de așteptare. Firma încearcă să organizeze un sistem avantajos de leasing pentru companii, dar și pentru persoanele fizice. Prețurile pentru motocicletele Harley-Davidson și Buell (o versiune de viteză a primelor) variază între 6.000 și 26.000 USD. Un curs de conducere și întreținere a motocicletelor Harley-Davidson va fi disponibil opțional motocicliștilor cu experiență dar și începătorilor, din luna aprilie. Costul acestuia va fi în jur de 250 USD. Se pare că o dată ce te-ai urcat pe o „Harley", nu mai poți călări o alta.

Cititorii din ediția română PLAYBOY au ocazia să vadă acum mai mult decît obișnuia să ne arate (cu zgîrcenie!) Sophia Loren de obicei. Cadrul de față este ales dintr-un „shot" integrat într-un film italian și publicat în PLAYBOY, numărul din noiembrie 1957. În afară de ochii mari, cu o alură senzațională, sînii Sophiei (la care suge mai toată înțelepciunea lumii!) sînt de același calibru. Sophia Loren nu a fost, însă, singura italiancă ademenită să pozeze într-o toaletă sumară. Alături de ea, Gina Lolobrigida a pozat pentru PLAYBOY în 1954, o dată cu realizarea filmului „Beauties of the Night" („Frumusețile nopții"). Albumul „40 de ani de PLAYBOY" o înfățișează pe Sophia Loren într-un decolteu mai auster (acoperind ce arată aici) alături de mai generoasa Jayne Mansfield care-și etalează sînii „full-time job". ¥

15 LUCRURI PE CARE BĂRBAȚII LE FAC BINE ÎN PAT

CHIP ROWE

Dacă e să dai crezare revistelor de femei, discutiilor pe marginea divorturilor si comediilor de situatie, bărbatii sînt cei mai nefericiti amanti de cînd, ei bine, de cînd au apărut ei pe pămînt. Femeile ne stiu punctul slab: noi ne mîndrim cu îndemînarea noastră sexuală si a ne pune la îndoială priceperea este întotdeauna o lovitură sub centură. Revistele de femei promovează articole de genul „Ce-i face pe bărbati să ofere mai mult în pat" (ca si cînd o femeie ar trebui să ceară de două ori). Mistocarii de pe Internet chicotesc la chestii de genul „De ce castravetii sînt mai buni decît bărbatii" sau „40 de moduri în care bărbatii esuează în pat". Pînă si Mae West, cea care declara cîndva că-i plac două tipuri de bărbati (străini si de-ai casei), încerca să fie sarcastică: „Unii bărbati sînt în regulă la locul lor, numai dacă îsi cunosc locul".

Să nu credeti. Bărbatii se simt în largul lor făcînd sex. Sexul este chemarea noastră si nu există nimic altceva la care să ne gîndim mai mult. Cînd o femeie trece pe lîngă un bărbat atrăgător pe stradă, este posibil ca ea să se închipuie în bratele sale, sărutîndu-l sălbatic sub cerul liber. Cînd un bărbat trece pe lîngă o femeie atrăgătoare pe stradă, el a inventat deja 16 noi pozitii sexuale mult mai rapid decît un super computer poate să calculeze o miscare de sah. Acesta-i genul de inteligentă care a sat la baza fondării unor natiuni.

1.BĂRBAȚILOR LE PLACE SĂ LINGĂ

Carole, 35: „Un tip mi-a găsit clitorisul cu gura și a început să-l lingă cu un ritm constant și pulsativ, accelerînd și apăsînd pînă cînd începusem să plutesc de plăcere. Rezistența și persistența lui m-a făcut să am orgasm de patru, cinci ori la rînd. Aceasta este în mod sigur o îndemînare căpătată prin multă practică."

2.BĂRBAȚII SE ADAPTEAZĂ ORICĂREI SITUAȚII

Gina, 36: Am închiriat o casă împreună cu prietenii noștri. Cînd ne-am dus în dormitor, nu erau decît paturi suprapuse. Înainte să-mi dau seama, am rămas agățată de marginea patului de sus în timp ce soțul meu începuse să-mi facă sex oral, după care m-a pătruns cu falusul. Am avut un orgasm atît de puternic încît abia mai puteam respira".

3.BĂRBAȚII ADORĂ AVENTURA

Barbara, 50: „Eram pe terasa clădirii lui cu cîte un pahar în mînă cînd am auzit mașinile de pompieri. Într-o clădire, de cealaltă parte a bulevardului, se declanșase un incendiu. Am urmărit operațiunea pompierilor din spatele peretelui lat de un metru de lîngă marginea terasei. M-a luat pe la spate. Îmi spusese mai devreme să nu-mi pun lenjerie pe sub rochie, așa încît mă gîndisem că avea ceva de gînd(deși în mod sigur nu să provoace un incendiu). Puteam simți căldura în față. Brusc, un reflector a fost pus pe noi. Pompierii au început să ovaționeze și să ne strige comentarii minunat de... grosolane. Era de un erotism incredibil, de parcă jucam într-un film porno. Reacția prietenului meu a fost să mă așeze într-un șezlong cu fața la lumină și să ejaculeze pe mine".

4.BĂRBAȚII ȘTIU SĂ FOLOSEASCĂ PENISUL

Lisa, 22: „Un tip pe care-l știam mai de demult avea un control uimitor asupra sexului său. Sînt convinsă că putea oricînd să-și înmoaie penisul în cerneală și să scrie o scrisoare. Era lent și tare, aproape că ieșea afară înainte de a reintra și lovea numai în puncte precise".

5. BĂRBAȚII SÎNT DIRECȚI

Natasha, 23: „Eram cu prietenul meu într-un bar. Stăteam în brațele lui și-l tachinam frecîndu-mi fundul de el. Într-un final mi-a spus: 'Crezi că ar trebui să te iau în baie și să o facem?' Eu eram oarecum surprinsă, dar el nu vorbise în glumă. Am făcut-o în cabina pentru handicapați din toaleta bărbaților".

6.BĂRBAȚII ȘTIU SĂ PUNĂ MÎNA

Mary, 27: „ Iubitul meu favorit își folosea mîinile cu o precizie incredibilă. Mă pipăia în locuri precum picioarele, spatele genunchilor, anumite zone de pe spate pe care le explorezi mai degrabă cînd vrei să fii intim, decît atunci cînd te pregătești de sex."

7.BĂRBAȚII VOR SĂ SATISFACĂ

Jennifer, 24: „Prima dată cînd am făcut sex cu acest tip, el m-a întrebat în joacă: „Care este formula ta secretă?" Îmi oferea posibilitatea să-i cer ce-mi place. Asta m-a relaxat."

Barbara, 50: „Ce-mi place la bărbați este că pe ei îi excită să te poată excita pe tine".

Katrina, 34: „Soțului meu îi place să manevreze jucăriile mele sexuale. Cînd mă ia pe la spate și mă atinge cu vibratorul în anus, atunci mă înalț în al nouălea cer. Apoi mă întreabă dacă vreau să mă poarte spre orgasm cu gura ori cu vreuna din jucării, iar eu sînt atît de excitată încît de obicei și numai această întrebare mă dă gata".

8.BĂRBAȚII FAC MAI MULTE LUCRURI DEODATĂ

Laura, 28: „Prietenul meu îmi lucrează cu degetul cel mare clitorisul, în timp ce cu indexul și degetul mijlociu îmi

masează vulva. Nu pot s-o explic ori s-o repet, dar mă simt parcă renăscută".

9.BĂRBAȚII PREIAU CONTROLUL

Wendy, 22: „Am făcut o dată o noapte albă cu un muzician care m-a atras în niște poziții în care n-o mai făcusem niciodată, cu picioarele desfăcute complet, punîndu-mă total sub controlul lui fără a mă face însă să mă simt nesigură. A fost un haos de cîrlionți și bicepși. Am avut orgasm încă înainte de a realiza ce se întîmplă".

10.BĂRBAȚII SÎNT CURIOȘI

Susan, 30: „Un fost prieten avea un scaun de cinematograf în biroul lui. M-a dezbrăcat și mi-a cerut să-mi așez picioarele peste brațele scaunului. Apoi a îngenuncheat, s-a așezat în fața mea și a început să mă exploreze cu degetele. M-a pipăit, m-a stors, m-a sondat, m-a mîngîiat - totul foarte încet, cu luminile aprinse, în timp ce mă fixa cu privirea să-mi surprindă reacțiile. Abia dacă puteam să stau nemișcată".

11.BĂRBAȚII STIU CE LE PLACE

Renee, 34: „N-am întîlnit niciodată un bărbat căruia să-i fie rușine că se masturbează, nici nu văd de ce s-ar jena. Nimic nu este mai sexy ca un spectacol pe viu și nu e nimic mai grăitor. Îmi place să-i învăț ritmul, tehnicile lui favorite, precum și presiunea cu care s-o fac".

12.BĂRBAȚII VIN PREGĂTITI

Donna, 28: „Cel mai bun amant pe care l-am avut vreodată se spăla pe dinți, își tăia unghile și se bărbierea înainte de a se băga în pat, își păstra bomboane mentolate pe noptieră și nu epuiza niciodată gheața (rezervelor statului) din frigider pentru băuturile mele sau pentru alte lucruri".

13.BĂRBAȚII SÎNT POFTICIOȘI

Liz, 23: „Un tip m-a uns peste tot cu un borcan întreg de Nutella și apoi a lins-o toată, pentru că pe ambalaj scria: 'Întindeți-o pe ceva special'."

14.BĂRBAȚII ÎȘI ASUMĂ TOATE RESPONSABILITĂȚILE

Tracy, 28: „Cînd am fost pentru prima oară cu tipul ăsta, el a scos prezervativul fără nici o discuție, fără ca eu să i-o fi spus, exact la momentul potrivit. Asta mi-a dat mult mai multă încredere și m-a scutit de emoții neplăcute".

15.BĂRBAȚII ÎȘI EXTIND ORIZONTURILE

Rachel, 26: „Prima dată cînd un tip mi-a supt degetele de la picioare m-a făcut praf. Am fost și surprinsă, dar a fost teribil de senzual. Nimic nu se compară cu o gură udă pe degetele de la picioare".

Mă tatuez, ce pielea mea!

Într-o vreme, singurii care se tatuau în România erau puşcăriaşii. Foloseau pastă de pix pe care o introduceau sub piele, după un contur care era desenat anterior. Era un procedeu foarte dureros, dar asta îi făcea mai bărbaţi.

FOTO: GULIVER ŞI ANDREEA PAŞCA

SUS: Buricul e una din zonele predilecte alese pentru tatuare de femei. De parcă bărbaţii s-ar uita acolo...
JOS: Tyron Lee, o prezenţă colorată în echipa de baschet Steaua Bucureşti, etalîndu-şi tatuajul făcut special pentru o piele mai închisă.

În româneşte, traducerea aproximativă a cuvîntului polinezian care desemnează tatuajul ar suna cam aşa: Cel mai de temut. Pe bicepşii bărbaţilor cu privire cruntă pot fi întîlnite inscripţii de genul: "Urăsc femeile perfide", "Maricica, dragostea mea" sau "Iartă-mă tată!" alături de ancore şi capete de mortăciune. Conformîndu-se esteticii occidentale, tatuajul a devenit acum o modă, rămînînd fidel totuşi semnificaţiei iniţiale, aceea de a individualiza şi a oferi informaţii despre posesorul de tatuaj. Dacă cineva îşi inscripţionează posteriorul cu o guriţă frumos conturată, aflăm în acest fel destule despre persoana respectivă.

În Bucureşti se află mai multe studiori de tatuaj, ca Body Design, Kid Tattoo Studio sau Tattoo Art. Mai sunt şi multe altele care funcţionează la negru pentru a scăpa de plata impozitelor şi a taxelor ori datorită lipsei de scule profesionale. Este posibilă, astfel, prin tatuarea într-un centru neautorizat, apariţia unor infecţii ale pielii deoarece folosesc tuş Rottring. Pentru a se forma un specialist în tatuaj sunt necesari 2-3 ani de formare într-o şcoală de profil. Există cataloage cu mii de modele, dar se poate veni şi cu idei originale.

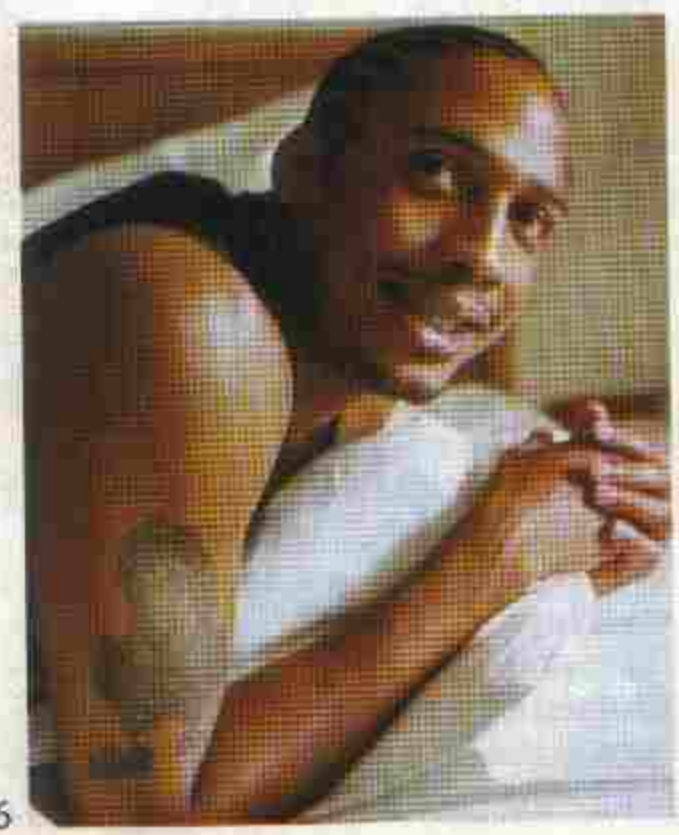

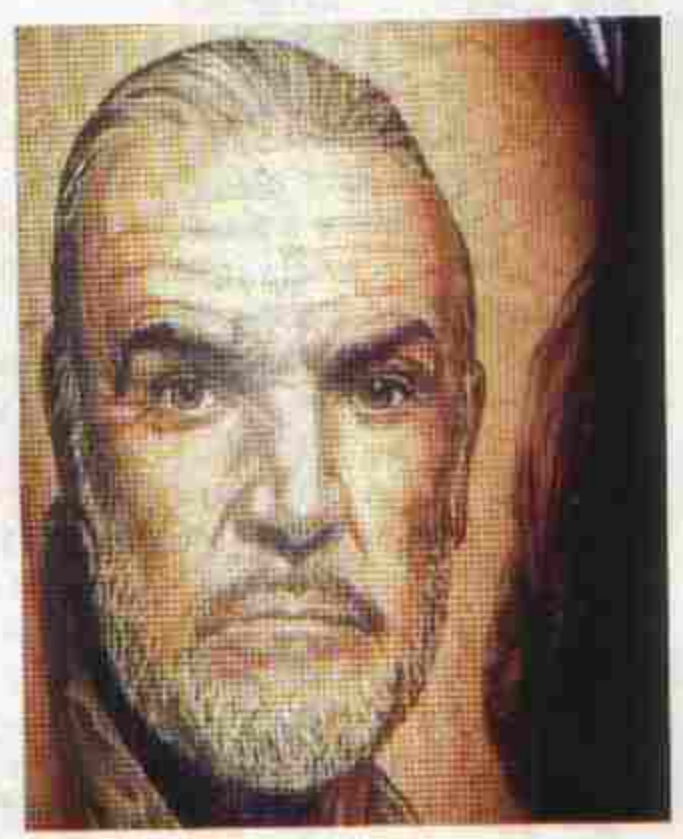

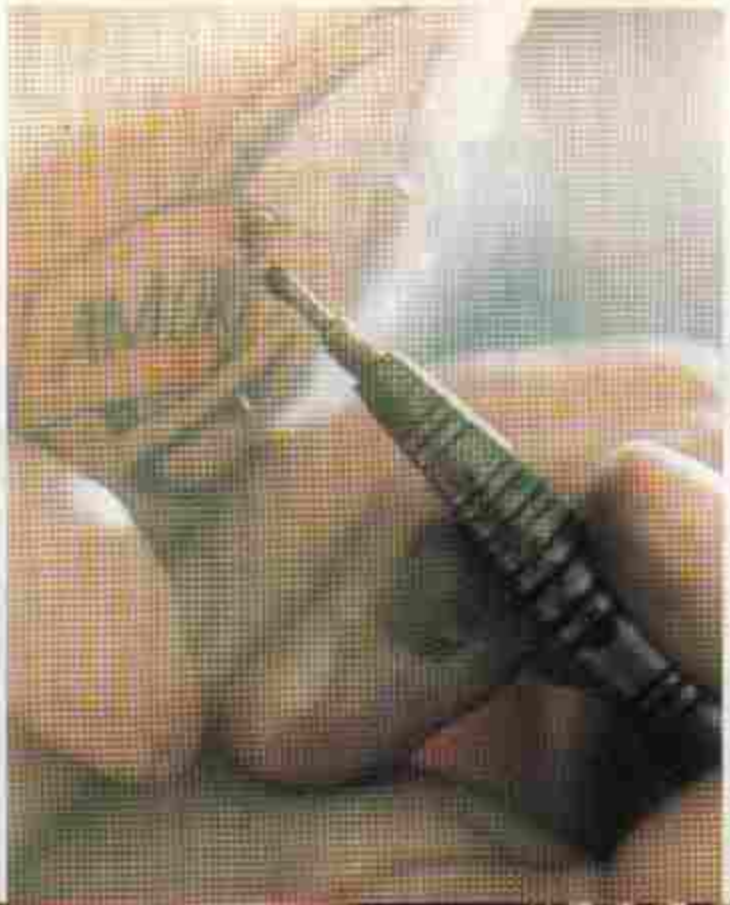

Și cu cerneală am să te îmbrac și cu desene o mie...
Există zone ale corpului care răcesc ușor. Un tatuaj executat cu măiestrie poate ține de cald. Se poartă desenele cu torțe, cu inimi înflăcărate, cu becuri Fieni și, mai ales, cuvinte de amor.

Sfaturi înainte și după tatuare:

1 Gîndește-te bine dacă vrei să-ți tatuezi numele iubitei. Dragostele se mai veștejesc. Ce-ar spune noua ta prietenă dacă ți-ar vedea brațul pe care scrie Consuela?

2 Renunță la tatuat dacă ai vreo boală de piele. Cei din jur n-ar putea să facă diferența.

3 Asigură-te că nu ești alergic la substanțele folosite la tatuare. Nimănui nu-i plac persoanele ce fac spume la gură.

4 Nu zgîndări eventualele coji care se formează și renunță pentru o vreme la piscină. Clorul s-ar putea să facă din tatuajul tău o amintire.

5 Nu-ți expune pielea proaspăt tatuată la jetul dușului și nici la oricare alte jeturi.

6 Croiește-ți găuri în haine cu o foarfecă în dreptul tatuajului. Altfel, dacă nu se vede, de ce l-ai mai făcut?

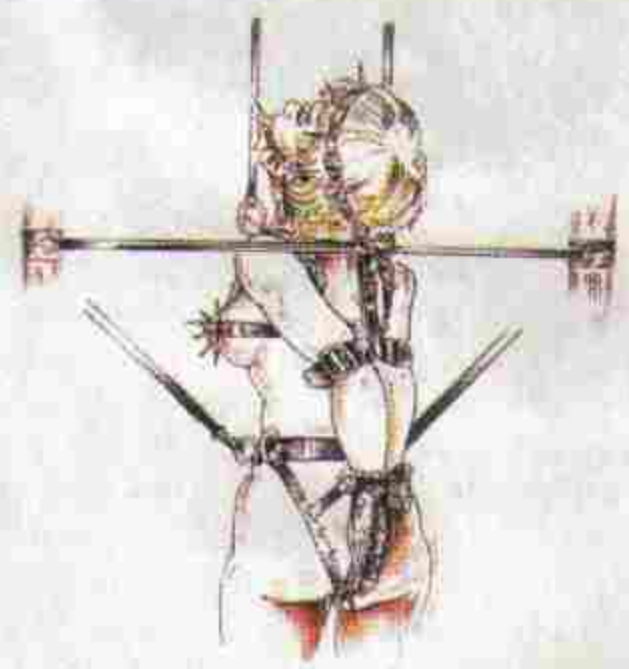

Cele mai cerute modele sunt trandafiraşii, scorpionii, semnele de zodie ori numele iubitelor și iubiților. Înainte de a-și marca pentru totdeauna pielea, amatorul trebuie să completeze o declarație prin care își autentifică dorința. Cei care nu au împlinit 18 ani trebuie însoțiți de părinți care vor semna cu propriile mîinuțe actul de oficializare a scrijelirii copilului. Realizarea unui tatuaj normal de 20-30 centimetri pătrați durează aproximativ jumătate de oră. Un desen care să acopere tot spatele clientului costă cel puțin zece mii centimetrul pătrați și se face în mai multe zile. Deci, dacă vreți să vă tatuați harta întregii României nu doar a județului Teleorman, veți petrece ceva mai mult timp pe patul așa zis "de tortură". De fapt, tatuarea nu e dureroasă. Singurul lucru neplăcut e zgomotul produs de aparatul de tatuat ce aduce cu cel al frezei dentare. De altfel, un asemenea studio are ceva din înfățișarea unui cabinet stomatologic. Se lucrează cu ace de unică folosință. Sub piele este introdusă o cerneală vegetală, iar după ce desenul e gata urmează un tratament cu un unguent care conține vitaminele A și D. Astfel pielea dumneavoastră va fi din nou cea fost, și mai mult decît atît.

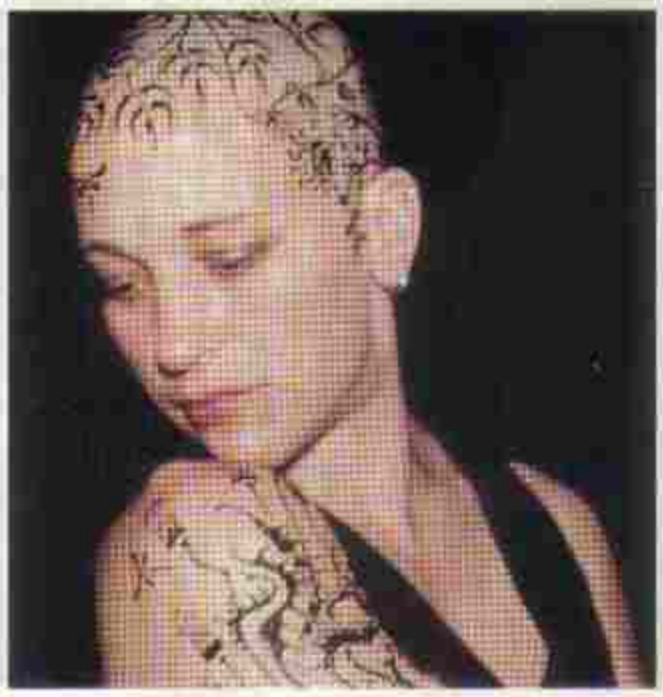

Tiffany Taylor

Miss Decembrie a fost inventată special, pentru că, la Paris, pe o catifea plușată, metrul de platină se simțea singur. În acest muzeu, Tiffany poate intra liniștită pe raftul standardelor de frumuseți.

În ciuda a ceea ce vedeți în aceste fotografii, Tiffany Taylor nu-și petrece prea mult timp stînd languroasă pe nisipul plăjii. În viața reală, fata de 22 de ani din Maryland este foarte ocupată în timpul zilei cu studierea tomurilor de drept, iar noaptea servind clienții unui local Hooters. Am întîlnit-o într-un local foarte în vogă din Chicago, în timpul unei pauze după o săptămînă de ședințe foto.

Î: Spre deosebire de alte Playmate-uri, tu nu vrei să devii actriță. De ce nu ?

R: Nu-mi place ce se întîmplă pe scena din Los Angeles. Am văzut prea mulți oameni de vîrsta mea care arată de treizeci fiindcă își pierd nopțile drogîndu-se la petreceri. Sunt o tipă foarte casnică. Sufăr sincer cînd pierd serialul South Park.

Î: Fără ce alte lucruri nu poți trăi?

R: Somn.

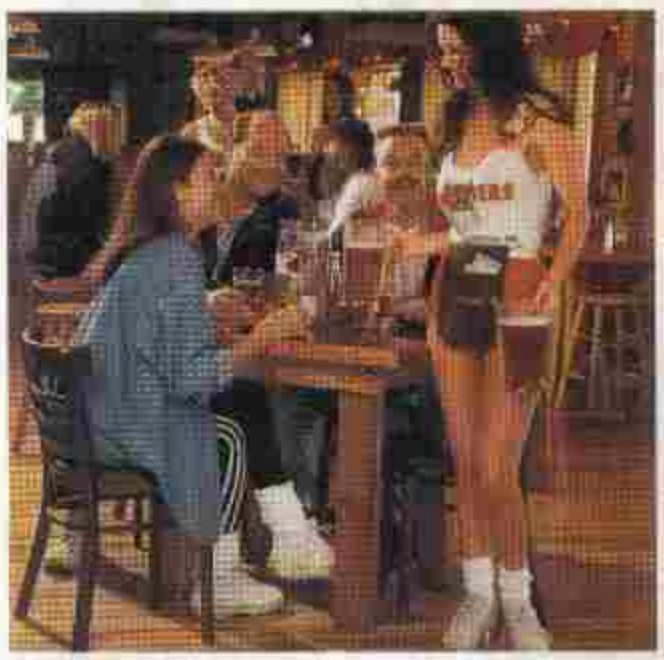

Tiffany îi încîntă pe obișnuiții restaurantului Hooters, dar își ține viața privată sub tăcere. "Oamenii mă întreabă - Nu te-am văzut într-o revistă?, dar eu le spun hotărît: Nu. Nu vreau să fac caz de asta." Mijlocul prin care se ajunge la inima lui Miss Decembrie: mîncarea. "Unicul restaurant pe care-l ador are pizza albă după care sunt înnebunită. Au o cambulă minunată și cafea cu rom. Oh, și ciocolată acoperită cu căpșuni!"

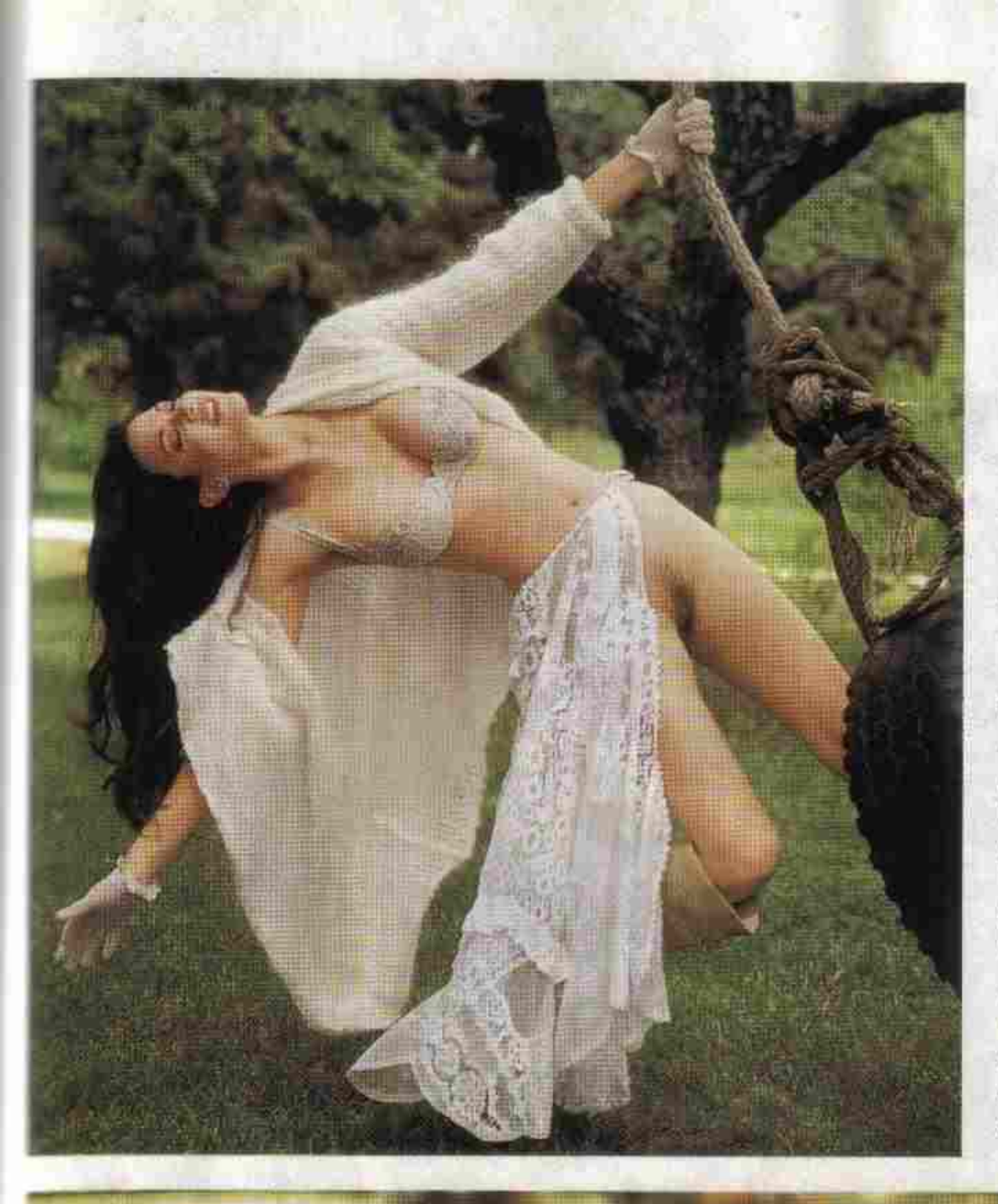

Î: Ce te-a determinat să fii așa ambițioasă ?
R: Cînd aveam zece ani, părinții mei au divorțat. Am avut propriul meu avocat și a trebuit să depun mărturie în fața curții pentru ca tatăl meu să mă poată lua în custodie. Sunt o persoană puternică, deoarece am trecut prin asta. Pot să-mi port singură de grijă.
Î: Cum arată o zi obișnuită de colegiu ?
R: Mă trezesc greu și întîrzii. Alerg spre clasă îmbrăcată cu hainele în care am dormit. Sunt asistenta profesorului și întotdeauna se găsește un idiot care să mă întrebe dacă știu ce o să le dea la examen. Îmi vine să urle: cărăte de aici, dobitocule !
Î: Există vreo legătură între decizia ta de lua drumul legii cu spectacolul Cops ?
R: (*rîde*) Am știut dintotdeauna că vreau să ajut oamenii.
Î: Te simți confortabil purtînd o armă ?
R: Sigur. Am crescut printre arme. Tatăl meu face parte din cluburi de tir și de vînătoare. Prietenul meu e polițist. Cînd l-am întîlnit, m-a întrebat dacă vreau să merg la ședințele de tragere cu el. A fost o potrivire remarcabilă.

Sunt mult mai conștientă de nuditatea mea în timp ce joc biliard în costum de baie decît stînd goală în fața aparatului de fotografiat. O fotografie te face întotdeauna să arăți mai bine. Nu poți vedea toate micile defecte.

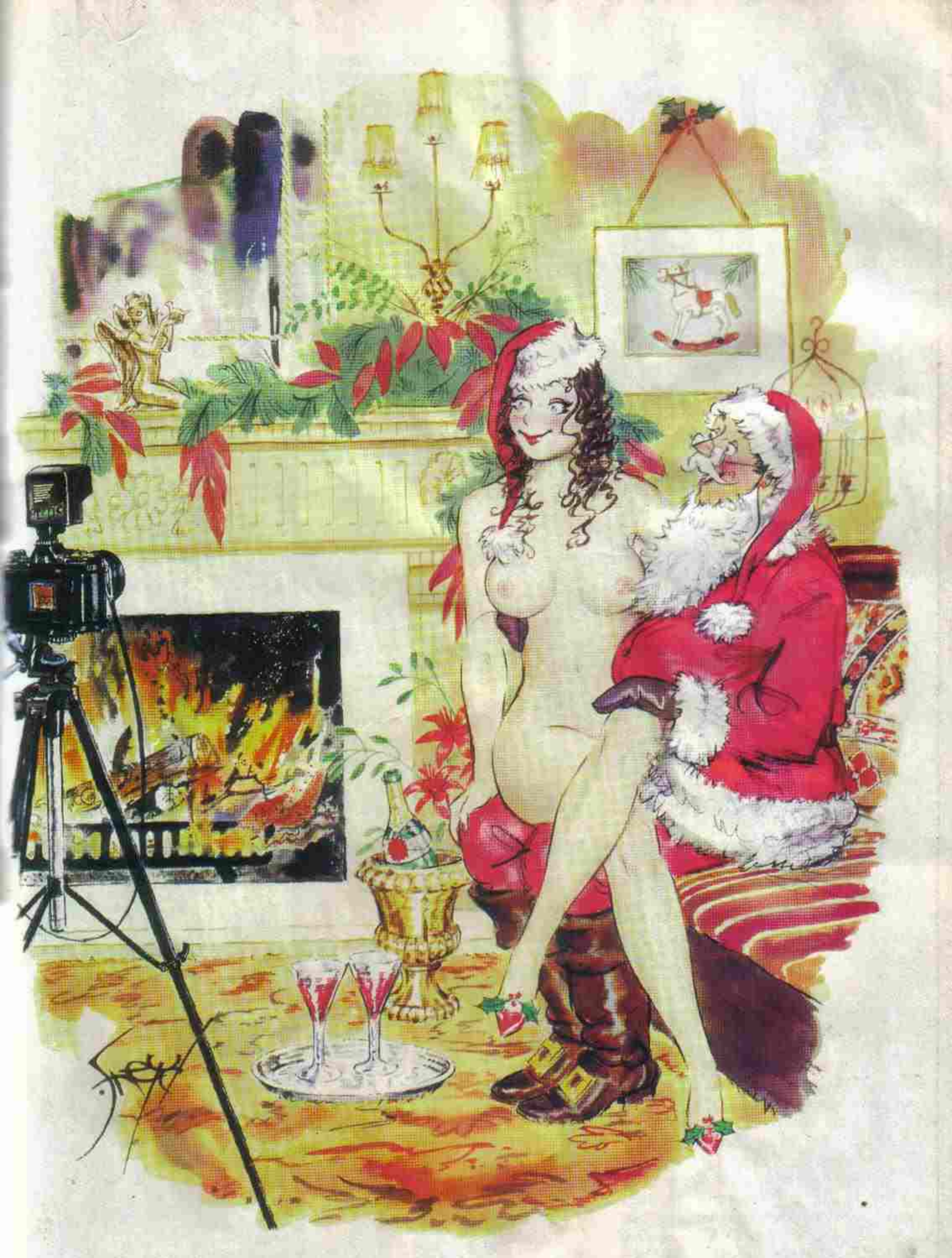

- Şi nu uita, asta e pentru felicitările de Crăciun, trebuie să arăţi sărbătoreşte!

A lu' Nelu e mai mare

Sînt la modă mașinile de teren. Poate, pentru că se poartă gropile. Sau pentru că mașina de teren cu suspensii tari, interior auster și aspect de șifonier, nu mai există. Acum, sînt mașini de lux. Suspensii de saltea, interior de sufragerie, aspect alunecos. Pentru oamenii cu bani, este oglinda poziției sociale. O poziție sus pusă, de la care îți poți arunca liniștit chiștocul de la țigară, că pînă jos se stinge. Mărimea contează.

Text: Cornel Gologan
Foto: Doru Amăriucăi

Sîntem 5 uși acasă

Există asociații de bloc care își pot ține ședințele de comitet într-o mașină de teren. La o asemenea ședință nu sînt prea multe de spus. Se va aduce în discuție forma rotunjită a noului model și dispariția aripilor bombate, care i-au adus un coeficient aerodinamic mai bun. Șeful de comitet se va lăuda cu temperaturile ridicate, posibile datorită investițiilor făcute în sistemul de aer condiționat automat. Pentru confortul membrilor, totul este din piele, muzica se aude în șase boxe, geamurile și oglinzile sunt electrice. Dispozitivul antipoluare, este un fel de aer condiționat pe invers, ce are grijă de aerul celor care cască gura pe lîngă PATROL. Problema spinoasă a întîlnirii va fi întreținerea. Fără TVA și restanțieri, costă cam cît gazul și apa caldă de la 5 garsoniere confort sporit.

NISSAN PATROL SE 2.8TDI

MOTOR: 6 cilindri în linie
CAPACITATE CILINDRICĂ: 2826 cc
POTENTĂ: 130CP la 4000 rpm
TRANSMISIE: manuală 5 viteze
ACCELERATIE: 0 - 100 km/h in 16.2"
VITEZĂ MAXIMĂ: 155km/h
CONSUM MEDIU: 14.5l/100km
PRET: 37.166 $ (taxe incluse)

Un schimbător pentru sate, unul pentru orașe. Și invers.

Noul ochi de sticlă, plin de halogen și personalitate

Labirintul dezaburizant e-n spate.

Salut! Sînt deschis la orice.

Ultima șansă.

Adjudecat!

4X4 țîțe

Românii au vise americane. Unii le au modeste, cu blonde ca Marilyn Monroe, alții visează constant la un JEEP GRAND CHEROKEE. Sună sărac în imaginație, dar arată foarte bine. Are o formă mai strînsă comparativ cu modelul precedent, care îl face pe gustul europenilor și îl deosebește de ceilalți concurenți americani, mai lăbărțați. Suspensia pe spate este îmbunătățită, fiind folosit un sistem cu trei brațe pentru fiecare din roți. Frînele sunt și ele refăcute, pentru că trebuie oprită din cînd în cînd, măcar pe la o stație de benzină. Consumă binișor. Sistemul electronic de distribuție a frînei pe cele patru roți (EBD) o încremenește la o călcare de pedală. Grand Cherokee are transmisie „multi speed" automatică, silențioasă și economică. Îți trebuie doar un picior să îl conduci. Cu celălalt poți să-ți dai palme ca să te trezești.

JEEP 4.7 Grand Cherokee

MOTOR: V8
CAPACITATE CILINDRICĂ: 4.701 cc
POTENȚĂ: 230 CP (172 kw)
ACCELERAȚIE: 0 - 100 km/h în 7.8"
VITEZĂ MAXIMĂ: 220 km/h
CONSUM MEDIU: 15.9 l
PREȚ: 64.400$ (taxe incluse)

Fără manualul de utilizare, ești pierdut printre butoane.

Oglinda are și ea încălzire.

Lipsește butonul de autodistrugere.

Loc pentru fumat.

Încă una și mă duc.

În spatele ușilor închise.

Azil politic între patru roți

Bulă a cerut azil politic într-un shop, pe vremea lui ceașcă. Poate, în urma acestui banc, cine își cumpără un RANGE ROVER 4.6 HSE, stă cît mai mult în ea. Culoarea deschisă a pielei Connoly, nu îți va da niciodată senzatia de claustrofobie. Lemnul de pe bord, liniștea și controlul automat al temperaturii îți dau senzația că te afli într-o bibliotecă. Este doar o impresie.

Acest ROVER se înfige în șosea și nu îți dă vreme să te gîndești la cele două airbag-uri sau la scaunele cu încălzire. Te gîndești, poate, că ești pilotul care trece din nou printr-o gașcă de găini, fără să lase victime.

O dată coborît din mașină, stabilitatea acestui 4 X 4 te îndeamnă să pleci în patru labe spre service. Pentru că îți lipsesc 11 difuzoare și un CD changer.

RANGE ROVER 4,6 HSE

MOTOR: 8 cilindri
CAPACITATE CILINDRICĂ: 4.554 cc
POTENTĂ: 225 CP la 4750 rpm
ACCELERATIE: 0 - 100 km/h in 9.3"
VITEZĂ MAXIMĂ: 200 km/h
CONSUM MEDIU: 16.4 l
PRET: 61.658 $ (taxe incluse)

Avioanele și-ar dori să aibă o manetă așa.

Mai multe butoane,
mai multe senzații.

Numai piele Connolly.
Numai la mașini britanice.

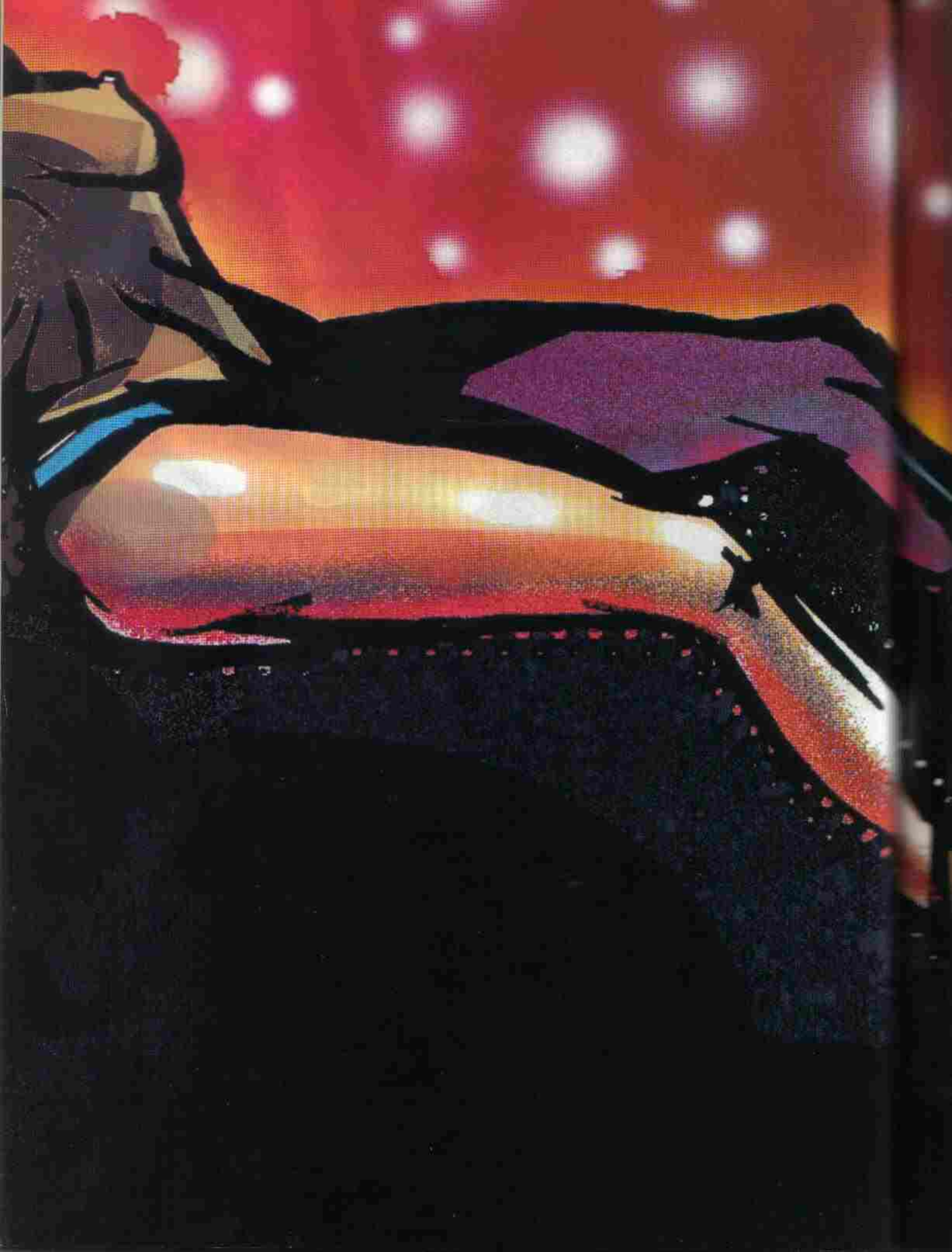

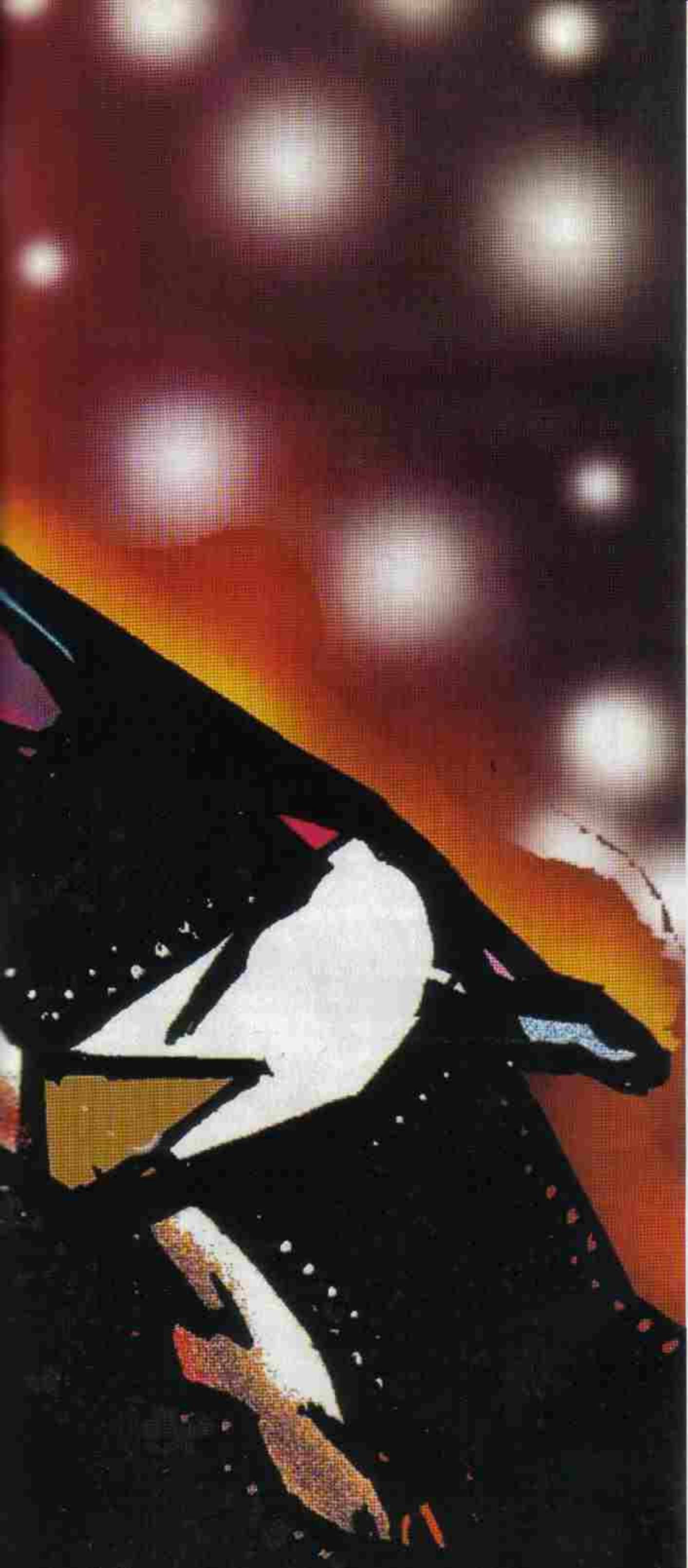

Fetița cu chibrituri

Răzvan Petrescu

Era un frig cumplit. Ningea și se făcea noapte și mi-l amintesc destul de bine pe tata, un om scund, aproape vag. Intra pe neașteptate în cubul meu de nou-născută cu privirea rătăcită și întreba unde-s chibriturile. Era vorba de chibrituri daneze, cu măciulie mov. Recita din Byron. „Oh! Blame not the bard, if he fly to the bowers", răcnea, cînd ajungea la bowers și, dacă era ora cinci după-amiază, apărea cu un ceai de plante pe care mă obliga să-l înghit așa cum stăteam în pătuțul situat în mijlocul dormitorului vopsit în roz, plantele creșteau iar părinții nu putuseră rezista înclinațiilor estetice ale zugravilor, niște oameni simpli, nervoși, ce aveau irepresibile propensiuni spre inedit, așadar și le așterneau peste tot, înclinațiile și propensiunile, de pildă, cînd m-am făcut mai mare în closet am descoperit un fel de cîine avant la lettre ce urina în direcția mea, direct din perete, mai straniu a fost cînd am dat drumul la apă, curgea de sus înspre lateral spate, cu spumă, m-aș fi speriat de nu mi-aș fi adus aminte că lucrătorii fuseseră artiști emigranți iar ceea ce descopeream acolo singură cu uimire erau niște delicate zone tot roz și faptul că citatul patern nu era din Byron ci din Moore, o carte mică legată în piele roșie, cu o tăietură pe cotor, unde

o mușcase mama cînd mă născuse într-o iarnă în care se făcuse noapte, era cea din urmă noapte a anului, noaptea de Anul Nou, tata se prefăcea că nu știe cui aparține versul continuu așa cum nu știa nici de ce robinetele erau îndoite în sus iar pe tavanul camerei planau, cum deschideam ochii cum îi vedeam, îngerași roz filfîind, presupunînd că îngerașii au culoarea roz și filfîie, am avut o dată ocazia, era în decembrie, să-l întreb pe unul mai firav, cu obrajii neverosimil de bucălați, de King Oliver, avea tuberculoză, dacă asta este culoarea obligatorie cu care sînt vopsiți atunci cînd sînt trimiși în sus și-n jos prin lumea asta fără chibrituri, m-a privit cu un ochi astrologic, pe celălalt nu-l mai avea de la paisprezece ani, și-l pierduse într-o andrea, a tăcut un timp, era un frig cumplit, s-a făcut Profoundly blue, înregistrare din februarie 1941, New York, cu Charlie Christian la ghitară, a hîrîit ca un pick-up pentru a-și drege glasul și a spus un cuvînt, nu prea clar dar suficient de tunător (trage cu voioșie de funie, strașnic, zdravăn, proeminent, drastic, rotund), ca-ntr-un vis, nasul i-a devenit deodată cenușiu, bănuiesc c-o fi zis Iehova, cum zic îngerii în vis și deși nu sînt catolică, am văzut pe monitor linia izoelectrică, era ca un fulger mort. Mi-au trebuit cîțiva ani buni ca să pricep că nu el pierise ci linia respectivă și geamul de la baie. „Acum moare cineva!" a zis fetița. Nostim era că muriseră toți ceilalți pacienți, cărora le aduceam chibrituri. Unii le foloseau pentru lumînări, cei mai mulți le priveau, ore în șir, cîțiva construiau blocuri de locuit, destinate cetățenilor din alte vremuri, alții se scobeau pentru ultima oară în urechi, ce scoteau de acolo era de neînchipuit, de Florence Nightingale, ăștia-au încercat pentru prima oară să mă mîngîie, erau și bătrîni ce se plîngeau că-s ude, nu se aprind, iar dacă se aprind luminează chipurile celor care tocmai își dăduseră ultima suflare și păreau pentru o clipă vii făcîndu-le pe infirmiere să le ia plosca, în loc s-o ia pe-a lor. Niciodată n-am aflat ce făceau cu ele, cu ploștile. Erau de alamă. Și deodată fetiței i se păru că șade în fața unei sobe mari de tuci, cu picioare de alamă. Am încercat să închid ochiul îngerului și n-am reușit, cum apăsam pleoapa, cum se ridica, dezvăluindu-mi pupile concentrice, nori, conuri, bastonașe și o vascularizație intensă ca a constelației Casiopeea, înconjurată de-un iris roz ce mă fixa fără să-mi vadă eforturile de a-i acoperi globul ocular ieșit din orbită, nu reușeam, părea să fie o pleoapă cu resort, pînă la urmă am închis-o așezînd pe ea scrumiera pacientului din patul alăturat, omul nu s-a plîns, avea anus contra naturii și o Benson and Hedges în colțul gurii, tocmai împlinisem șase ani. Atunci a dispărut tata. Cînta într-un cvartet de muzică aproape clasică. Pe culoare se plimba, tăcut ca de obicei, omul cu umbrela neagră udă de ploaie și întoarsă pe dos de vîntul strecurat prin ferestrele înalte ca pasiunea lui pentru Regina Olsen, o femeie cu suflet învoalt, lipsit de orizont, vorbind de unul singur despre maladia ireversibilă și învăluind bolnavii într-o genialitate senzuală ca o seducție, vinovat?, nevinovat?, întreba, oh!, istorie a suferinței, disperare calmă și l'universalité de cette maladie (du désespoir) ca într-un epilog superfluu, plîngea în fiecare seară, îi era frică de furnici. Pînă ce i-am pus și lui scrumiera pe pleoapă , pe urmă pe gură, reflectarea tragediei antice în tragicul modern, furnică: grup de insecte din ordinul himenopterelor,

de talie mică sau mijlocie, negre sau roșii, cele roșii seamănă cu icrele de Manciuria, doar că-s mai dinamice, trăiesc în grup sau colonii, harnic ca o furnică se spune despre un om foarte muncitor, dobitoc ca insecta discutată, iar mușuroi, locul unde trăiește el. În 1828, Andersen avea douăzeci de ani și asculta alături de omul cu umbrela ce nu voise s-o lase la garderobă, o ținea între picioarele sale slăbănoage despre care fusese informată și regina, în timpul eclipsei, cînd își dorea pulpe solare, de Ahile nu de Kierkegaard, sonata nr.21, postumă, a lui Shubert, elevul lui Salieri în si bemol major, D. 960, contemporan cu Beethoven timp de 27 de ani, era un frig cumplit, și Salieri s-a chinuit o viață întreagă să scrie Lacrimosa și nu i-a ieșit decît Dies Irae, aproape ca lui Verdi, s-a închis în casă, a mîncat biscuiți, a-ncercat să rîdă ca Amadeus și chiar a rîs, motiv pentru care proprietăreasa i-a interzis să mai folosească bideul, mai apoi dulapul, unde se aude, uneori explicit , ba chiar strident, și *Rebecca* și *Rowena*, deoarece romanul istoric european a simțit nevoia să se raporteze la Ivanhoe, primele narațiuni rusești imitîndu-l cu fidelitate. Pușkin, Gogol și Tolstoi și-au făcut publice propriile datorii (Sorin Pârvu). Din păcate, doar pentru că și le-au făcut publice, au fost arestați oarecum pe rînd, Gogol găsind însă timpul necesar să scrie pe pereții închisorii Vsiu ia vselenuiu proiehal i I fuck your nose, spre încîntarea guvernatorului care era un om religios și de-o aleasă cultură, dar nu în limba engleză. N-au întîrziat să-și mărturisească filiația nici Balzac, Stendhal, Manzoni (pe propria contracopertă) ori J.F. Cooper sau Profira Sadoveanu. Romanul lui Walter Scott este fără doar și poate o carte rară, fără de care n-am putea concepe istoria geniului proxim. Pe măsuța mea de copil am un elefant mut ce stă pe-un corn de fildeș din care rod din cînd în cînd gîndindu-mă la geniul proxim. Bach: 1685-1750. Să ne întoarcem însă în secolul al XII-lea. În 1069 normanzii, conduși de William Cuceritorul, cîștigaseră bătălia de la Hastings, David Hemmings era ras în cap, relațiile cu anglo-saxonii tensionate. Ordinul Templierilor fusese înființat în 1118, De Mornay avea să fie ars puțin mai tîrziu pe rug, a ars ca o lumînărică, Sfîntul Graal era pîntecul Mariei Magdalena, adus în Franța, și cu toate că lucrurile nu păreau să fie clare, înțelegem din prima scenă că protagonistul e măscăriciul Wamba. De Boeuf cade, De Bracy izbutește să fugă, porcarul Gurth face minuni, însă Isaac moare cu cheia de la comoară în mînă, bătrîn, în Spania. Era un frig cumplit. Tata a reușit în cele din urmă să aprindă un chibrit , Beethoven, a spus. 1770-1827, dacă se năștea cu douăzeci de ani mai devreme l-ar fi cunoscut pe Bach. Ar fi scris împreună Arta fugii pe Oda bucuriei. Becisnicie: 1640-1999. Slăbiciune fizică. După puțin timp era tot noaptea de Crăciun și fetița, violată la cîțiva metri de postul de poliție de cinci hamali care au avut bunătatea să-i rupă complet numai perineul, nu a țipat. Cu o inepuizabilă invenție melodică, aproape dementă, format sub îndrumarea unuia dintre fiii lui Bach, nu cel mai reușit, avînd în vedere gușa de care a murit puțin mai tîrziu, așadar cu o invenție melodică, îmbinînd elemente de stil rococo cu arhitectonica echilibrată a clasicismului și cu grandoarea formelor polifonice de tip baroc, din pricina rinichilor mereu rebeli, în orice oraș poposea, primul lucru pe care-l întreba era unde se găsește toaleta publică, rămînînd de pildă blocat în istoria muzicii la Brugge, a intrat în cutia aceea gri, a început să audă o muzică ciudată,

era The Cure, apa a prins să curgă singură de undeva iar ușa nu s-a mai deschis, au urmat țipete, lovituri cu ecou, belgieni speriați, nu văzuseră cabina și nici un zbucium sufletesc atît de mare. Marele muzician scăpără un băț de chibrit cumpărat de la o fetiță sărmană, descoperi butonul cabalistic ce deschidea ușa, apoi oferi un concert extraordinar în vestita Catedrală din Brugge, numită și biserica Notre Dame și înălțată după planurile lui Raymond Carver, KV 466. Iată-l, bunăoară, și pe Apollinaire, luînd peste picior durerea metafizică a lui Verlaine: Il pleut dans mon coeur/ Comme il pleut sur la ville. Un întristător disconfort al trupului nespălat transformat în petiție. Îi era cumplit de frig, o durea întreg trupșorul traumatizat și lipsit de înțelegere, de căldura mamei, și-ar fi dorit o koala. O vedeam deseori cum stă cu gura deschisă parcă pentru totdeauna, avea trei dinți de aur, mama, cu care mi-aș fi putut cumpăra un brăduț de Crăciun, în lada cu scule a tatălui meu era un clește potrivit, două muște zboară pe Arnold Schonberg, Erwin Schrodinger și, după două, trei loopinguri trec peste Arthur Schopenhauer. Shuman nu le interesează. Și fetița se trezi ținînd între degete chibritul ars, Scopas, „Menadă dezlănțuită pe mare"(copie), tîrguindu-se cu cerșetorii ca și stomatologii, un dinte costă o menadă, nici nu-ți poți închipui cît au ajuns de scumpe amalgamurile, ceramica, fetiță scumpă, nu cumva ți-e frig?, ia așază-te tu cuminte la nenea dentistul în brațe, aici, pe scăunelul ăsta drăguț care se și învîrtește, uite-așa, iar fetița a mai aprins un chibrit. Vedea un zid. Prin zid vedea patru pădurari îndreptîndu-se către ea cu topoare simple, cu cozi scurte, în mîini. Sigillaria, gen fosil de criptograme vasculare ce ajungeau la înălțimea de circa 30 de metri, a trăit în carbonifer. Poate nu mă văd. Sikkim, stat indian, Sikorski, general, să mă ascund aici, Sihăstrie, Sikorski încă o dată, Silabă.Singura silabă pe care o putuse spune oferind cu mînuțele sale slăbuțe toate cutiile de chibrituri pădurarilor, n-au cumpărat nici una însă, ce-a urmat nu poate fi descris decît ca posthumous, cum am văzut într-o zi urîtă de toamnă cînd ningea la cimitir și cred, acum cînd ăsta mă străpunge ca dementul, că tocmai era înmormîntat Cezar Baltag, un om tare bun și unul dintre puținii ce se purtaseră frumos cu mine, cu paginile mele, că scriam, dacă vînd chibrituri nu-nseamnă că-s analfabetă, că nu știu ce e o tombolă, o sonată, un recviem, scriam cu siguranță mai puțin modern decît Mozart dar ploua la fel ca-n 1750, pe fața lui ce era ca de făină, o făină pe care apa curge din belșug și frunzele ude și vîntul și doamnele țopăind cu tocurile lor cui de pe o piatră pe alta pînă la ultima piatră, unde cădeau invariabil într-o impecabilă ordine a gradului de rudenie, mînjindu-și voaletele și jartierele, la Bellu, s-au aprins țigări, ne-am adus aminte cîteva cuvinte frumoase, asupra ori dedesubtul meu trecuse acum al doilea pădurar, se anunța o noapte nesfîrșit de lungă, „în cîte sensuri/se poate traduce/ strigătul unei păsări", cuvintele frumoase ni le-am adus aminte poate din pricina leucemiei care ne paște pe toți, inclusiv pe-acest al treilea pădurar, mai puțin grăbit, ce-mi sfîșie măruntaiele, să ne bucurăm așadar, leucemia e o boală care ne face egali pe toți, a mai murit un om în noaptea de Crăciun, și clopoțeii se bălăngăne pe ramuri, ca Mircea Ciobanu, părea masiv și etern, purta sandale, cînd i-am văzut sandalele, mi-am dat seama că oamenii cu sandale mor în octombrie, ceilalți doar se apleacă, cum m-am aplecat eu pe sub copacii bătrîni și plini de apă ai cimitirului, căutînd o cruce pe care să scrie același nume ca al meu, în cele din urmă am găsit-o, era o fată de negustor, Rebecca and Rowena, pe frigul acela cumplit, ultimul pădurar avea dorințe hipice, nu mă puteam opune, eram doar o fetiță, împlinisem paisprezece ani, dar demnității lui Dante i se substituie drumul lamentabil al lui Mauberly; implicarea în realitatea politică a Florenței devine alienarea voită a estetului. Am mai aprins încă un chibrit și iar s-a făcut lumină. Părea că Dumnezeu e cu noi, privind blînd pe deasupra spinării

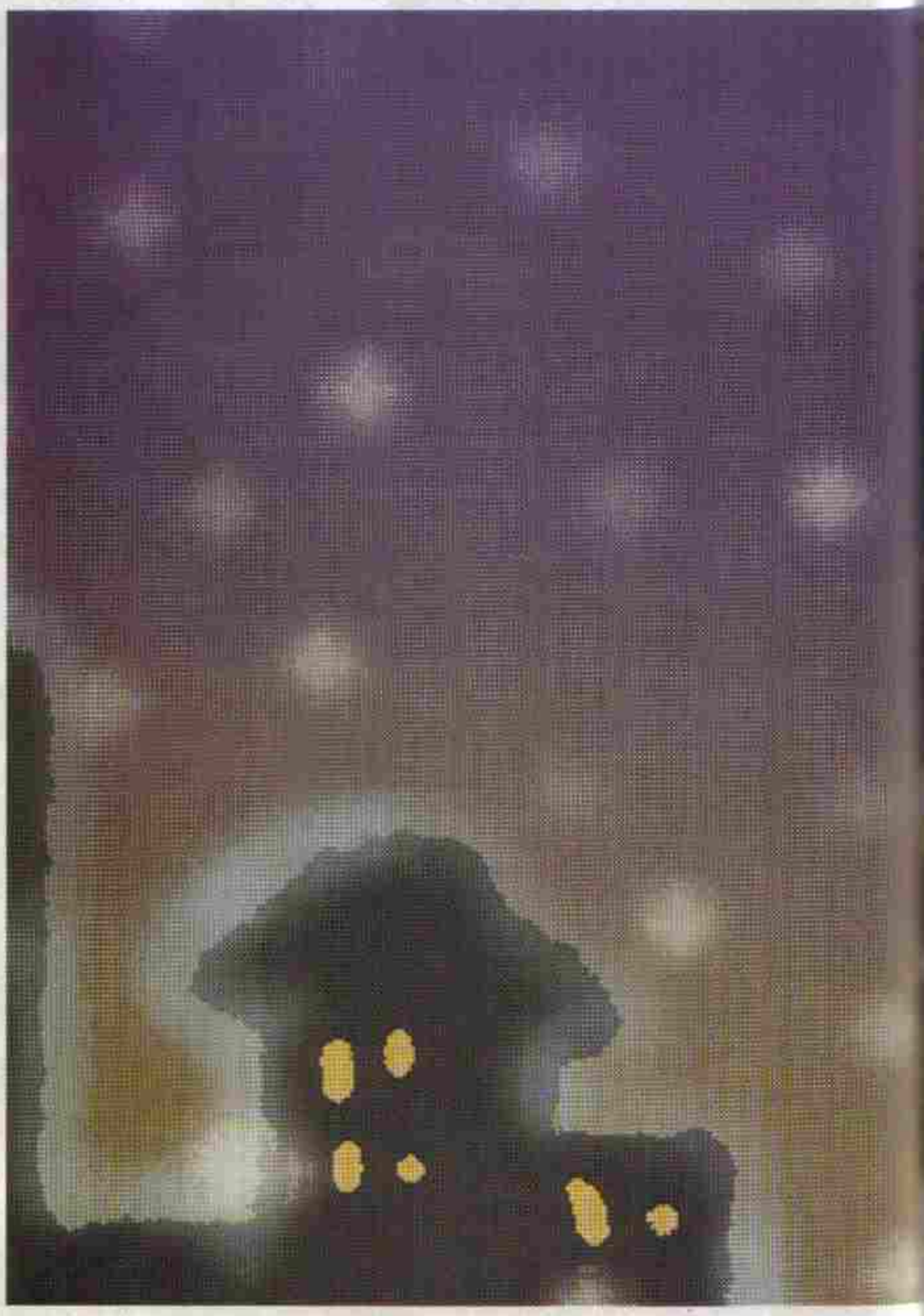

clienților, clipind bătrînește și făcîndu-mi semne de încurajare. Zidul s-a făcut străveziu. Pe geam, fetița văzu o odaie cu masa pusă; pe fața strălucitor de albă erau farfurii de porțelan și în mijloc, pe o farfurie, stătea o coșcogea gîscă friptă, umplută cu prune și mere, din care ieșeau aburi. Și ce a fost mai minunat decît toate a fost gîsca care-a sărit din farfurie și-a început să umble pe jos legănat, cu furculița și cuțitul înfipte-n spate, mînuite de-un frizer cu dinți de mort. Dar deodată chibritul s-a stins și n-a mai rămas decît zidul gros și cenușiu. Pe neașteptate m-am trezit, m-am pomenit cîntînd mamelor din lumea-ntreagă, cu toată gura acompaniindu-se la un instrument simplu cu un pedaal rudimentar, cu cornet 2, în vreme ce ultimii mușterii ai barului din față urinau și scuipau gros pe zidul din față, prin care văzusem gîsca. M-am hotărît să aprind toate chibriturile. Am ridicat brațele în sus spre cer, cum a spus Andersen c-am făcut, și chibriturile s-au stins, într-o deznădejde de fosfor căruia îi veneau magii. Ei veneau de la răsărit și nu pricepeau ce caută-n Danemarca. Le-am aprins un chibrit, poate se dumireau. Nu s-au dumirit. În schimb s-au trezit înconjurați de crucificări, arene cu reni, sănii însîngerate și doi vikingi puțind de minimum șase sute de ani, de la descoperirea Americii, și purtînd pe capete coifurile acelea pe care le cunoaște toate toată lumea, cu coarne, cu care-au ținut morțiș să facă dragoste, ca să zic așa. Unuia am reușit să-i scot un ochi ca în film, însă celălalt era deja peste mine cu cornul adînc înfipt nici nu mai știu în ce. Și-atunci a fost momentul cînd m-am văzut stînd lîngă pomul de Crăciun, în poziție lotus, o fetiță săracă privind pozele de staniol colorat atîrnate de crenguțele de brad, jucăriile și prăjiturile vinete, de o culoare polară. Vikingii plecaseră, își satisfăcuseră poftele, la modul epopeic. Nu mai aveam prea multe cutii, le-am scos una cîte una, le-am numărat, dacă aș fi aprins toate chibriturile aș fi făcut în jurul meu un cerc cu care m-aș fi putut încălzi, un timp, măcar pînă dimineață, poate însă nu suficient de larg ca să prind gîsca cu cuțitul înfipt în spinare. Trebuie să fie neplăcut să alergi așa prin visele oamenilor, chiar amețiți de frig. M-am gîndit cu duioșie la bunica care nu scosese niciodată vreun cuțit din spatele nimănui, ei îi plăcea mai mult să le înfigă, fusese singura făptură la care ținusem cu adevărat, unica ființă ce-mi înfigea pentru antrenament mici cuțite de plastic în șira spinării și eu surîdeam, știam că mă iubea. Fusesem violată, n-aveam decît opt ani, cîntam și la viola gamba, dar proliferarea unor astfel de explicații ar duce la preeminența discursului în detrimentul diegezei și a funcției referențiale a cuvîntului. Au apărut Degețica, Privighetoarea, Broscuța, Lebedele și Soldatul de plumb pe care l-am lăsat să-și facă mendrele și imediat mi-a părut rău. Era chiar de plumb. Mi-era atît de îngrozitor de foame, încît aș fi mîncat pînă și mazăre, dar nu eram prințesa lui Hans, nu eram nimic altceva decît o fetiță ce se străduise o viață-ntreagă să vîndă chibrituri luminîndu-le cu plăceri, cîteodată de sărbători, cum ar fi nașterea lui Iisus ca acum, se naște mereu de trei mii de ani și ceva, îmi mai rămăseseră fix nouăzeci și nouă de chibrituri, socotind că trei nu s-ar fi aprins tot ar mai fi fost nouăzeci și șase cu care nu aveam ce face pînă a doua zi cînd mă aștepta mama să cumpere drogul acela pentru Esmé, cu dragoste și abjecție, și să cadă apoi de pe scaun cu respirația tăiată, sughițînd, săraca, ești copil, îți imaginezi o Harley Davidson în plină viteză doamnele din înalta societate, de John Braine, iată că apare și el, la fel de furios ca-n anii șaizeci, însă chel, împreună cu David Storey și păianjenul din rezerva unde pumnul de rugbist nu reușise să-l strivească, alunecînd undeva, între iubita lui bătrînă, ce pregătea în fața șemineului ghetele negre ale fostului bărbat, și peretele suspect de spital pe unde păianjenii dispar, într-o complice tăcere, coborînd pe inefabilele picioare de alamă ale patului unde i s-a părut deodată fetiței că stă în fața unui minunat foc în care ardeau ghetele negre

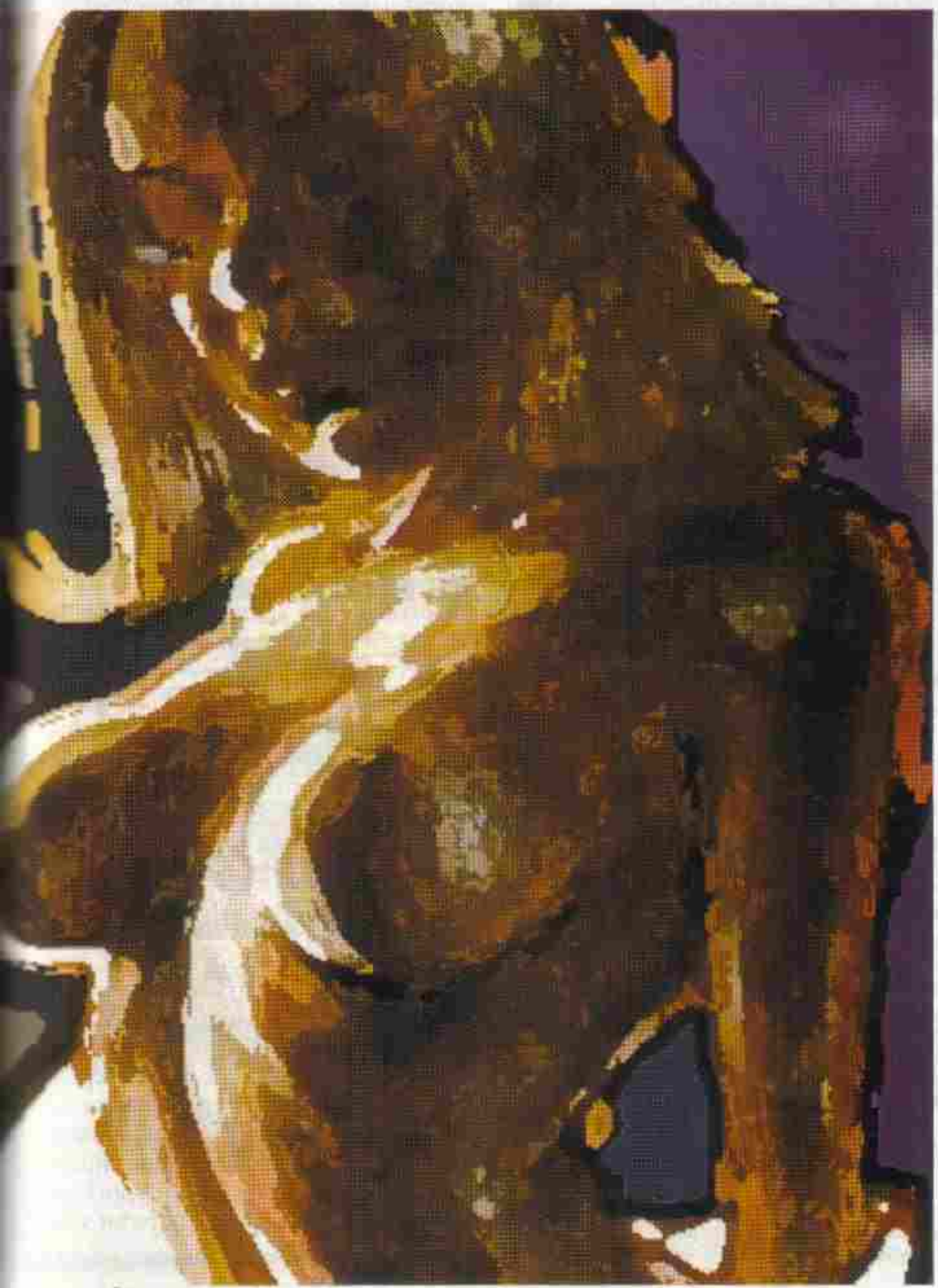

ale mînerului decedat în puț. Asemenea personaje nu mai există, cum nu mai există nici concertul nr.4 pentru pian și orchestră de Beethoven, care schimba cîte-o vorbă cu Andersen pe culoarele ateneului, glumind pe seama jobenului omului cu umbrelă, concertul în sol major al lui Andante con moto exprimă ce a tot încercat să exprime Ceaikovski pînă la ultima suflare, înfruntarea forțelor conflictuale ce-l duc pe om și pe nevastăsa la exasperare, la balamuc, la curentul minimalist. Ceaikovski avînd să scrie următoarele: „Nu că mi-ar plăcea Suzy Q, dar Andantele acestui concert este o perlă a artei creatoare a lui Beethoven". Mi s-a părut că începe să se lumineze. Divertisment și evaziune, Borges, unul dintre cei mai plicticoși scriitori din secolul nostru, spune la un moment dat, după ce orbise, că toți scriitorii scriu același lucru fără s-o știe, ca Homer, numai că nu în Braille, deoarece de la greci încoace nu s-a mai inventat nimic, nici o virgulă, așadar toți scriu aceeași carte, accentul nemaiputîndu-se pune decît strict pe stil, care stil, te întrebi în fața timpului circular, a bibliotecii universale și a altor două, trei crezuri neacoperite pentru că un scriitor care mizează și își construiește întunericul planetar pe stil ar trebui să-l și aibă, și nu-l are, paradox argentinian, o literatură banală cu patru idei fixe dar filozofice, mi-e greață, de foame, de ce sentîmplă-n lume, unde e un frig cumplit, pateticul, impunătoarea umbră, densitatea faptelor, figura tatei și a mamei aplecați deasupra pătutului meu deasupra căruia e scris pe o ilustrată un mesaj la fel de tragic ca Omul din colțul străzii roșietice, tu as de la classe, du charme, fiére alure, bon caractère, de l'antrain, un coeur d'or, de la chance, du talent, și pe partea cealaltă citești et un an de plus! Nu-ți place, urli, sugi și adormi cu mîna la tîmplă pentru a hipnotiza ursitoarele și vecinii. Bunicuța era îmbrăcată în roșu cu o cruce albă, ca steagul nostru național, și-mi făcea semne cu un steguleț de golf ce mi s-a părut celest, deoarece avea lunetă. Literatura, ca și realitatea, nu-i un teren propice pentru cultivarea personajului. Personajul respectiv, fetița cu chibrituri, a murit pentru că tot aprinzînd chibrituri n-a putut împiedica un stop cardiac iminent, ca să nu mai vorbim de leziunile de pe pagina corporală de mai jos, aproape de nedescris, un cetățean mi-a spus c-ar fi fost o noapte de orgie, gen Erendira și nesăbuita sa bunică, numai că bunica de acum era înțeleaptă, cu ochelari, fetița cu bunică cu tot înălțîndu-se împreună la cer într-o mare bucurie. Purtați de val, de serafica Rebecca, de alte valuri mai mici, nu am luat notă de contextul paradigmatic. Tot aprinzînd chibrituri în speranța unei vieți mai bune sau măcar a unei iluzii, mi-a luat rochița foc. Peste mine se găsea omul de serviciu de la benzinărie, un băiat simpatic, cu ochi verzi, care-a ars fără multă zarvă, dar s-a zvîrcolit în asemenea hal încît n-a mai apucat să codifice textul în sens parodic, cu toate că ne apropiam prin această „scriitură contaminantă" de spațiul vacant unde s-ar fi simțit și-ar fi scris foarte bine chiar și Gogol, în loc să mîzgîlească ziduri reci de închisori paralele, și s-a tot tăvălit într-o tăcere flambantă lîngă pompă pînă au început să mă usture ochii, moment în care flăcările nu au mai putut fi stăvilite. Pe la unu noaptea a apărut și Jane Eyre. A rămas în atitudidinea ei specifică, de gravidă. Cu fața cenușie și sînii cambrați de tristețe. Wamba nu s-a mai putut abține și i-a făcut felul pe loc, printre gălețile aruncate fără folos în vîlvătaie, pe urmă se lăuda cu arsura de pe obraz și cu faptul mult mai contestabil c-a rămas singurul supraviețuitor pe întreaga proprietate. Aedvărul este că din benzinărie și din castel nu s-au ales decît praful și-un turn ceva mai înalt, construit de romani o dată cu șoselele pe care merg și astăzi Opeluri de mare viteză și tonaj, omul de la volan, chiar dacă este suedez, continuă să se mire de culorile pietrelor cubice, sînt culori ce trec de la siniliu prin toate cele două sute de nuanțe de gri, atingînd prin centrul pulverizat de basm al orașului o ireproductibilă dimensiune portocalie, ai senzația că pleci prin aer, spre fluviu, pentru a cădea cu mașina în el, și tot încercînd să-l sting pe benzinar, arăta rău, ca întreg orașul, m-am trezit că nu-mi mai pasă de el, mi-am amintit din nou de Charlie Christian, Solo Flight în Rose Room, așa cum a început povestea, The World, the Text And Me, am luat prima canistră de benzină ce mi-a sărit în ochi și am turnat-o peste tot, inclusiv pe ultimul meu prieten care mai continua să zvîcnească nu știu de ce cu amîndouă brațele lipsă, de buze să nu mai vorbesc, genele îi arseseră la fel ca pleoapele pe care nu mai puteam apăsa scrumiera, nu se mai găseau astfel de obiecte la spital, nu se mai găsea nici spitalul, iar acum nici măcar nu eram acolo, ci lîngă o stație Shell unde nu mai era nimeni cu excepția lui Soren, ne oferea umbrela ca să ne protejeze de flăcări, cărți cartonate, castronașul său cu griș, ochii, dacă ar fi fost nevoie, și chiar dacă nu era, aș fi văzut prin ei întreaga mea viață chinuită de cutii de chibrituri, bere proastă, prostituați, marșuri funebre și Mozart. Uneori leșinam, mai ales dacă clientul era străin și credea că-mi face plăcere punîndu-mi la walkman Coronation în timp ce mă obliga, mai întîi, să privesc spectacole năucitor de scîrboase, să rîd, apoi să particip. Mama purta coc. De obicei, participam pe Laudate Domine, în do major. Țipătul saxofonului. Ăstuia de-acum i s-a năzărit să-mi arate fotografii porcoase și am doar unsprezece ani. Nu știu cum a răzbit prin flăcări, incendiul părea atît de departe, și cuprinsese totul. Mă uit la el, și mă gîndesc la iesle, măgăruș, lumini, ofrande muzicale, Fecioara Maria. Pe care nu a văzut-o nimeni, se zice că plînge, am și eu în dormitor o farfurie pe care sînt gravați, înconjurați de raze, ea și pruncul, mic și strîns înfășat, atît de strîns încât pare că nu se va mai dezlega. Punctul de echilibru al găurii pentru cui nu e bine centrat, astfel încît farfuria stă puțin strîmb. A doua zi dimineața, în ungherul dintre cele două case unde fetița cu chibrituri îi văzuse pe bunicuță, gîscă și pomul de Crăciun, copilița cu zîmbet nejustificat pe buze zăcea moartă, degerată de frig. I'll see you in my dream, cînta o trupă de jazz improvizată în cealaltă parte a orașului. N-a fost greu. Am aprins doar trei făclii din trupul băiatului de la pompa de benzină și le-am aruncat cît de departe-am putut. Și ca prin minune, a ars tot orașul. Zorii Anului Nou s-au ridicat deasupra trupșorului mic, lîngă care erau împrăștiate o mulțime de cutii de chibrituri, una din ele cu toate chibriturile arse. A vrut să se încălzească - ar fi spus oamenii. Numai că oamenii n-au spus nimic, plecaseră într-un haos de nedescris spre nord, Copenhaga era acum un morman de cenușă. Și nimeni nu știa ce frumuseți, ce concerte văzuse ea și auzise și ce bucurie îi adusese Anul Nou. Dezbrăcată, un corp livid de unsprezece ani, cu o mînă și trei coaste rupte, chiloții sfîșiați și gura plină de sînge, strîngea la piept fără ca nimeni să observe, prea mare era dezastrul în capitală, un înger de plastic cu obrajii de un roz iremediabil, ce cînta abia auzit Deep In The Blues, de Les Paul. Incendiul fusese atît de întins încît echipele de ajutoare nu au putut face altceva decît să scoată de sub dărîmături trupuri carbonizate cu toate oasele fracturate, le puteai culege cu mîna, o vrăjitoare spunea că aduc noroc, degete negre, vertebre fumurii, inele ce se dilataseră și nu se mai potriveau nimănui și rămășițe gelatinoase de ochi întorși într-o singură direcție, privind spre Elsinore, de parcă de-acolo ar fi putut veni ploaia.

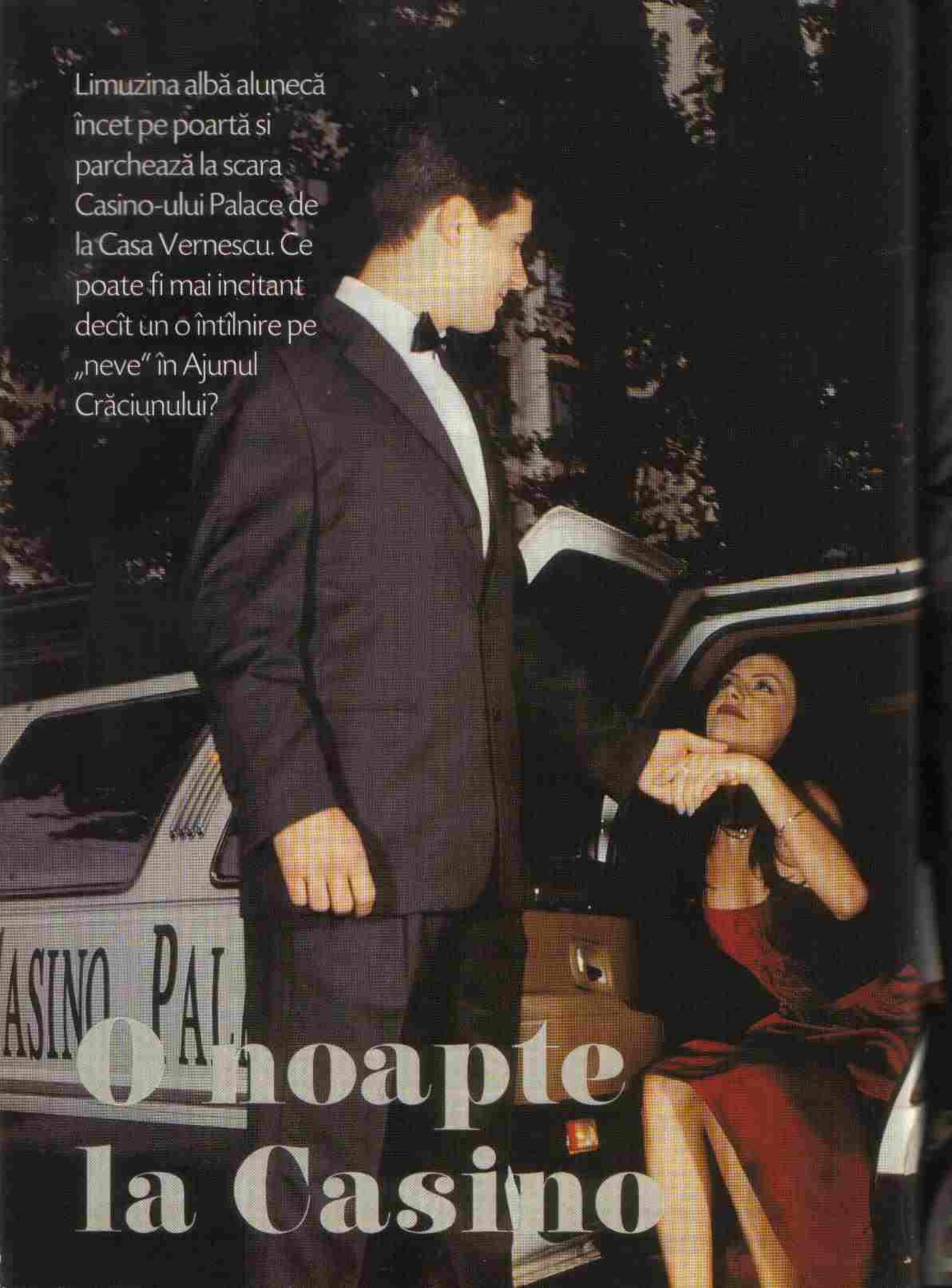

Limuzina albă alunecă încet pe poartă si parchează la scara Casino-ului Palace de la Casa Vernescu. Ce poate fi mai incitant decît un o întîlnire pe „neve" în Ajunul Crăciunului?

O noapte la Casino

Robert îi întinde galant mîna Danielei, pregătită să impresioneze într-o rochie Max Mara (Magazin Alsa Moda - 12.330.000 lei). Ochii lui Robert fac contact direct cu ochii Danielei, înainte de a observa setul de bijuterii Micri Gold (brățară, lănțisor și cercei din aur alb de 18K, Magazin Micri Gold - 21.100.000 lei). Între timp, nici Gabi nu arde gazul de pomană. La fel ca și Robert, poartă un smocking Ermenegildo Zegna (Magazin Alsa Moda -17.260.000 lei, cu mentiunea că primul costă 13.120.000 lei), papion Pierre Cardin (Magazin B&V - 225.000 lei) și cămașă Camicia Smocking (Magazin Castel - 699.000 lei). Geanina se simte bine în fracul Janine (14.356.200 lei), la care asortează un set de bijuterii Micri Gold (brățară și colier din aur galben de 18K, Magazin Micri Gold - 29.500.000 lei).

O noapte la Casino

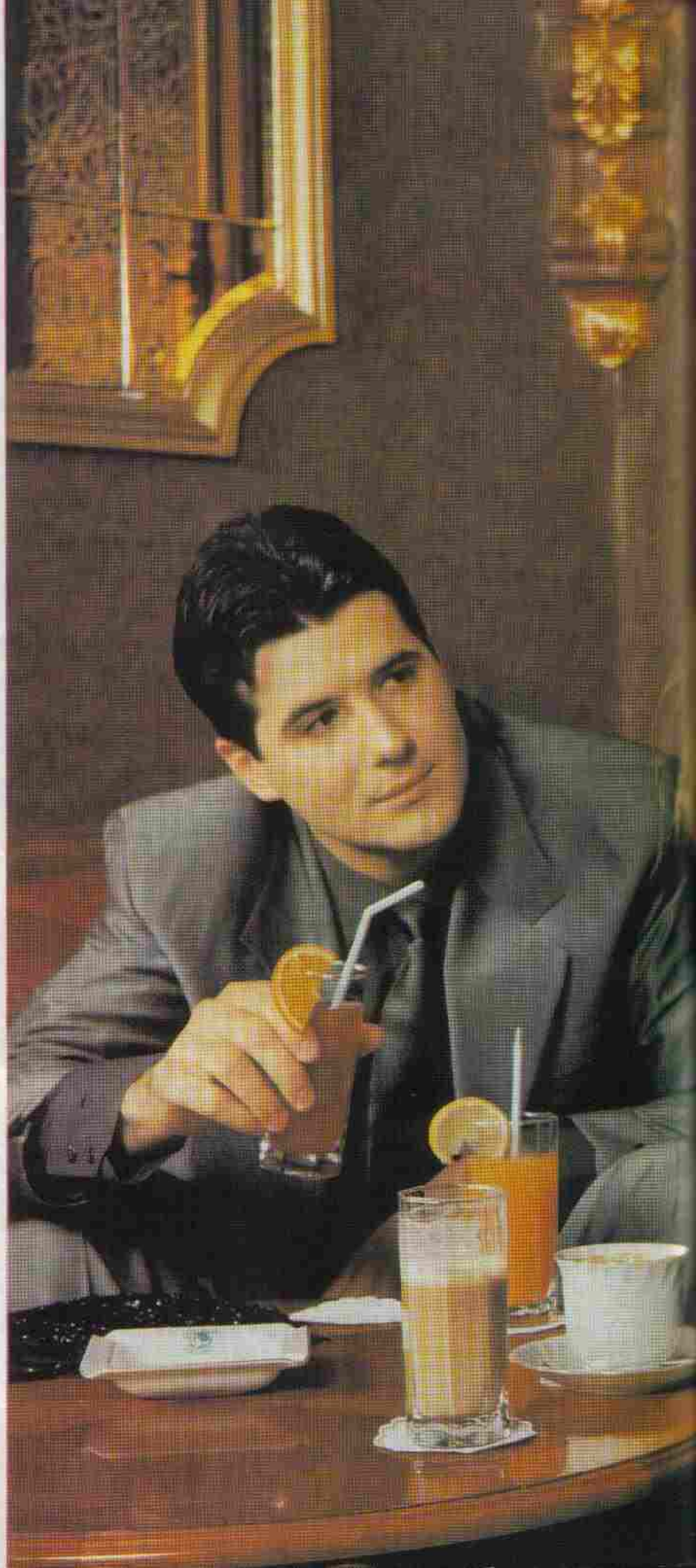

La o întîlnire la prima vedere și dublă pe deasupra, nu știi niciodată cui îi place de cine. Așa că, grație unui cocktail și a unui capuccino, începi să afli mai multe despre celălalt, pardon, ceilalți. Este vremea tatonărilor. În această pagină: **ROBERT** poartă un costum D.K.N.Y. (4.499.000 lei), o cămașă Camicia Smocking (499.900 lei) și o cravată Donna Karan (499.000 lei - toate de la Magazinul Castel). **GEANINA** încearcă să se facă remarcată în rochia Ritmo di Perla (Magazin Alsa Moda - 10.480.000 lei) și cu setul de bijuterii Micri Gold (colier și brățară din aur galben de 18K - 29.500.000 lei). Orice bărbat ar dori să fie între **GEANINA** și **DANIELA**, în această poziție. În caz că vă întreabă cineva, este bine să știți că **DANIELA** poartă o rochie Ritmo di Perla (Magazin Alsa Moda - 4.650.000 lei), fiind împodobită cu un set de bijuterii Micri Gold (din aur alb 18K - 10.240.000. lei). Gabi privește și el un grup gălăgios ce coboară pe scări, relaxat în costumul D.VO (5.109.000 lei), într-o cămașă Turnpike (349.000 lei) la care a atîrnat o cravată Donna Karan (599.900 lei - toate de la Magazinul Castel).

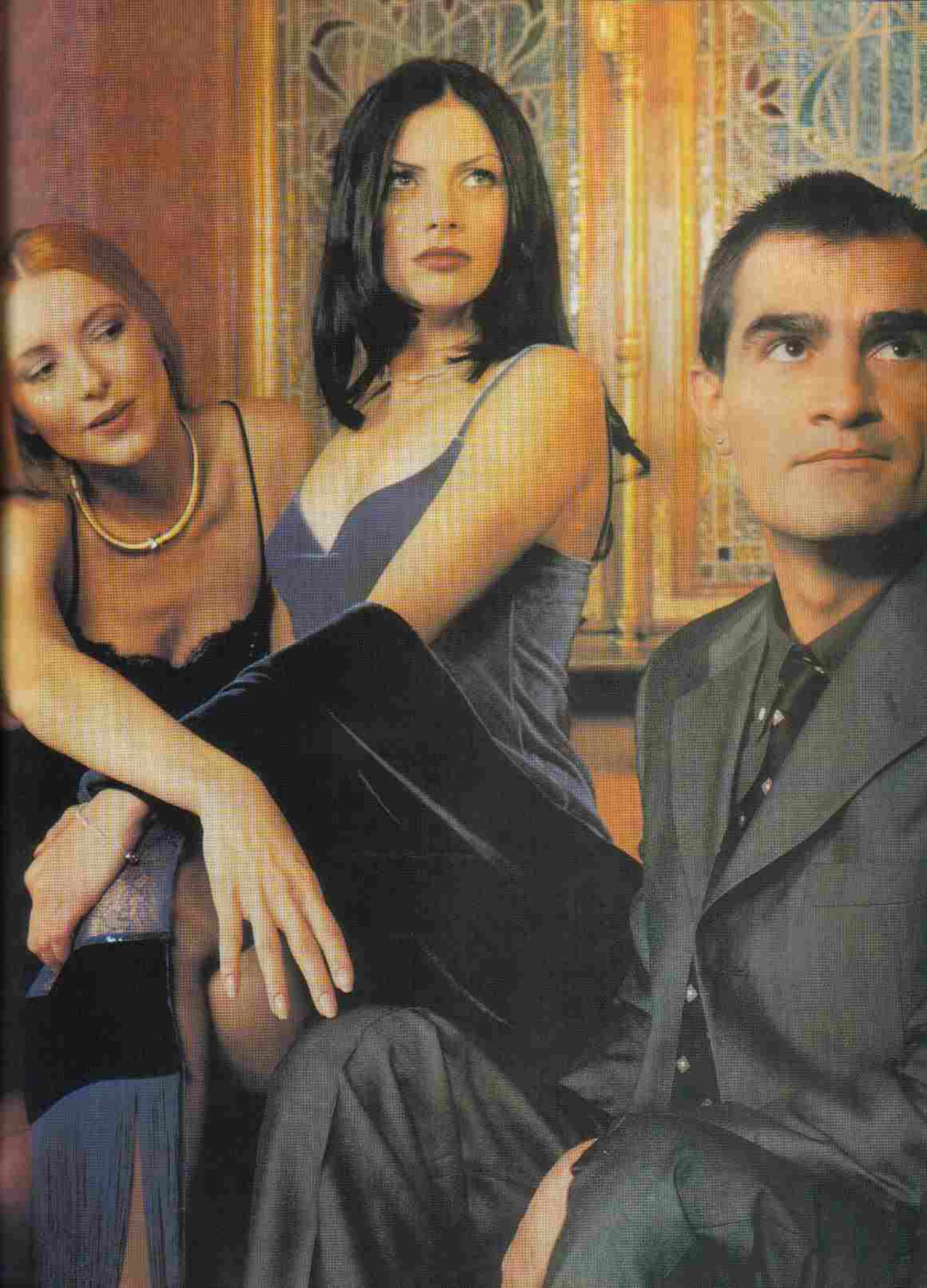

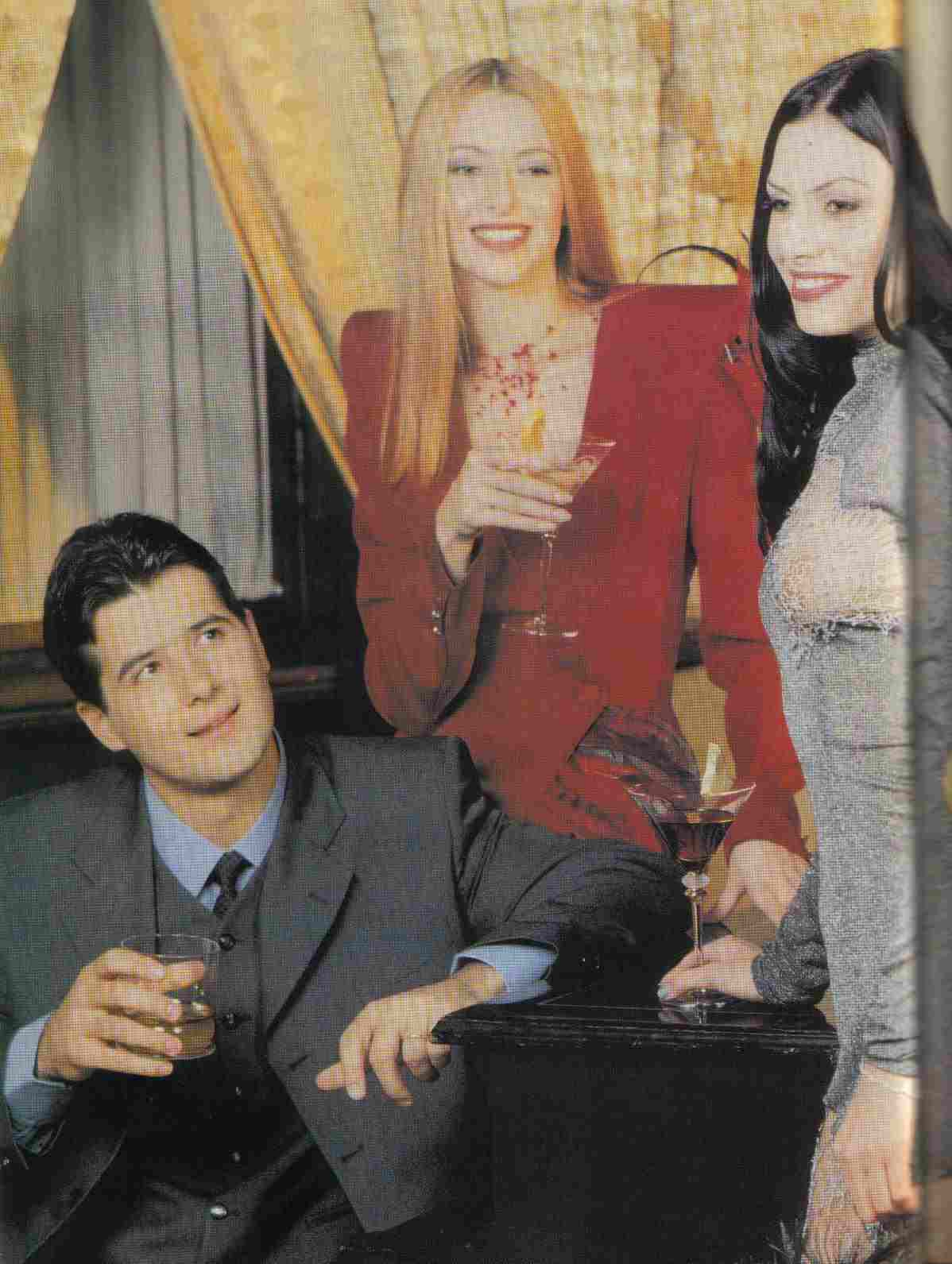

O noapte la Casino

ROBERT poartă un costum Gaudi (Magazin Luca Vestiment - 3.380.000 lei), o cămașă Krizia (489.900 lei) și o cravată Donna Karan 599.900 lei - ambele de la Magazinul Castel). Crupierul Eros poate spune că jocurile sînt făcute, dar dumneavostră puteți pune pariuri, înainte de a da pagina. Cine se combină cu cine? Indiferent care va fi alesul inimii ei, pînă la momentul respectiv, **GEANINA** poartă un compleu Janine (22.393.650 lei). **DANIELA** își pune în evidență atuurile cu rochia Janine (16,310.800 lei). **GABI** este încîntat de situație într-un costum Gaudi (Magazin Luca Vestiment - 2.980.000 lei), la care a asortat o cămașă Valentino (629.000 lei) și o cravată Donna Karan 599.900 lei - ambele de la Magazinul Castel).

Foto: DORU AMĂRIUCĂI
Stilist: DANA SIMINICEANU
Make-up: JANINE MAKE-UP
Hair-dresser: JANINE MAKE-UP
Modele: GEANINA MANEA, DANIELA CRISTEA, GABRIEL PROFIR, ROBERT CRISTEA

O noapte la Casino

Cine a câstigat parlul? Oare se gîndeste **GABI** la **GEANINA** si **Daniela** la **Robert**? Cine stie? Noi stim doar că bustiera pe care o poartă **Daniela** este Ritmo di Perla (Magazin Alsa Moda - 6.240.000 lei, iar setul de bijuterii îl puteti găsi la Micri Gold (cercei, inel, lant, brătară din aur galben de 18K - 21.100.000 lei). **GABI** a renunţat la sacou pentru a scoate în evidentă cămasa Platin (Magazin Luca Vestiment - 560.000 lei) si cravata (acelasi magazin - 228.000 lei).

Alexandru Sassu

În 1996, tînărul politician a candidat pentru Primăria Capitalei și a pierdut. Dar capitalul de imagine cîștigat l-a propulsat în prima linie a Partidului Democrat, unde ocupă acum poziția de vicepreședinte.

(In)discret, despre interlocutor!

Despre Alexandru Sassu se știe că este unul dintre „ cei care vin". Face parte din „garda" politică a partidului lui Petre Roman. Este bun prieten cu Radu Berceanu... A propos de candidatură, știe foarte bine că ultimul primar (din anii trecuți) al Parisului a ajuns președinte. Iar cel al Capitalei noastre a devenit premierul primului guvern al coaliției CD-PD.

Are două fete care pășesc în adolescență. A divorțat de prima soție, aceasta căsătorindu-se ulterior cu Nicu Alifantis.

De profesie, este inginer electronist. Nu e superstițios. A avut un automobil Renault Roșu, iar acum l-a schimbat pe un Jeep Cherokee. Este îndrăgostit de cățelușa Rita, care îi ține companie acasă.

Are un frate la Paris, de care a și amintit în timpul discuției. Deputat în Parlamentul României. Membru al Comisiei de Cultură a Camerei Deputaților (posibil și în alte comite și comiții).

„Armele" & locul faptei!

Unul din birourile la care lucrează Alexandru Sassu se află pe bulevardul Dacia, în zona ambasadelor, nu departe de Piața Romană și Hotel Dorobanți. Este un imobil mai vechi, boieresc, care adăpostește mai multe firme de comerț exterior și import-export cu metale. Numai chiria costă, după cum am tras noi cu urechea, 42 de milioane de lei. Probabil pe o lună (sau nu pe mai mult de trei).

Prima noapte de dragoste s-a consemnat în vremea acelor petreceri - cum li se spunea: ceaiuri sau chefuri? - din școala generală sau liceu.

Biroul se află la parter, iar portarul te salută și te previne că Alexandru Sassu n-a venit. Avea să întîrzîie și să-și ceară, ulterior, scuze; a fost reținut într-o discuție - nu se putea altfel - politică.

Interiorul este simplu, auster. Sînt trei camere, una derivată probabil dintr-o bucătărie spațioasă. Pe masa din sufragerie, se află un mic arbust, care își suge apa dintr-o tăviță. Pe hol, se află harta Bucureștilor, la dimensiuni mari, semn că aici ar fi putut fi unul din cartierele-generale ale acțiunii „Candidatura la Primăria Capitalei". Dosite, lîngă ușă (dar accesibile ochiului de argus al reporterului !), se lăfăie cîteva cutii cu sticle de vin românesc, alb, la trei sferturi.

Pe pereți atîrnă relicva unui tablou cu temă mistică. Mobilierul se rezumă la o canapea verde-forestier, un ventilator, birou. O masă de douăsprezece persoane, cu scaune roșii, postate față în față cu biroul mare, ține loc de amplasament specific pentru ședințe.

Interiorul este garnisit cu lambriuri din lemn. Pe jos, parchet. Scrumiere Bastos. Întrevederea a început la ora 13.35 și s-a sfîrșit după ora 15.00. Dialogul a fost întrerupt de mai multe ori. A sunat telefonul. Alexandru Sassu a vorbit, în mai multe rînduri, cu o femeie (așa a intuit autorul interviului de față), cu care a discutat pe un ton afectuos. Alt telefon a venit din partea unui, probabil, om politic, care încerca să obțină un favor. În restul interviului, cele două telefoane mobile miniaturale s-au odihnit pe masa de lucru. Pe urmă a fost liniște, a fost seară.

1

PLAYBOY: La această oră sînteți unul din modelele viitorilor oameni poltici. V-ați fi închipuit acum zece ani că veți ajunge și unul din modelele masculine pentru lifestyle ?

ALEXANDRU SASSU: Nu, în nici un caz. Acum zece ani, în 25 decembrie 1989, în fosta clădire a Comitetului Central, unul dintre cei de acolo mi-a zis, de fapt mi-a urat, să ajung ministru. Ceea ce era cît se poate de hazliu și nerealist. Și totuși s-a întîmplat să fie așa. Deși nu a fost un scop în sine. Lucrurile au evoluat diferit față de ce ne gîndeam noi atunci.

2

PLAYBOY: Cînd ați întîlnit prima oară o revistă PLAYBOY?

SASSU: Tîrziu. Păi, PLAYBOY era pe atunci o revistă decadentă, alături de Coca-Cola și alte chestii de genul ăsta, filmele americane, de pildă. Dar pînă la urmă ele pătrundeau sigur pe diverse căi, prin cei care aveau relații în străinătate.

Oricum, întîlnirea s-a petrecut în liceu. De atunci, am văzut mai multe numere din PLAYBOY, acum sînt și la chioșc, peste tot, pe stradă. Nu mai este nimic ascuns, care să-ți creeze senzația că e ceva nepermis. Ca și filmele din Vest, revistele nu erau interzise, dar nu existau. Deci, exista tentația.

3

PLAYBOY: Cît la sută din voturile din campania electrorală v-au fost aduse de imaginea dumneavoastră ca bărbat?

SASSU: Mi-e greu să spun. N-am făcut o statistică. Face parte din imaginea pe care lumea și-o creează despre mine. Impresia mea este că nu am făcut eforturi deosebite pentru a-mi duce imaginea într-o anumită direcție. Dar probabil am să mă gîndesc mai mult la această idee.

4

PLAYBOY: Deşi campania electorală v-a consacrat ca pe o figură publică foarte cunoscută - în special, pe micul ecran - nu se ştiu prea multe amănunte despre viaţa dumneavoastră particulară. Care consideraţi că sînt secretele şi atuurile personalităţii dumneavoastră?
SASSU: Secrete n-am, nu m-am bazat niciodată pe arme secrete. Ce am încercat au fost cîteva lucruri: să fac totul cu mîna mea în viaţă. Un lucru care s-a dovedit pozitiv cîteodată, negativ altcîndva.
În viaţă ai nevoie de prieteni, de cunoştinţe care să te ajute. Cît despre atuuri, cred că da, aşa ceva am. Unul din ele ar fi că nu am încercat să mint pe nimeni. E un atu, pentru că toată lumea spune că în politică trebuie să minţi. Greşeşte grav. Minciunile se întorc întotdeauna împotrivă.

5

PLAYBOY: Care e filozofia dumneavoastră vestimentară: mai precis, cum şi unde vă îmbrăcaţi ?
SASSU: Există un lucru care mi-a plăcut întotdeauna la îmbrăcăminte: să fie comodă. Am umblat în blugi o viaţă întreagă. Sînt momente în viaţă în care trebuie să umbli la cravată. Însă dincolo de momentele protocolare, trebuie să apari în locurile serioase chiar aşa cum eşti. Am fost la întruniri ale guvernului în blugi şi tricouri. Rămîn un adept al pantalonilor scurţi şi al blugilor...

6

PLAYBOY: Vă amintiţi prima noapte de dragoste?
SASSU: Nu prea mi-o amintesc. E mult de atunci. Se întîmpla în vremea acelor petreceri, cum li se spunea, ceaiuri, chefuri, din şcoala generală şi din liceu. De obicei, asemenea nopţi sînt fără urmări. Trecătoare. N-a fost nimic important.

7

PLAYBOY: Care este sportul dumneavoastră preferat?
SASSU: Sportul meu preferat este fotbalul, deşi nu l-am practicat. Am făcut polo, dosiprezece ani de zile. Îmi place foarte mult polo-ul. Dar şi fotbalul. Pentru polo însă am avut şi talent, am jucat chiar în echipa naţională de juniori. În general, ar trebui să spun că îmi place orice sport. Puţine sporturi nu-mi plac. Mă uit pînă şi la sumo.

8

PLAYBOY: Cum aţi ajuns membru în Consiliul de Administraţie de la Steaua?
SASSU: Sînt stelist de mic, tatăl meu ţinea cu Steaua, fratele cu Steaua, iar sora mea îi zicea mingii Steaua. Am ţinut foarte mult să fac parte din Consiliul de Administraţie de la Steaua, pentru ca echipa să meargă bine. Sînt necesare nişte modificări de structură. Am crezut că pot să fac ceva ca echipa să se redreseze. Dar lucrurile merg prost.

9

PLAYBOY: Care e cea mai potrivită lumină pentru a face dragoste?
SASSU: Penumbra. E mai intim. A face dragoste e, pentru mine, o chestie de intimitate. Întunericul ? Nu, nu-mi place.

10

PLAYBOY: Consideraţi bucătăria un loc sexy?
SASSU: Nu. Nu fac nimic în bucătărie. Pînă şi de mîncat, de ani de zile mănînc la restaurant.

11

PLAYBOY: Care a fost lucrul cel mai penibil care vi s-a întîmplat?
SASSU: Ultimul? Cel cu Primăria Capitalei. Mă refer la candidatură. A trebuit să intru într-o campanie care nu mi-a plăcut. Şi rezultatul s-a văzut, a fost în consecinţă.

12

PLAYBOY: Fumaţi? Sînteţi un fumător doar de ţigări? Aţi atacat pipa sau trabucul?
SASSU: Am fumat mult. Acum 16 ani m-am lăsat. S-ar putea însă ca să mă apuc iar. Am fumat pipă. Apoi ţigări, cîte 2-3 pachete pe zi. La ora actuală, dacă m-apuc, aş fuma ţigări de foi.

13

PLAYBOY: În interiorul partidului, vă concurează imaginea de model masculin a liderului Petre Roman?
SASSU: Nu.

14

PLAYBOY: Cum a decurs prima întîlnire cu o fată?
SASSU: Bine. Altfel, nu urmau altele. Normal, s-a consumat cu tot ce ţine de o anume vîrstă. Acum mi-ar fi foarte greu să fac aceleaşi lucruri. Plimbări prin parcuri...Era blondă şi drăguţă, altfel nu se putea...(*Zîmbeşte*)

15

PLAYBOY: Aţi avut o mare iubire în adolescenţă?
SASSU: Da, a fost prima relaţie mai stabilă. A durat destul de mult, de-a lungul unor ani. S-a terminat tragic. A murit cu cîţiva ani în urmă. A fost unul din acele lucruri care te marchează.

16

PLAYBOY: Cu ce maşini circulaţi - sau ce fel de maşini v-ar plăcea să conduceţi?
SASSU: Merg cu un Jeep Cherokee. L-am luat pentru că îmi place. Sînt fan al maşinilor de teren. Ştii, în Bucureşti e nevoie de o maşină mai aşa, mai solidă. Şi, trebuie să recunosc, îmi place să merg cu viteză.

17

PLAYBOY: Cît de mult veţi dori să ştiţi despre viaţa personală/sexuală a fiicei dumneavoastră?
SASSU (*face o grimasă care s-ar putea eticheta uşor cu calificativul de „holbare". Lasă o mare pauză pînă la răspuns, semn că îşi ia un serios răgaz de reflecţie, ca şi cînd ar ieşi dintr-o mică încurcătură*): Asta e chiar o chestiune interesantă...Mai ales că se cam apropie vîrsta... De obicei, asemenea discuţii au rămas în sarcina mamei. La mine nu prea au venit să-mi spună. Dacă vor să-mi spună, bine, cît vor să-mi spună. Cred că tot în sarcina mamei va cădea chestiunea respectivă.

18

PLAYBOY: Cum ar arăta Bucureştiul cu dumneavoastră ca primar?
SASSU: Pot să vă spun doar cum ar fi putut să arate. Sînt două lucruri în primul rînd. Primul ar fi curăţenia oraşului. Al doilea ar ţine de ridicarea cartierelor de locuinţe individuale. Bucureştiul ar trebui să aibă parte de aşa ceva şi ar fi simplu să se facă.

19

PLAYBOY: Aveţi o casă în Primăverii, în care aţi şi copilărit. Ce amintiri aveţi de acolo?
SASSU: În primul rînd, astăzi cartierul arată infinit mai prost decît în copilărie. Infinit mai prost, aşa putea să spun, şi decît în 1989. În ultimii ani s-au construit iarăşi multe case acolo, cartierul se sufocă...
Străzile sînt pline de gropi. În afară de noroi şi amintiri, n-a rămas nimic. Locuinţele sînt foarte scumpe.
În copilărie, mi-amintesc, era un cartier cu verdeaţă şi cu mulţi copii. Acum este multă mizerie şi murdărie. Arată prost. Dacă nu m-ar lega atîtea amintiri de cartierul ăsta, aş pleca de tot.

20

PLAYBOY: Aţi curtat vreodată aceeaşi femeie împreună cu cel mai bun prieten pe care-l aveaţi? De exemplu, să zicem cu Radu Berceanu?
SASSU: Nu, n-am făcut-o niciodată. Nici cu Radu Berceanu, care este, de fapt, cel mai bun prieten al meu din lumea politică, nici cu cel mai bun prieten al meu din afara politicii. Dar cu alţi prieteni, da.

—Vai, Susan, cum ai putut să faci așa ceva? Tu, care nici măcar nu credeai în Moș Crăciun...

Nu vă urcați beți la molan

Trecerea anilor, soiul bun de struguri, pămîntul, dragostea vinificatorilor și metoda de conservare pot face un vin clasic. Odată ajuns clasic în viață, se găsește din ce în ce mai rar și este mai scump. Iar cînd dispare, este înmormîntat la un pahar dintr-un clasic mai tînăr și nerecunoscător. Puținii care l-au cunoscut îl pomenesc la mulți ani după deces. Am cunoscut, la un pahar, cîteva din vinurile clasice roșii.

Vin de dac

Dovada potrivită pentru a arătă nu vechimea, ci importanța vinului pentru români, este o monedă veche de 1750 de ani. Apărută pe vremea împăratului Decius, reprezintă o femeie dacă și doi copii, care cărau struguri și spice de grîu. Strugurii și mama erau pentru tata, spicele chiar nu ne interesează. Vinuri milenare nu avem, iar bărbații daci sunt numai în prima lecție de istorie. Românul este încă prieten cu vinul și păstrează această prietenie cum știe mai bine. De obicei, într-un grup de prieteni veseli sau la un parastas. Vin se consuma pe aceste locuri și cu 700 de ani înaintea lui Hristos. Iar o legendă spune că Dionis, Zeul Vinului, s-a născut în Tracia. Români destoinici se găsesc și acum, la raftul de băuturi alcoolice dintr-o alimentară. Pentru că, alături de tradiționala comuniune om natură, există una mai plăcută și mai des întîlnită: comuniunea om fetească. Sau om grasă de cotnari.

Dă-mă-n gît!

Fetească neagră este cel mai răspîndit vin roșu de la noi. Turnat pe gît de aproape 2000 de ani, este dulce și ușor. Este Vinul Românului. Nu costă mult și alunecă bine cu friptura. Copiii îi dezlipesc eticheta și o pun în clasor, lîngă timbrele cu pești și Nadia Comăneci. Face față importurilor și, deși este patriot, pleacă în ladite la export. Străinii îl apreciază și îl folosesc de cîte ori este posibil. Unele sticle, mai ghinioniste, ajung în sosul de la friptură. Aia friptură...

O LITRĂ DE MARGOT, BĂIETE!

În filmele americane, îndrăgostiții cer la restaurant o sticlă de Margot. Ar putea cere doar un pahar, dar americanii merg la sigur. Asortat cu "vrăjeala" potrivită, duce la marile succese în muncă. Acest vin al îndrăgostiților poartă amprenta baricurilor din Margot.
Butoi de lemn la 240 de litri, baricul dă o luptă amicală cu vinul, în urma căreia lichidul capătă buchet și gust, iar butoiul o decorație pe spinare. ¥

13 ani în STICLĂ

Este etalonul cabernetului romanesti. Cu nimic diferit de varianta lui franțuzească, este un vin taninos, sec, "corpolent". În 1986, a fost cel mai reușit din generația sa. Conștiincios, a ajuns demn de o vinotecă.
Poate fi servit alături de "carne roșie" și brînză franțuzească (cu mucegai, desigur). ¥

Paralela Wagner - Vin - Brigitte Bardot

Eschil a scris tragedii în timp ce golea cupa de vin. Mozart, Goethe sau Kant au tras la măsea cît să fie inspirati. Demostene a dedicat adesea elocventa sa vinului. Și Verlaine, Schumann, Musset, Baudelaire sunt printre clasicii care au consumat spirtoase. Nu bei vin nu esti artist. Esti artist? Nu bei vin, nu vei fi clasic. Și Brigitte Bardot bea. La sfîrșitul scurtei vizite la București, a plecat cu cîteva sticle din mărcile clasice. La cît costă o pastilă de Viagra, o înțelegem. ¥

IEFTIN ȘI NEBUN

Podgoria de la Dealu Mare este mașina japoneză a vinurilor. Poate mult și costă puțin. Vin tînăr, sec și roșu, acest Pinot Noir a fost destinat exportului la americani. Eventual, romanilor din diasporă, care își "udă" ieșirile de patriotism cu El și cu un taraf de lăutari (tot de import). Potrivit pentru această iarnă, acest vin a rezultat din "unirea" dintre un pinot noir clasic - ușor dulceag și unul sec. De aceea cînd îl gusti este dulce, dar se "închide" sec. Prețul este ușor dulceag: 50.000 de lei, fără sticlă la schimb. ¥

ROMANIA - ANGLIA: 2-1

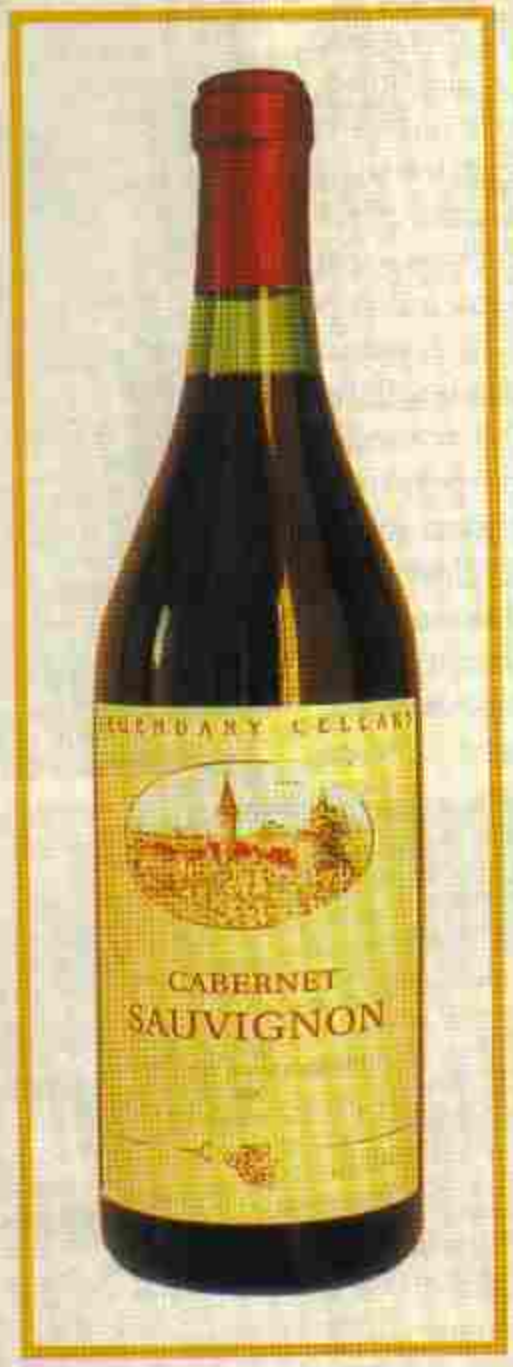

Născut tot la Dealu Mare, acest cabernet deschide gustul pentru vin al celor care n-au consumat vreodată astfel de licoare. Englezii cumpără această sticlă de cîte ori au ocazia, fiind vinul românesc preferat. Probabil, din el a băut și echipa națională de fotbal, cînd a luat bătaie de la ai noștri, la Campionatul Mondial din '98. De atunci nu ne-au mai bătut. De atunci nu am mai jucat. ¥

Mulțumiri d-lui Cătălin Pădurariu - Vinexpert - Prier

cînd pieptul ajunge friptură

Despre mîncare românii gîndesc cu aceeași nețărmuită venerație ca și despre sex. Cu burta plină te poți uita mai atent (dar nu mai ușor!) la ce ai sub burtă. Uneori, a cuceri o femeie seamănă tulburător cu a comanda o ciorbă de burtă. Deși Capșa (acum în renovare) mi-a fulgerat prin minte, am ales, pentru debutul rubricii noastre, unul din celebrele restaurante bucureștene de altădată, Athenée Palace Hilton. Mai degrabă renovat decît restaurat, A. P. Hilton e azi un complex hotelier de cinci stele.

De la intrare, zîmbetul e o formă generală de relief. Deși micșorată față de sala generoasă a adolescenței mele, braseria adăpostește azi un bistrot (adică o cîrciumioară cu gustări franțuzite și cafele), o vitrină de cofetărie (remarcabilă tarta de mere) și „cafeneaua" propriu zisă (sau ce cred francezii că înseamnă o cafenea). Aici puteți mînca în condiții ce se pot numi bune o excelentă bucătărie franțuzească - cea mai mare parte medie dar și cîteva cordon bleu-uri - presărată cu vreo două curiozități locale sau internaționale. Prețurile, bineînțeles, sunt selective, că doar antonimul de la bufetul gării e Hilton. Lista nu e foarte lungă și oferă din belșug pește și fructe de mare, foie gras, vreo trei supe și ciorbe (cred că la Hilton se face - atenție, urmează o bombă - cea mai bună ciorbă ...de burtă din țară!), ceva vînat, tocănițe și fripturi savant redactate, cîteva prăjituri și înghețate (zilele acestea le-a venit un nou cofetar, așa că mă aștept la lucruri noi). Bucatele sînt îngrijit gătite și oferite cu plăcere. Ba aș putea spune că există și un grad de risc, întrucît eu mi-am înfipt furculița în gît cu ochii după fustița - vorba vine - fetei de la bar. Lume puțină și bună bea cu eleganță plictisită un bun Ballantine's dar și vinuri românești de Tîrnave, Cotnari, Medgidia și Dealul Mare. Există chiar și acea pasăre rară și dumnezeiască denumită Fetească Neagră de Valea Călugărească. Dacă am luat ciorbă de burtă din impură curiozitate - Hilton are patru șefi bucătari: doi francezi (Jean Louis Leon e o celebritate mondială), unul olandez și unul englez - mix grill-ul de pasăre cu rozmarin și cartoful umplut forestiere le-am gustat pentru dumneavoastră. Friptura e o chestie simplă și gustoasă, făcută din piepți de pui, rață și curcan. Carnea se freacă cu rozmarin și se marinează cîteva ore în untdelemn de măsline și puțină zeamă de lămîie, apoi se rumenește încet la foc mic. Cartoful se scobește și se umple cu ciuperci și costiță tocate din cuțit, dresc cu sare și piper. Se dă la cuptor (ciudat, la Café Royal mi l-au dat cam crud. Să fie asta o modă nouă în bucătăria franceză sau n-a avut Hilton-ul presiune la gaze ?

Cu galantare pline, libidoul e asigurat. Prăjiturile cu cacao și frișcă au privilegiul de a crește colesterolul, dar și nivelul de trai.

Radu Anton Roman

Timpul merge ceas

Cînd spui "tanc" te gîndesti la Rusia. Cînd vrei să cumperi un ceas, te gîndesti la Elvetia. Acolo se fabrică ceasuri de mînă încă din secolul XVII, folosindu-se tehnologia ce le conferă o deosebită acuratete: lagăre pe rubine.
Chiar și un ceas cu quartz păstrează 30% din acest mecanism clasic.
Punctualitatea englezească există, probabil, datorită ceasurilor elvetiene. Dacă nu esti englez, poti fi elegant. Fără nici o întîrziere.

< Candino este o firmă mai tînără de ceasuri. Dar, nu aici, ci în Elveția, unde se discută numai de la suta de ani în sus. La 52 de ani, această firmă are produse ieftine și bune. Geamul de cristal - safir sau binecunoscutul oțel inoxidabil sunt incluse în prețul acestui model. Adică, 2.000.000 de lei. Parcă acesta e și salariu mediu pe economie... >

CEAS DE CARTIER

Inspirat după forma tancurilor Renault din Primul Război Mondial. Acest model de Cartier este un omagiu adus aliaților, în special celor care n-au mai prins și a doua parte a războiului. „The Tank Française" arată atît de solid, încît nici cu tancul rusesc nu-l poți umili. Nu știu cît mai e tancul pe piață, dar nu este exclus să găsesc unul la mîna doua, pentru 53.675.000 lei.

BUTOI CU DOUĂ LIMBI

Acest model face parte din seria Les classiques - replica (replici ale unor ceasuri mai vechi, încă de succes). Din 1832 pînă acum, Longines este lider în ce priveste eleganta. Cureaua de piele si cadranul în formă de butoi, pot fi plătite cu un sac de bani: 15.131.000 lei. Ceas de ceas.

N-AI INTRAT ÎNCĂ ÎN ISTORIE?

Dintre producătorii traditionalisti bine cotati, IWC este alesul nostru. La un pret deasemenea traditionalist (52.319.000 de lei), fiecare piesă din micul orologiu, este făcută manual. Fiecare exemplar are un număr în registrul firmei din Shaffhausen. Dacă nu ai intrat în vreun dictionar, poti intra fără să bati în istoria suficient de încăpătoare a acestei firme.

TISSOT LA ÎNDEMÎNĂ

Din clasa medie de ceasuri, am ales unul: TISSOT. Este ceasul potrivit pentru uzul obisnuit. Poti să te uiti la el de cîte ori vrei, că nu se uzează ca altele. Îmbină tehnologia de quartz cu cea automatică.
N-are nevoie de baterie, dar e precis ca un quartz. Acel "raport calitate - preț" este prietenos. Calitate de 5.831.000 de lei.

DIN BOXĂ VINE MUZICĂ

Numai firmele renumite.
Numai peste 100 de wați.
Numai prețuri de milioane.
Numai bune.

Dacă stai cu soacra si nu e persoana care să suporte alt zgomot decît scîrtîitul patului, cumpără boxele JBL - TLX4 (**4 - *de la st. la dr.***). Nu urlă, sînt tocmai bune pentru ascultat. Fiecare scoate 125 de wati si costă împreună 6.360.000 de lei. Poate n-ai soacră, dar ai gusturi rafinate (jazz, muzică clasică). Există TANNOY 638 (**3**). Cei 175 de wati din fiecare boxă, sînt suficienti. La fel si pretul: 21.800.000 de lei. JAMO X3M 10 (**1**) îti fac garsoniera discotecă. Dacă muzica nu va atrage tipele din cartierele vecine, va aduce politia si doctorul. Pentru că tîmpane de cauciuc nu există. Fiecare din cei 560 de wati isi merită pretul: 23.900.000 ambele. Tot de petrecere sînt si boxele CERWIN VEGA E 310 (**6**). Emană 200 de wati de căciulă si absorb 15.300.000 de lei. Mai asezate, ca pret si performante, sînt INFINITY 31MK 2 (**5**): 4.900.000 de lei si 150 de wati. JAMO 507A (**2**) sînt boxele de 400 de wati. Cifra e rotundă, muzica sună rotund. Pretul e colturos: 20.839.000 de lei. JAMO CLASSIC 4 (**10**) nu sînt mari, dar îndrăznesc 140 de wati. Bune pentru ascultat muzică mai săracă în basi. Costă 8.900.000 de lei. PIONEER PROLOGUE S60 (**9**) scot praful din covoare. 120 de wati, 8.700.000 de lei. Si sună mai bine decît un aspirator. A (**7**)-a pereche e bună de petrecere. Este TECHNICS SBCS95, la 200 de wati si 4.000.000 de lei. Boxele PIONEER CS 7030 (**8**) detin fiecare 190 de wati. Dacă detii 6.950.000 De lei.

Multumiri magazinului Galerille-Muzica.

Naomi Campbell

merită fiecare cent cîștigat

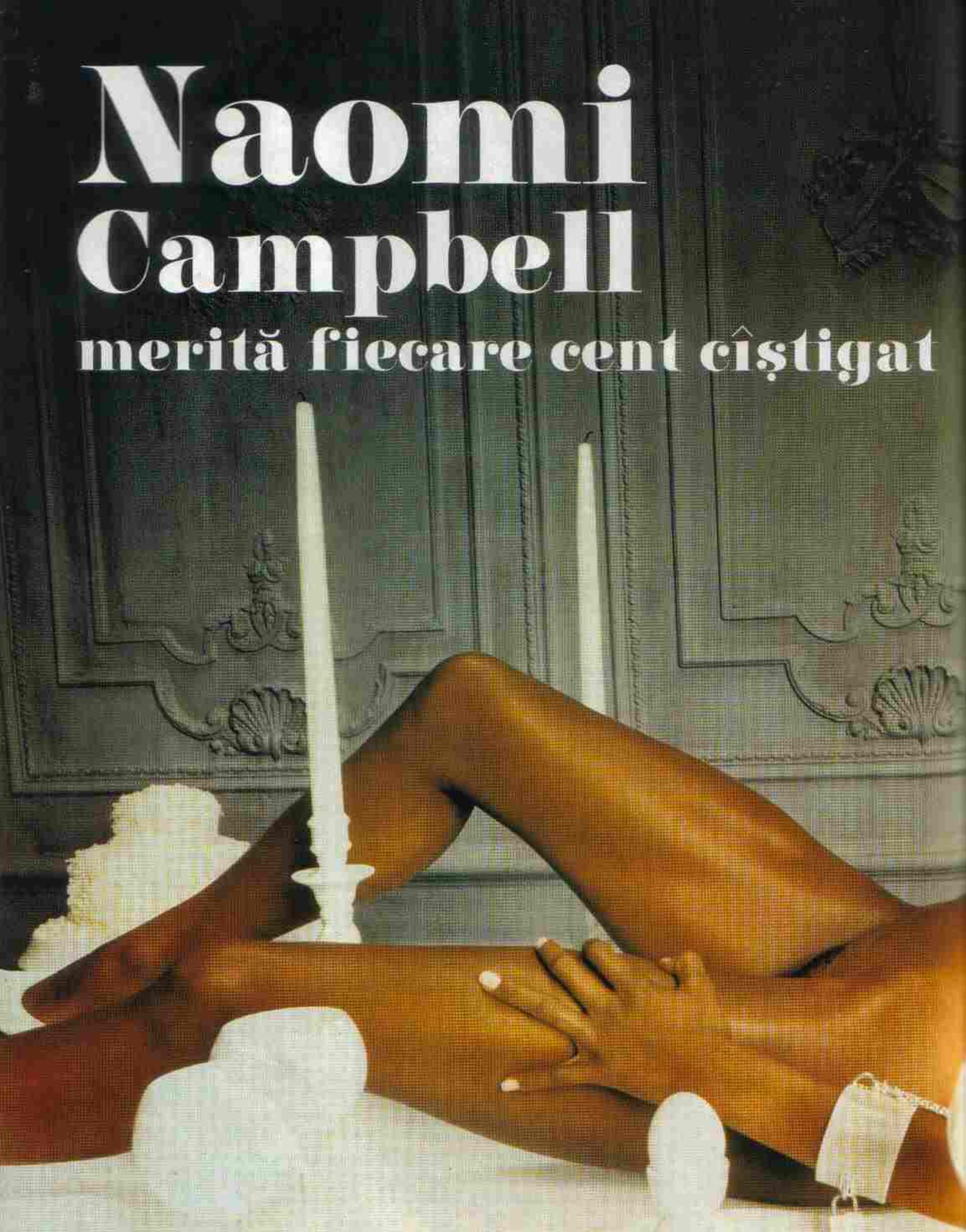

Există ceva aparte la Naomi Campbell, un "nu știu ce", care o evidențiază între celelalte supermodele. Deși poate face oricînd minuni în fata camerei de luat vederi sau defila alături de cele mai în vogă frumuseți cu aluri de fuselaje aerodinamice, Naomi are o înclinatie către risc si o absolută încredere în sine care i-au fundamentat succesul si longevitatea în bransă.

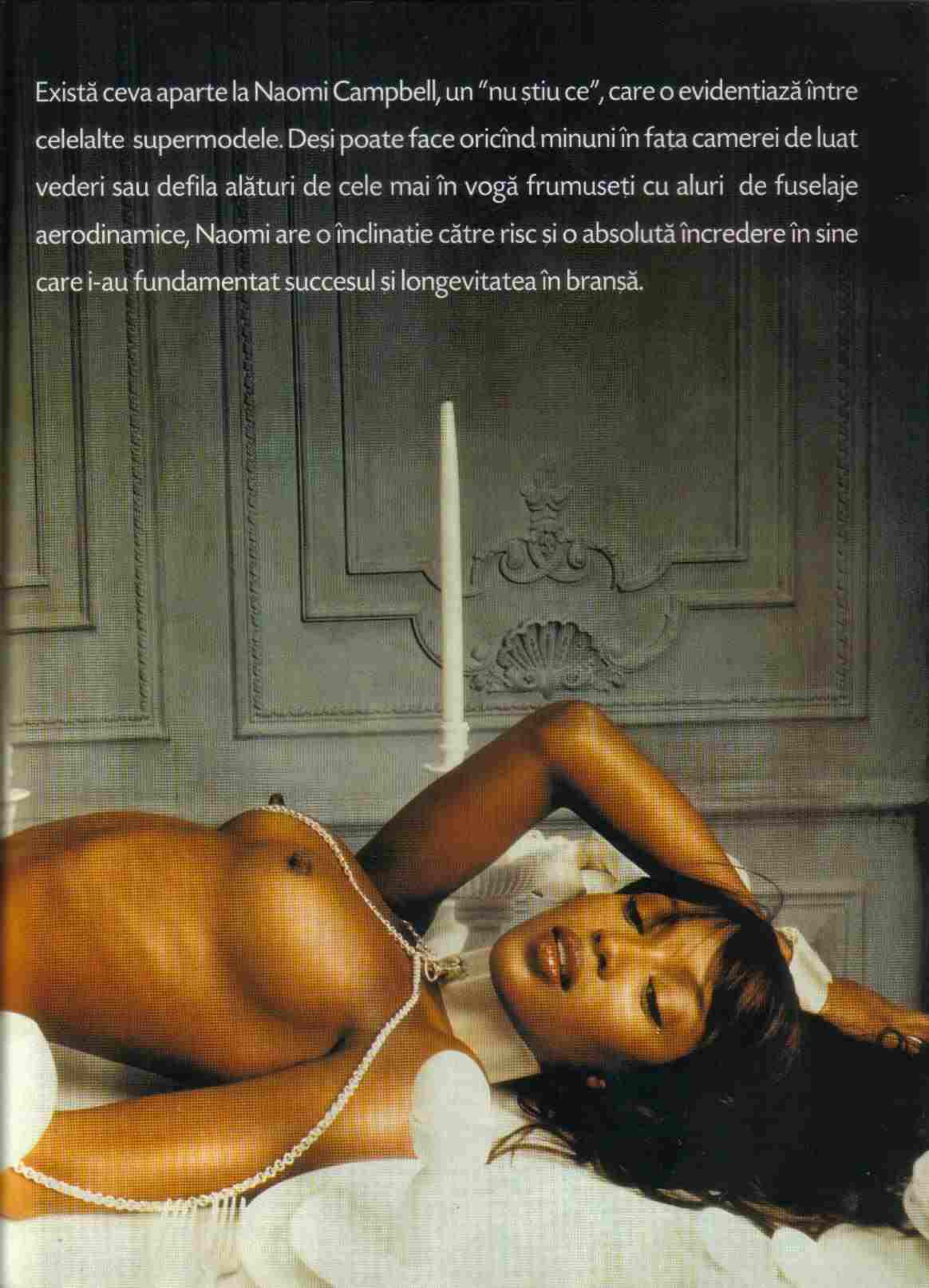

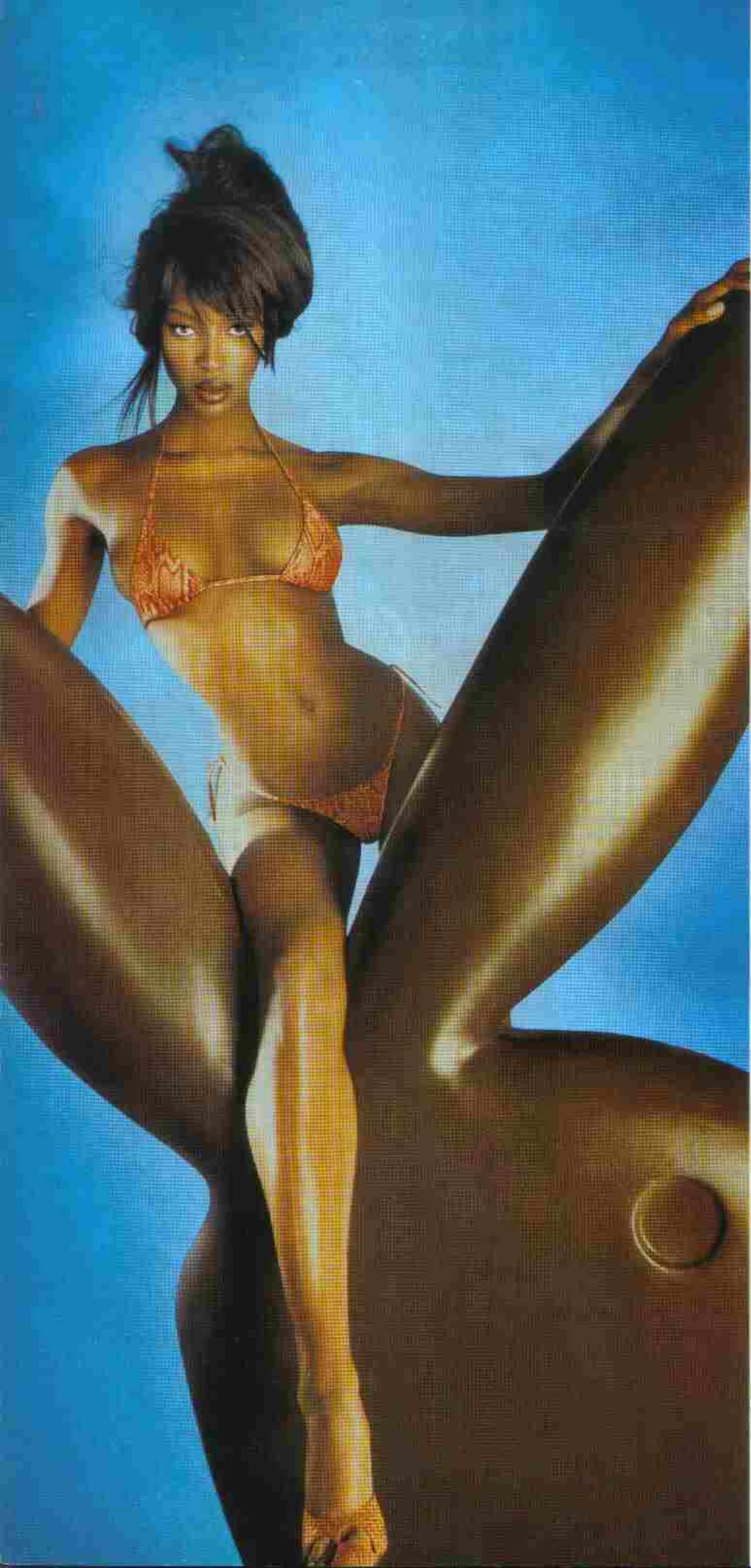

Într-o industrie unde modelele "ies la pensie" înainte de 25 de ani, Naomi, la cei 29 de ani ai săi, rămîne una dintre cele mai bine plătite modele din lume."Muncesc foarte mult și merit fiecare cent cîștigat", spune Naomi despre averea ei, pe care Business Age a estimat-o la 29 de milioane de dolari.

A fost descoperită la 15 ani și nu a durat mult pînă cînd exotica frumusețe a englezoaicei (un amestec de obîrșie jamaicană și chineză), a împodobit coperțile Vogue și Time.

Ca multe dintre colegele ei, Campbell și-a luat porția de scandaluri publice în decursul anilor: un reportaj despre o supradoză de droguri în Insulele Canare (la care ea replicat că a fost o reacție alergică la antibiotice), parteneriatul ei în Fashion Café și speculația că ar fi atacat un asistent.

Dar Naomi bulversează din nou critica în urma celor două cărți de succes, a albumului său de la Epic Records care a fost bine primit în Japonia - și a unor roluri în filme ca "Fata lui Spike Lee 6" și ca urmare a contribuțiilor ei la acțiuni caritabile în folosul copiilor.

A fost supranumită Pantera Neagră, iar explicația se află la îndemîna oricui o contemplă în pictoriale. Care este secretul ei? "Nu țin niciodată regim. Fumez. Beau din cînd în cînd. Nu fac prea multe calcule", ne spune ea. Naomi etalează o senzuală versatilitate, care o va ține încă mult timp printre cele mai căutate modele.

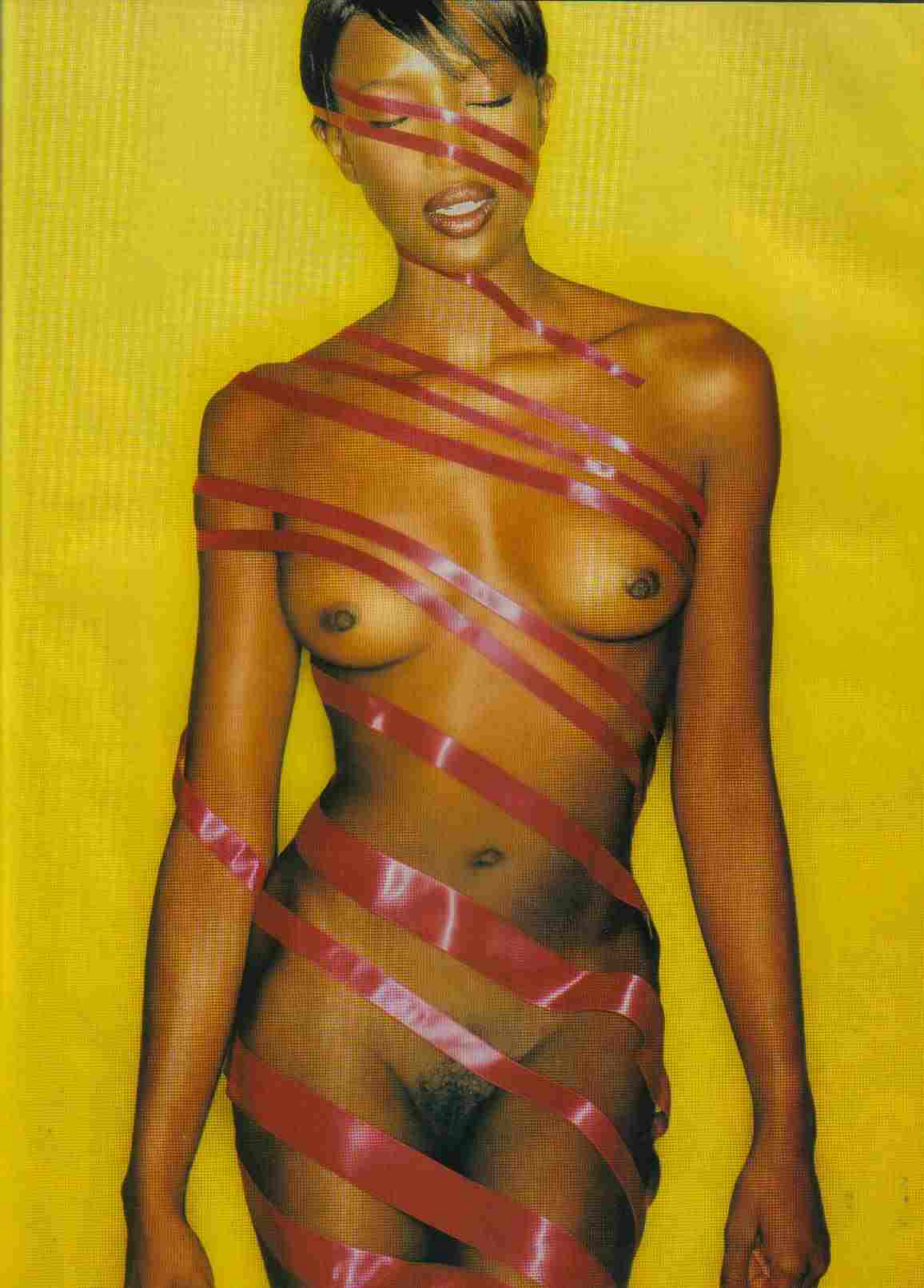

MILK
HAVE YOU SEEN ME?
NAOMI CAMPBELL

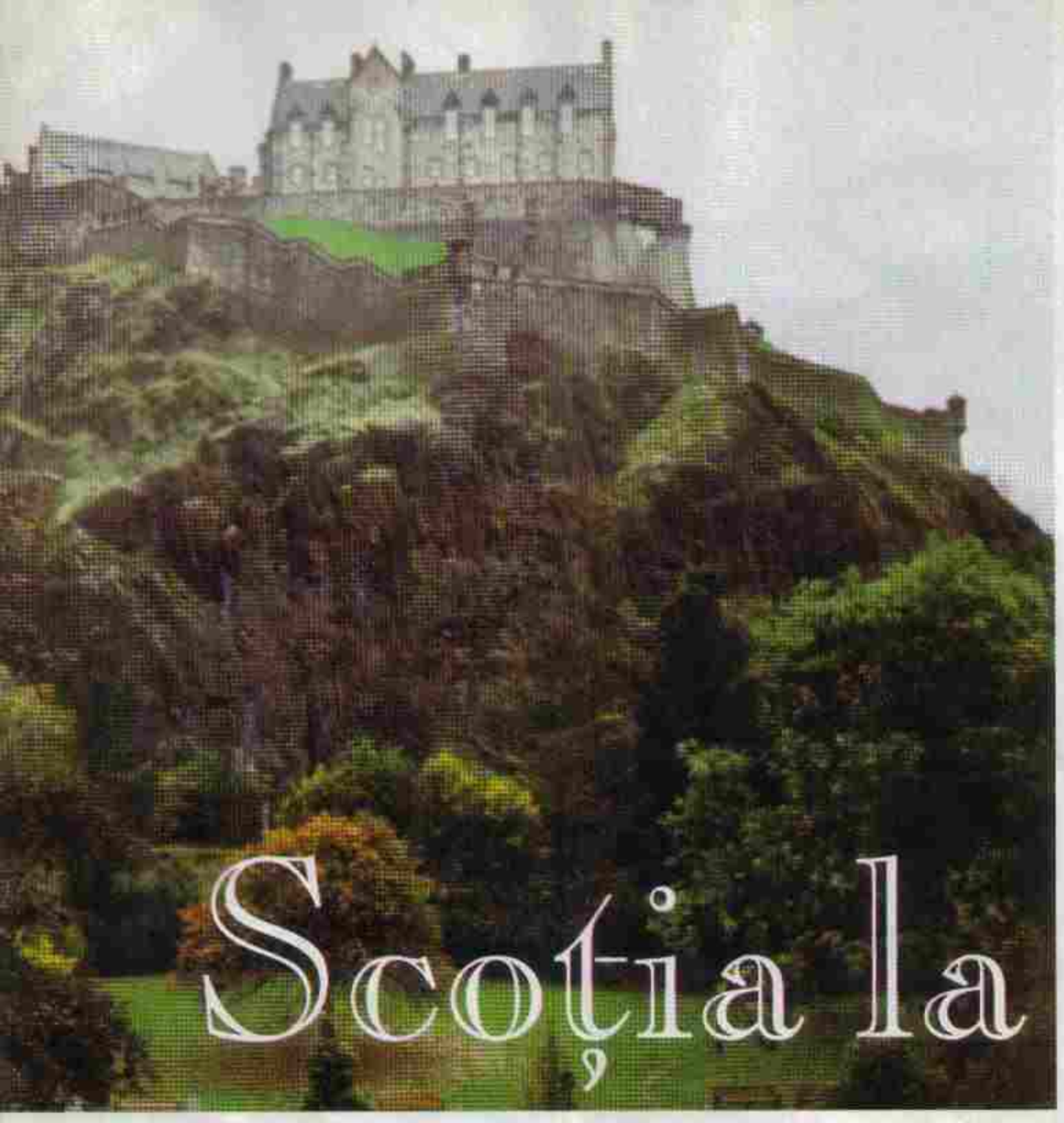

Scoția la sticlă

În Scoția, bărbații îmbrăcați în kilt sînt la fel de rari ca românii care umblă în costum national. Totuși, mai vezi pe stradă cîte-un bătrîn verde, purtînd însemnele clanului din care face parte. În afara fustei tradiționale, mai există niște șosete lungi, în care se află ascunsă o sticlută. Ce se găseste în sticlă e altă poveste...

Jean-Lorin Sterian

În Scoția, verdele e verde, albastrul e albastru și pînă și griul e un gri sănătos, strălucitor. Dacă ar fi trăit acolo, Bacovia ar fi fost muncitor la una din zecile distilerii și ar fi scrijelit poezii pe doage de butoi. Ajuns în Edinburgh, am descoperit un oraș din piatră, construit în întregime pe orizontală. Nici un bloc de zece etaje, nici o casă de cultură, nici o uzină, cel mult cîte-o catedrală ascuțită și rămășițe din castelele unde vechii scoțieni se apărau de furia năvălitorilor englezi ce veneau din nord, din sud, din est, din cer, din vest. De vineri la prînz pînă duminică seara, Edinburghul o ține tot într-o petrecere. Orașul e plin de tineri ce hălăduiesc dintr-un bar în altul, trecînd de la bere la votcă și de la vin din Noua Zeelandă (foarte la modă acum) la gin tonic. Fiind țara whisky-ului, aici se bea multă vodcă. La noi, whisky beau doar cei în vîrstă, ne-a spus un șofer de taxi. Și restul lumii, am gîndit eu.

Mi se spusese că fetele scoțiene sînt grase și urîte. Eroare! Sînt doar bete, arată minunat și sînt de-a dreptul agresive. Acea agresivitate pe care și-o dorește orice bărbat. Nici vorbă să te chinui să agăți, să aștepți să bage DJ-ul o piesă lentă ca să inviți pe cineva la dans. E suficient să stai undeva pe ring, bîțîindu-te cît mai dezarticulat și privind tavanul cu ochi împăienjeniți de alcool și te trezești că stai de vorbă cu una. E cam greu să pleci singur dintr-un club de noapte (în toată Marea Britanie, din punctul ăsta de vedere, noaptea ține doar pînă la ora 3, iar pub-urile, din motive de taxe pe băutură, se închid la ora 22).

Mergînd spre Keith, prin geamul autocarului am văzut acea Scoție pe care o știam din vederi și din documentare. Este de fapt o imensă pășune pe care pasc zeci de mii de oi, ceva mai puține vaci și îmbinarea dintre ele, o ierbivoră cu aspect blănos numită yac, cu cap de berbec și talie de taur. După monstrul din Loch Ness, înfățișarea acestui hibrid apare cel mai des pe cărțile poștale ale regiunii, pe brelocuri și pe șepci.

Linn House este locul unde sînt găzduiți invitații de vază ai Seagram's Chivas Regals, cel mai vîndut premium scotch whisky din toată lumea (3,5 milioane de sticle anual, în peste 150 de țări). A fost construită acum mai bine de 120 de ani și renovată de curînd pentru a face față nevoii de tehnologie și confort a vizitatorilor. Lîngă patul cu baldachin din perioada victoriană poate fi găsit un

Pentru Scoția nu există cursă directă de avion. Pînă la Londra e preferabil să folosiți Brittish Airways, mai ales în perioadele cînd se fac reduceri, iar de acolo se poate ajunge tot cu avionul la Aberdeen sau Edinburgh. Prețul unei camere la un hotel este de 50 lire pe noapte, iar intrarea la obiectivele turistice (cum ar fi fabrica de butoaie ori Muzeul Pescarului) este aproximativ 4 lire.

terminal de computer. O cameră de baie are dimensiunea unui apartament cu două camere, confort II, fără telefon, din Berceni. În apropiere, se află o minusculă și superbă cascadă, la baza căreia se pot pescui, cu undițe puse la dispoziție din partea casei, somoni argintii. Linn House se află la doi pași (și trei picioare) de Strathisla, cea mai veche distilerie aflată încă în funcțiune din Scoția, fondată în 1786, pe vremea cînd băutorii de cognac de peste Canalul Mînecii se pregăteau de revoluție. Strathisla e considerată inima Speyside-ului, așa cum whisky-ul care provine de aici e considerat inima lui Chivas Regal. Managerii scot bani nu numai din vînzarea băuturii lor tradiționale ci și din turism. Astfel, vizitatorii pot participa la la un circuit turistic care include vizitarea a tot ceea ce este legat de producția whisky-ului: locul unde se selecționează orzul și e transformat în malț, fabrica de butoaie și mai ales distileriile propriu-zise. Spectaculoase ca aspect sînt alambicurile (the copper stills) ce au formă specială, de gît de lebădă, dar fiecare distilerie are varianta ei de design, căci această formă are importanță în personalizarea aromei băuturii. În esență, distilarea se face după aceleași reguli de acum 500 de ani. Tradiția e sinonimă cu calitatea în această branșă. Prima distilare separă alcoolul de lichidul fermentat și reziduurile de drojdie. „Fruntea", prima cantitate distilată și „coada", ultima cantitate distilată, sînt eliminate. Se păstrează numai „inima" care este un lichid incolor ce este pus la păstrat în butoaie se stejar american. Taninul din lemn este cel ce dă culoarea atît de plăcută a băuturii. Marea realizare a acestei excursii a fost degustarea unui whisky foarte special, numit The Century of Malt, alcătuit din amestecul a o sută alte whisky-uri. Este foarte scump, încît nici măcar cei care lucrează în branșă nu și-l permit. Scoțienii, spre deosebire de femeile lor pline de tupeu, sînt foarte prietenoși. Dennis, ghidul nostru și David McKenzie, un fan devotat PLAYBOY, ce probabil citește acum revista cu mîna lui, ne-au făcut pe toți cei veniți la specializare (sloveni, bulgari, români, unguri) să ne simțim foarte confortabil forțîndu-ne să bem whisky la orice oră din zi și din noapte, ba cu gheață, ba fără. La întrebarea dacă există monstrul din Loch Ness, am fost întrebat la rîndul meu dacă există Dracula. Am ridicat din umeri și interlocutorul meu a făcut la fel. Stafiile fac exact același lucru ca șuții din metrou: golesc buzunarele turiștilor. Castelele sînt pline de amatori în căutare de senzații tari, tînjind după zgomot de lanțuri și hohote înfricoșătoare. Marele merit al localnicilor este că știu să-și întrețină legendele. Știu să mănînce, știu să bea, știu să aprecieze o femeie frumoasă, dar toate astea după o zi de muncă. Sloganul PLAYBOY, „Trăiește-ți viața!" li se potrivește de minune. ¥

„Cantina insalubră" din Linn House, ale cărei lambriuri sînt suflate cu aur. Pe pereți atîrnă tablouri ale unor cunoscuți pictori englezi. Deși nu apar în fotografie, undeva, în spatele perdelelor de brocart, chelneri stilați așteaptă să ghicească orice dorință a oaspeților.

Petrecerea de lansare

S-a întîmplat într-o noapte (21 octombrie 1999), la studiourile Buftea. Apariția lepurașului în România a fost anunțată de Constantin Cotimanis, care a introdus în scenă cele două vedete feminine ale numărului inaugural: celebra Playmate Jaime Bergman (model Barbie îmbunătățit, cu air-bag-uri XXL) și Dana Săvuică (prima româncă pe coperta PLAYBOY). Redactorul șef al ediției române, Dan-Silviu Boerescu, s-a văzut deja în Rai, încadrat de cele două Bunnies senzuale.

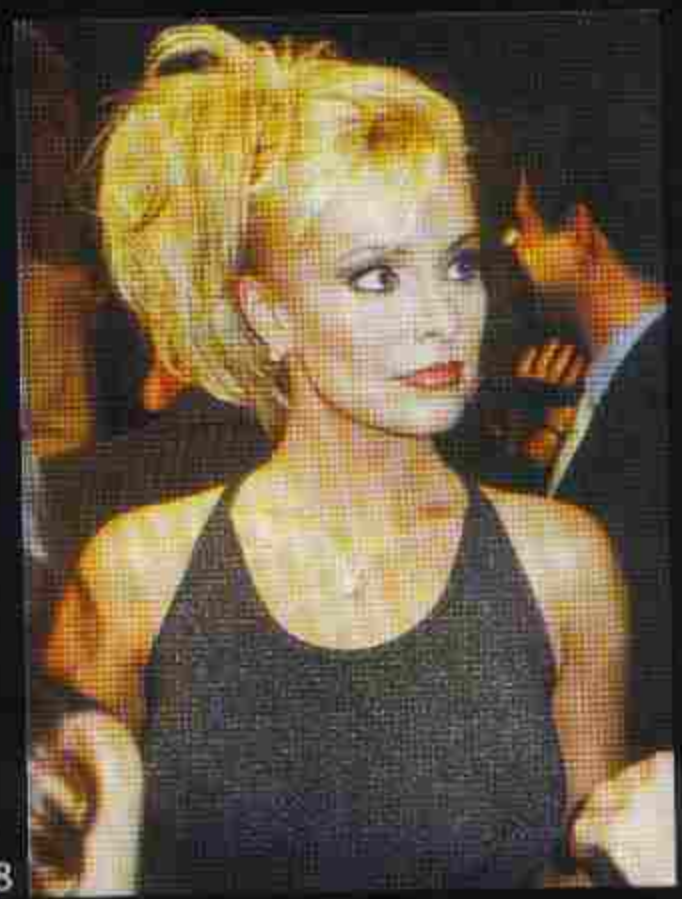

Densitatea de staruri pe milimetru pătrat (de toc inalt) a atras bărbații în cupluri de forță. Alături de Janine și de Jaime, Adrian Sîrbu a ridicat paharul împreună cu Bob O'Donnell, reprezentantul de la New York al trustului PLAYBOY, care s-a întreținut amical și cu Răzvan Stanciu, sotul Danei Săvuică. „Highlander"-ul Adrian Paul n-a ratat nici el ocazia de a se imortaliza alături de Iepurași. De la PROTV au venit Mihai Codreanu și Adina Goriță. Art-director-ul Iulian Puiu i-a explicat Adei Roseti c.s.v.d. în PLAYBOY

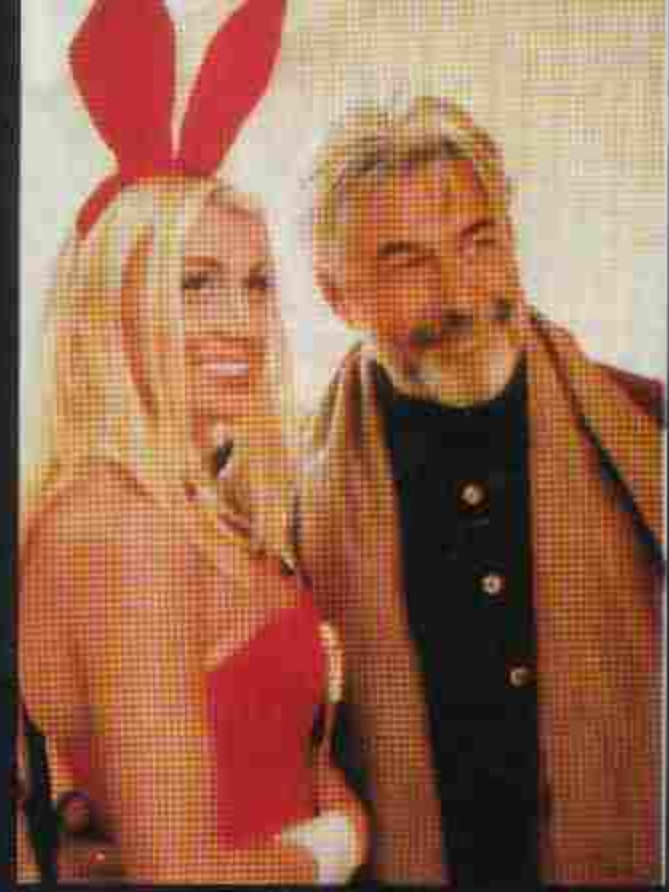

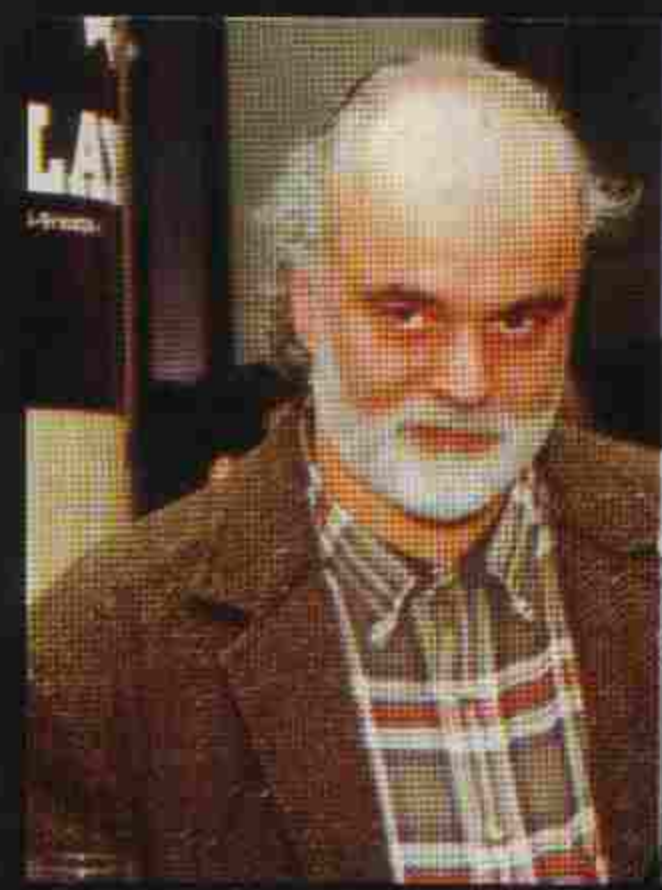

Scăpat de grijile editoriale, Mihnea Vasiliu, director general la MEDIAPRO, se dovedește un fin oenolog, afișînd o superbă cravată PLAYBOY. Lîngă lepurașul cel Blond s-a fotografiat Jim Byrnes, interpretul rolului „Joe Dawson" din serialul „Nemuritorul", în timp ce Adrian Paul n-a ratat ocazia de a poza cu Marilena Nițu. Dintre celelalte v.i.p.uri prezente la petrecere trebuie să-i remarcăm pe actorii Vlad Rădescu, George Mihăiță, pe Fernandes (mereu pro...fashion) și, nu în ultimul rînd, pe Loredana, aici alături de Pepe Berciu (de la „Office").

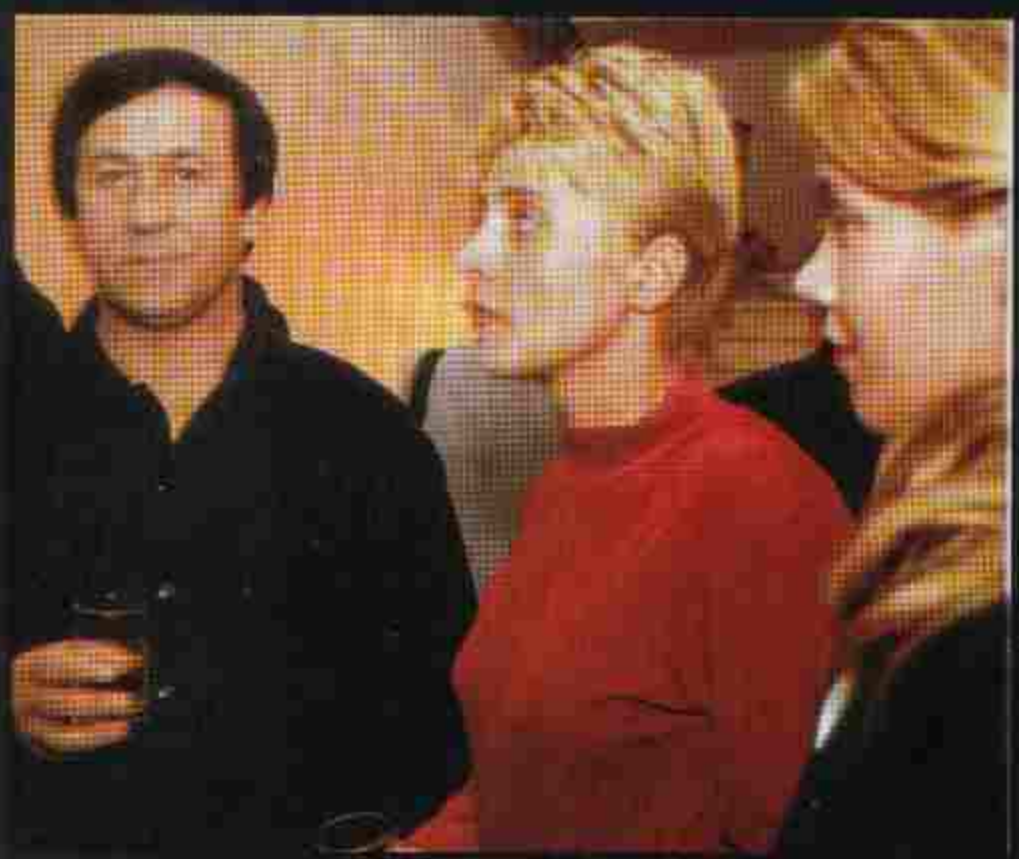

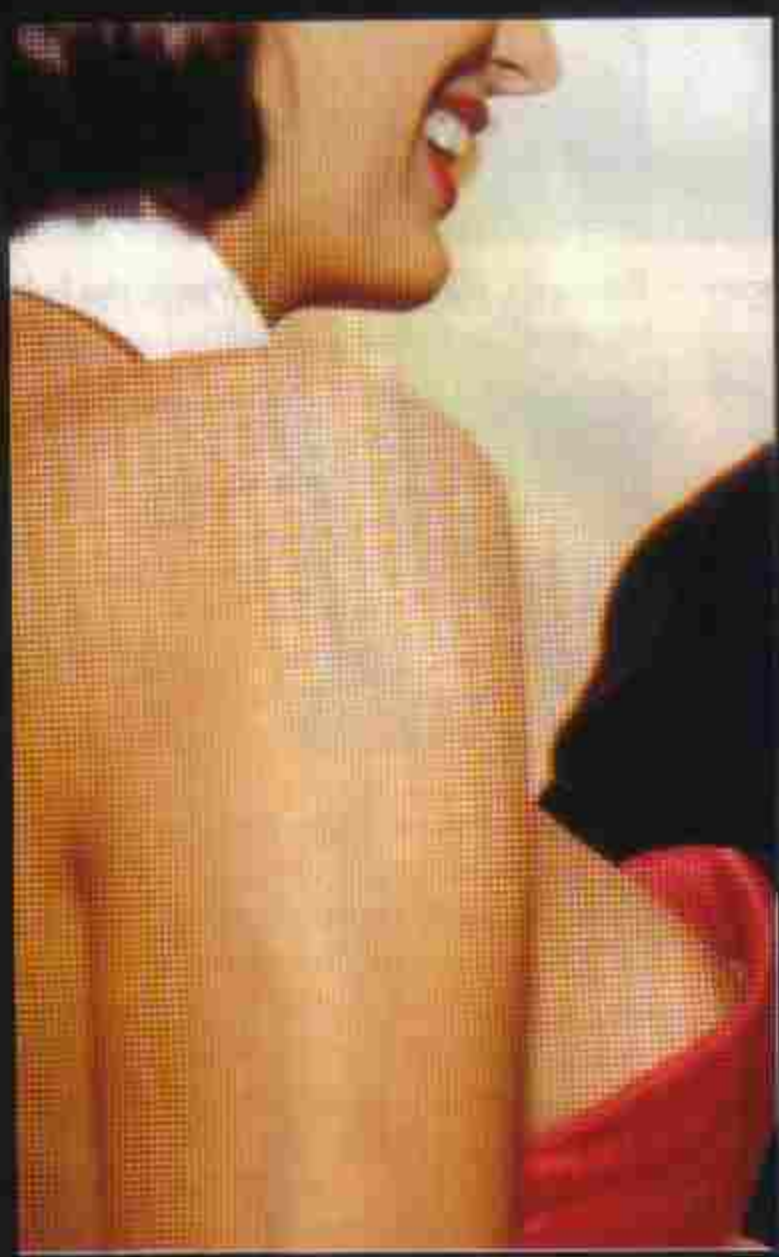

KURT VONNEGUT

ULTIMELE CUVINTE DESPRE SECOLUL XX

-fragmente-

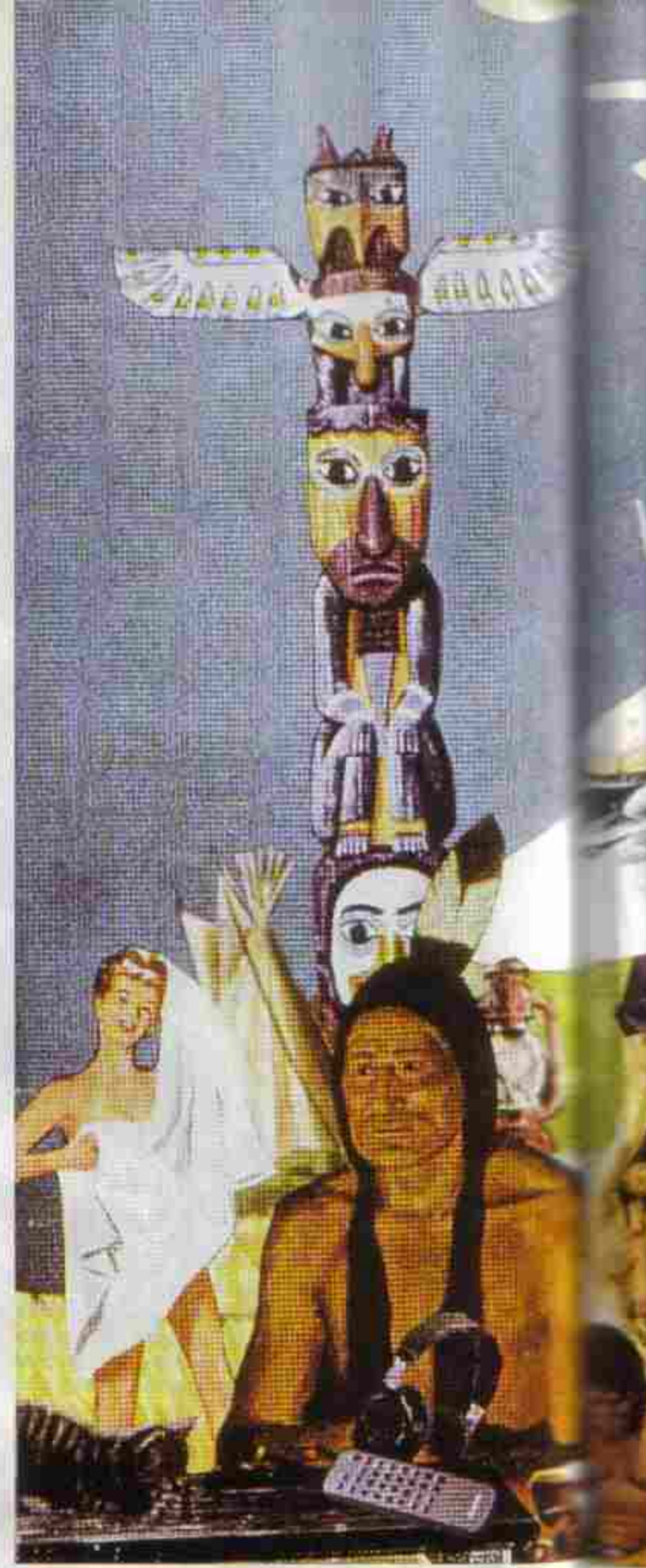

După al doilea război mondial, eram hotărît să devin antropolog. Chiar am obținut o diplomă în acest domeniu, ceea ce s-a dovedit una din marile greșeli ale vieții mele: niciodată nu am reușit să-i înțeleg pe oamenii primitivi.
Mi se par teribil de proști! Cu toate acestea, există un trib de indieni care mie mi-e foarte drag. Este tribul Fuh-kar-wee de care am aflat dintr-un banc pe care mi l-a spus fratele meu Bernie: La sfîrșitul secolului XX, membrii acestui trib au fost goniți de pe țărmurile lor și forțați să devină nomazi. Un agent de la Biroul pentru Afacerile Indienilor a fost trimis pe teren pentru a investiga situația lor. I-a întrebat, mai întîi, cum îi cheamă. I s-a răspuns:Fuh-kar-wee. Nedumerit, agentul a întrebat dacă acest nume are vreun înțeles și, astfel, a aflat că numele fusese adoptat recent, fiind vorba, de fapt, de ultimele cuvinte rostite, pe patul de moarte de căpetenia tribului: „Where the Fuh-kar-wee?"
(**Unde Naiba Am Ajuns?**)

Romanii nu spuneau „**Where the Fuh-kar-wee?**", ci „Quo vadis?"

Răposatul meu frate Bernie, cel care mi-a prezentat pe indienii Fuh-kar-wee, obișnuia să-mi spună că moda isterică a cumpărăturilor de dinaintea Crăciunului era lucrul care-l enerva cel mai tare pe lume. Apropierea anului 2000 mă face să mă simt la fel. Fără nici o legătură cu cuvintele lui Iisus, dintr-o simplă rațiune calendaristică, vom fi obligați să cumpărăm o mulțime de tîmpenii pen-

ilustrație de Winston Smith

tru noi înşine, pentru cei pe care îi iubim sau pentru colegii noştri: ceasuri de mînă, maşini, sutiene, boxeri, hîrtie igienică şi Coca-Cola, toate inscripţionate "Millenium". **Unde Naiba Am Ajuns?**

***

Autorul de science fiction Kilgore Trout, trecut la cele veşnice ca şi fratele meu, a scris cîndva o poveste despre nişte extraterestri care, vizitînd Pămîntul, au avut doar două curiozităţi legate de Statele Unite:"Ce e aia sex oral şi care sînt regulile golfului?"

Atenţie, Trout a scris acest text cu mult înainte ca televiziunile americane să se îmbogăţească plasînd reclame în pauzele talk-show-urilor dedicate chestiunii celei mai grave ale istoriei contemporane, anume cea legată de faptul că preşedintele celei mai puternice naţiuni de pe Terra a practicat sau nu sexul oral în Biroul Oval...

Unde Naiba Am Ajuns?

***

Povestirea lui Trout, publicată în la fel de defuncta revistă Black Garterbelt, s-a dovedit a fi premonitorie şi în alt mod. Extraterestrii lui au prezis exact ce se întîmplă acum: folosirea abuzivă a antibioticelor va duce la apariţia unui număr de viruşi noi, incontrolabili şi fatali corpului uman.

De pildă, virusul HIV!

Micul E. T. al lui Trout ar putea zice acum:"După Marele Viol de la Nanking, Holocaust şi inutila Bombă Atomică de la Nagasaki, ca să nu mai vorbim de poluarea aerului, a apei şi a solului, sistemul imunitar al acestei planete vrea să scape de noi!"

Unde Naiba Am Ajuns?

***

Astfel, trecutul nostru recent va merge direct la latrina istoriei. Anul 2000 a sosit dar noi sîntem cu toţii nişte Fuhkar-wee, care se întreabă tot timpul **Unde Naiba Am Ajuns?**

Nu ne mai rămîne decît să facem şi noi ce-a făcut bietul tata în timpul Marii Depresiuni: a început să rîdă ca nebunul, dînd în mintea copiilor. Iar lumea va fi din nou jucăria noastră. ¥

probleme

Megacomporta-Mentale

Fiara din pat (ești chiar tu?)

Cît de mult stiti despre ce vi se întîmplă după ce se stinge lumina (vorba unui șlagăr, mai prăfuit acum, al formației Beatles)? Dacă vreti să vă puneți singuri un diagnostic cu privire la activitatea dumneavoastră sexuală, este absolut necesar să răspundeti la următoarele întrebări:

1 Cînd faceți sex (presupunîndcă acest lucru vi se întîmplă, totuși, cu cineva), dacă alunecati sub buric, iubita vă pune botniță?

2 Cît de lung se alintă băiețelul dumneavoastră mofturos din pantaloni?

3 Cît durează, la dumneavoastră, jogging-ul pe orizontală?

4 Care e cel mai bun anticoncepțional:
a. pilula
b. prezervativul
c. gura
d. mîna
e. dresurile
f. vîrsta sau ochelarii

5 Care e cel mai bun mod de a vă respinge nevasta, atunci cînd sînteți prea obosit, n-aveți chef sau încredere în propriile puteri:
a. îi greșiți numele
b. îi trageți în nas un damf de Fetească
c. îi purtati (lărgiți) papucii, cu toc și floricele

6 După ce faceți sex, deschideți:
a. televizorul
b. o conservă
c. frigiderul

7 Vă doriți un preludiu:
a. scurt și incendiar
b. oricum ar fi, pe întuneric să fie
c. ce e ăla preludiu?

ÎN LOC DE RĂSPUNSURI

1) Nu vă impacientati, se spune că și boierii făceau la fel cu țăranii de pe moșiile lor, mai ales la struguri. Cît privește proverbul cu vulpea care nu ajunge la struguri, la dumneavoastră e invers. Nu știm doar dacă strugurii pe care-i aveți dumneavoastră sînt prea acri sau prea dulci. Nici nu contează prea mult: adevăru-i că depinde și de gust. Yummy, yummy?

2) Dacă se ridică la 20 de centimetri, nu vă speriati: de asta s-a inventat telescopul. În cel mai rău caz, aveți nevoie de un cric cît de cît rezistent, eventual de basculantă. Dacă este pînă în 15 centimetri, nu veți avea dureri la flotări. Iar dacă este chiar sub 12, puteți dormi liniștit pe burtă; nimic n-o să vă incomodeze.

3) Dacă e sub 40 de minute, veți vedea sigur verde înaintea ochilor. Dacă e sub 20 de minute, puteți să-l faceți în trening. Dacă e sub 10 minute, nu vă sinchisiți: puteti să nu vă scoateți nici adidașii.

4) Prezervativul este cel mai sigur, așa că încercati-l. Pilula nu presupune nici un fel de sacrificii ale senzualității, așa că nu ezitati nici un moment, chiar dacă unii pretind că ar fi cancerigenă. În ciuda tuturor statisticilor, gura este cea mai populară. Mîna nu se pune. Dresurile nu se scot.

5) Fetească e prea scumpă, mai ales dacă e neagră. Cu pantofii e și mai rău: te strîng, chiar dacă savurezi voluptatea de a le strica tocurile. E de preferat să-i spuneți numele celei mai bune prietene.

6) Televizorul? Înseamnă că încă n-aveți ulcer. Conserva e doar un mic preludiu, iar amorul vă face o foame nebună. Sînteți în creștere. Despre dietă, după un asemenea consum de calorii, nu mai poate fi vorba. Frigiderul e o făgăduință.

7) Dacă preludiul e prea incendiar, veți avea nevoie de scara pompierilor și un furtun de mare calibru (pe spate, să vă mobilizeze). Dacă e pe întuneric, dar nu iese mare lucru, consolati-vă că faceti economie la kilovati. Nu știti ce e un preludiu. Nu trebuie să vă bateți capul.

ÎN NUMĂRUL URMĂTOR

PAMELA

SEX DE OCAZIE

20 DE ÎNTREBĂRI

DUNE

CHIAR DACĂ E PRIMA LUNĂ DUPĂ LUNA CADOURILOR, IANUARIE POATE FI ȘI EA, LA RÎNDUL EI, O LUNĂ A CADOURILOR, DAR NUMAI LA PLAYBOY. PACHETUL (DIN CARE VĂ DIVULGĂM DOAR O MICĂ PARTE A STIMULENTELOR CU CARE NE-AM PROPUS, CONSECVENT, SĂ VĂ RĂSFĂȚĂM) CUPRINDE, ÎN PRIMUL RÎND, UN PICTORIAL CU O PRIMĂ PLAYMATE DIN ROMÂNIA. NUMELE EI? NU VI-L DIVULGĂM ÎNCĂ, LĂSÎNDU-VĂ SĂ VISAȚI, TOTUȘI, CU OCHII PE FETELE CARE NE-AU FĂCUT PROPUNEREA DE A POZA - ȘI PE CARE LE PUTEȚI TRECE DIN NOU ÎN REVISTĂ LA PAGINA OPT A NUMĂRULUI DE FAȚĂ. CHIAR ȘI SECȚIUNEA DE FICȚIUNE VĂ REZERVĂ O SURPRIZĂ, CEA DE A VĂ ÎNTÎLNI CU UNA DIN CELE MAI CELEBRE OPERE SCIENCE-FICTION: DUNE:CASA ATREIDES, SUB SEMNĂTURA LUI BRIAN HERBERT, FIUL BINECUNOSCUTULUI FRANK HERBERT, CEL CARE A INIȚIAT CICLUL FAIMOASEI EPOPEI. PAMELA ANDERSON ESTE VEDETA CARE A POZAT DE CELE MAI MULTE ORI ÎN PLAYBOY, LA DIFERITE VÎRSTE, ASTFEL ÎNCÎT AM PUTEA SPUNE CĂ, PENTRU EA, „REVISTA CU IEPURAȘUL" A FOST METRONOMUL UNEI FRUMUSEȚI TOT MAI ÎMPLINITE.

DEJA CONSACRATA RUBRICĂ „CUPLU DE FORȚĂ" VĂ OFERĂ UN ESANTION DIN „SEX DE OCAZIE". HORAȚIU MĂLĂELE ESTE, DUPĂ ȘTEFAN IORDACHE, CEL DE-AL DOILEA ACTOR PE CARE ÎL PROPUNEM ÎN ACEST TOP SUI-GENERIS CU OAMENI DE SCENĂ, PE CARE PLAYBOY ÎL INIȚIAZĂ ÎN PAGINILE SALE. SECȚIUNEA CEA MAI SERIOASĂ A REVISTEI, FORUM, ÎȘI PROPUNE SĂ FACĂ ANATOMIA SEZONULUI LA ROMÂNI, AVÎND ÎNDEAJUNS DE MULTĂ IRONIE ȘI SARCASM CA SĂ SURPRINDĂ (MAI ALES) UN LUCRU ÎN CARE ROMÂNII ȘTIU SĂ EXCELEZE: ARTA DE A NU SE BUCURA DE SĂRBĂTORI. ALĂTURI DE ACEȘTI NURI DECLARAȚI, REVISTA MAI ARE ȘI ALTE SURPRIZE „TARI": DOUĂ REPORTAJE SPECIALE. CE PUTEM SĂ DECONSPIRĂM, DEOCAMDATĂ, ESTE CĂ UNUL DIN ELE VA ABORDA, ÎN PREMIERĂ PENTRU PRESA ROMÂNEASCĂ, UN SUBIECT CONSIDERAT TABU: DIFERENȚELE RASIALE PE MELEAGURI DÎMBOVIȚENE. N-AM EPUIZAT, ÎNADINS, TOATE CAPRICIILE ȘI DORINȚELE SECRETE PE CARE INTENȚIONĂM SĂ VI LE SATISFACEM ÎN NUMĂRUL CARE URMEAZĂ, DAR, FIȚI SIGURI, JUBILAȚIA (LA ÎNCEPUT A FOST ERECȚIA!) ESTE GARANTATĂ.

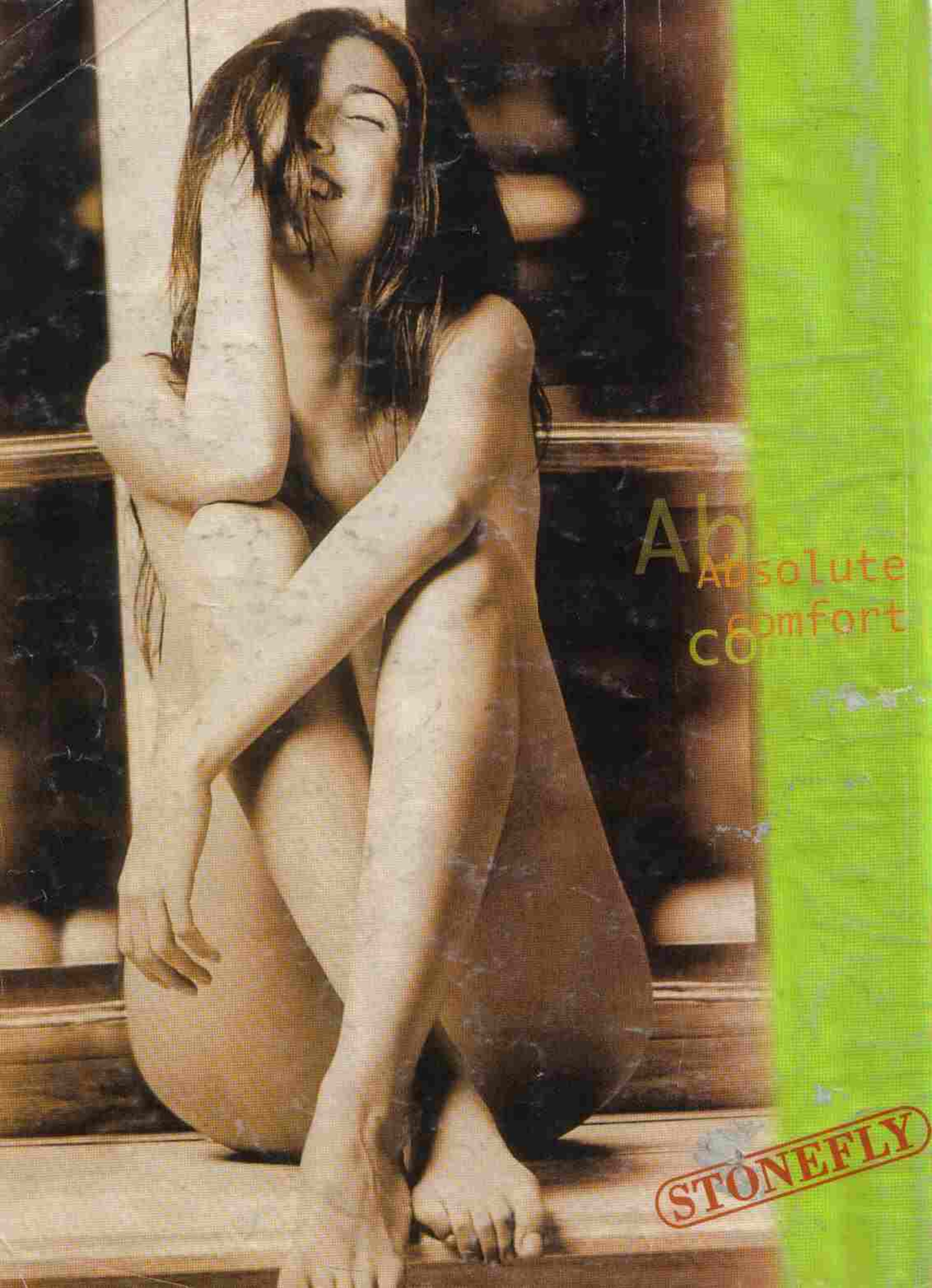
Absolute
comfort
STONEFLY